Σύνδεσμος Προάσπισης Μακεδονίας - Θράκης

Ψηφίσματα, Επιστολές, Ανακοινώσεις

για το Σκοπιανό Ζήτημα

και τη Συμφωνία των Πρεσπών

Β' έκδοση

Θεσσαλονίκη 2019
Εκδόσεις ΣΠΜΘ

Ψηφίσματα, Επιστολές, Ανακοινώσεις για το Σκοπιανό ζήτημα και τη Συμφωνία των Πρεσπών

Σύνδεσμος Προάσπισης Μακεδονίας - Θράκης

Ψηφίσματα, Επιστολές, Ανακοινώσεις για το Σκοπιανό ζήτημα και τη Συμφωνία των Πρεσπών

Β΄έκδοση

Θεσσαλονίκη 2019
Εκδόσεις ΣΠΜΘ

Θεσσαλονίκη 2019
ΣΠΜΘ

Ψηφίσματα, Επιστολές και Ανακοινώσεις για το Σκοπιανό ζήτημα και τη Συμφωνία των Πρεσπών

Β΄έκδοση

Επιμέλεια: Δημ. Θ. Καραμήτσος

@ΣΠΜΘ

E mail: spmt2019@yahoo.com

Επιτρέπεται η αναδημοσίευση με κάθε μέσον του παρόντος με την προϋπόθεση ότι θα αναφέρεται η πηγή του ως «Σύνδεσμος Προάσπισης Μακεδονίας Θράκης»

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

-Προλεγόμενα 1

-Μικρή ιστορική αναδρομή για το Σκοπιανό ζήτημα. 3

-Ο Μακεδονικός Αγώνας 9

-Ψήφισμα, το οποίο υπογράφουν 1.250 επιφανείς Μακεδόνες, 25/11/2008 23

-Ψήφισμα – Έκκληση. Θεσσαλονικέων, Φεβρ.2016. 27

-326 καθηγητές πανεπιστήμιων από τη διεθνή κοινότητα.προς τον πρόεδρο Obama 33

-Κοινή δήλωση 15 πρώην πρέσβεων 5/2/2017 39

-Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών: Ψήφισμα 16/1/2018 41

-Περιφερειακή Ένωση Δήμων Κεντρικής Μακεδονίας Ψήφισμα 15/1/ 2018 43

-Παμμακεδονικές Οργανώσεις Υφηλίου: Επιστολή-Έκκληση, 21-1-2018 47

Το ΔΣ του Ιδρύματος του Μουσείου Μακεδονικού Αγώνα για τη Συμφωνίας των Πρεσπών: 6 Ιουλίου 2018 53

-Δηλώσεις του προέδρου της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών για το θέμα της ονομασίας των Σκοπίων, 13 Ιουνίου 2018 57

-Δημοσίευση άρθρου από Σάββα Καλεντερίδη. 18/6/2018 59

-Δήλωση του Περιφερειάρχη κεντρικής Μακεδονίας κ. Τζιτζικώστα (27-7-2018). 65

-Αίτημα (Petition) μέσω του Change.org. 67

-Ανακοίνωση Ομάδας 21 Θεσσαλονίκης
Το μήνυμα της Θεσσαλονίκης, Ιανουάριος 2018 69

-Περικλής Μήτκας, Πρύτανης ΑΠΘ
18/6/2018 71

-Ψήφισμα Περιφερικού Συμβουλίου και Δημοτικών Συμβουλίων Κεντρικής Μακεδονίας 75

-Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών: Ψήφισμα του ΔΣ 8/11/2018 79

-Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών: Ψήφισμα Έκτακτης Γενικής Συνέλευσης των Μελών 25/11/2018 81

Πανελλήνια Ομοσπονδία Πολιτιστικών Συλλόγων Μακεδόνων
Επιστολή στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας 83

-International Hellenic Association Δελτίο Τύπου 4/12/2018 87

-Κοινή δήλωση 22 Μητροπολιτών της Μακεδονίας 21-12-2018 93

-Επιστολή Πανεπιστημιακών», προς τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας 27/12/2018 103

-Ανοικτή επιστολή Ανδρέα Σταλίδη[1] στις 7/1/ 2019 105

-Ανοικτή επιστολή του «Διπλωματικού κύκλου» πρώην πρέσβεων 7/1/2019 111

-Επιστολή από Παμμακεδονικές Ενώσεις Υφηλίου, 10/1/ 2019 115

-Ανοιχτή επιστολή 12 καθηγητών πανεπιστημίου, 13/1/2019 123

-Ανακοίνωση Συνδέσμου Προάσπισης Μακεδονίας – Θράκης 127

- Πόρισμα, με πρωτοβουλία του παραρτήματος Κεντρικής Μακεδονίας του Γεωτεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος 129

- Πρόσκληση Μητροπολίτη Μεσογαίας Σεβασμιωτάτου κ.κ. Νικολάου.16/1/2019 137

[1] Ο Α. Σταλίδης είναι μαθηματικός, υπεύθυνος του blog Αντίβαρο και αρθρογράφος της εφημερίδας *ΕΣΤΙΑ.*

-Ανακοίνωση της Ιεράς Κοινότητας του Αγίου Όρους, 17/1/2019 139

-Κοινή Δήλωση Αρχιερέων Ν. . Ελλάδας και Ιονίων Νήσων 19/1/2019 141

-Κείμενο αντιπροέδρου Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών κ. Γεωργίου Σ. Πουρνάρη, 17/1/2019 143

-Από Βασ. Θ. Θωμαΐδη, MD, FRA. Η Μακεδονία δεν θα σας το συγχωρήσει ποτέ. 17/1/2019 149

-Δήλωση-Έκκληση καθηγητή κ. Γεωργίου Κασιμάτη, 19/1/2018 153

-Δήλωση Μίκη Θεοδωράκη 19/1/2019 157

-Από Νικόλαο Σταυριανίδη, Ἐφέτη 19/1/2019 161

-Δήλωση του κ. Πάρι Μπίλλια, Προέδρου ΤΕΕ/ΤΚΜ. 20/1/2019 167

-Του Δρ Βενιαμίν Καρακωστάνογλου, Διεθνολόγου 20/1/2009 169

-Επιτροπής Αγώνα για την Ελληνικότητα της Μακεδονίας 20/1/2019 171

Προλεγόμενα

Το παρόν βιβλίο δημιουργήθηκε από το ΔΣ του «Συνδέσμου Προάσπισης Μακεδονίας-Θράκης» (ΣΠΜΘ) και περιλαμβάνει μια επιλογή από Ψηφίσματα, Ανακοινώσεις και Επιστολές που αναφέρονται στο Σκοπιανό ζήτημα και τη Συμφωνία των Πρεσπών. Επιπλέον έχουν προταχθεί –για λόγους πληρέστερης πληροφόρησης του αναγνώστη– ένα κεφάλαιο με τίτλο *Μικρή ιστορική αναδρομή για το Σκοπιανό ζήτημα* και άλλο ένα κεφάλαιο για τον *Μακεδονικό Αγώνα.*

Πιστεύουμε ότι ο αναγνώστης, μετά την ανάγνωση έστω και μέρους του βιβλίου αυτού, θα ενημερωθεί:

α. Για το πόσο αντίθετοι προς τη συμφωνία των Πρεσπών είναι οι Έλληνες και

β. Για τους κινδύνους που θα προκύψουν στο άμεσο και απώτερο μέλλον, αν εφαρμοστεί η ετεροβαρής συμφωνία των Πρεσπών, με την οποία η Ελλάδα παραδίδει το ελληνικό όνομα Μακεδονία μαζί με την αναγνώριση Μακεδονικής ταυτότητας (εθνότητα) και γλώσσας στο κράτος των Σκοπίων. Σε αντάλλαγμα παίρνει μόνο υποσχέσεις, υποσημειώσεις και αστερίσκους. Με όλα αυτά η χώρα μας μπαίνει σε μια βαθιά εθνική κρίση.[1]

Ο Πρόεδρος	Ο Γραμματέας
Δημ. Θ. Καραμήτσος	Κων. Πολυζωίδης Ομ.
Ομ. Καθηγητής ΑΠΘ	Καθηγητής ΑΠΘ

[1]Το βιβλίο βασίστηκε σε αναζητήσεις στο διαδίκτυο. Ασφαλώς υπάρχουν και άλλα σημαντικά κείμενα. Η παράλειψή τους δεν έγινε σκοπίμως.

Μικρή ιστορική αναδρομή για το Σκοπιανό ζήτημα

Η αρχαία Μακεδονία βρισκόταν πάντοτε στα όρια της σημερινής ελληνικής Μακεδονίας με ελάχιστες διαφορές. Οι βορειότερες περιοχές του κράτους των Σκοπίων —η Παιονία και η Δαρδανία— δεν ανήκαν στη Μακεδονία. Ένα μικρό μέρος στα νότια της χώρας της FYROM (αρχαία Πελαγονία με αρχαίους κατοίκους τους Πελαγόνες που ήταν Ηπειρωτικό φύλλο) μετά από κατακτητικό πόλεμο υπήχθηκε στο κράτος του Φιλίππου αλλά από γεωγραφική άποψη παρέμενε ως Πελαγονία.

Την εποχή της Οθωμανικής αυτοκρατορίας στη γεωγραφική περιοχή της Μακεδονίας κατοικούσαν Ρωμιοί με ελληνική εθνική συνείδηση (ελληνόφωνοι, σλαβόφωνοι και βλαχόφωνοι), Τούρκοι, Αλβανοί, Βούλγαροι, Σέρβοι, Αρμένιοι, Εβραίοι, Ρουμάνοι, αλλά και άλλοι λιγότεροι. Είναι γνωστό πως τότε οι Σλάβοι που κατοικούσαν στις περιοχές της γεωγραφικής Μακεδονίας αποκαλούνταν από τους Ευρωπαίους Βούλγαροι, λόγω παρόμοιας σχετικά γλώσσας. Η Βουλγαρία ήδη από τα μεσα του 19ου αιώνα είχε αρχίσει σύντονη προσπάθεια βουλγαροποίησης της ιστορικής Μακεδονίας, με πρόσχημα και μέσον τη διαφοροποίηση του Βούλγαρου Αρχιεπισκόπου με τον τίτλο «Έξαρχος» από το Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως. Έτσι προέκυψε ο Μακεδονικός Αγώνας ο οποίος εντάθηκε τα χρόνια 1904-1908.

Στη συνθήκη του Βουκουρεστίου το 1913, με την οποία καθορίστηκαν τα σύνορα μετά τον Β' Βαλκανικό πόλεμο, δεν αναφέρεται πουθενά η λέξη Μακεδονία. Τα αναφερόμενα από μερικούς συγγραφείς περί μιας κατανομής της Μακεδονίας κατά 55% στην Ελλάδα, 10% στη Βουλγαρία και 35% στη Σερβία, δεν είναι

σωστά, γιατί το Σαντζάκι των Σκοπίων (βιλαέτι Κοσσυφοπεδίου) και σχεδόν το σύνολο της FYROM δεν ανήκε στην ιστορική Μακεδονία.

Μετά το 1920 άρχισε να αναφέρεται από κομμουνιστές ο όρος «Μακεδόνες», για σλαβοφώνους χωριών βόρειων περιοχών της ελληνικής Μακεδονίας και η ανάγκη «αυτονομίας της περιοχής» για ίδρυση «Σοβιετικής Δημοκρατίας των Βαλκανίων». Το 1934 αποφασίστηκε από την 3η κομμουνιστική διεθνή (Κομιντέρν) να επιδιωχθεί η συγκρότηση «Μακεδονικής Δημοκρατίας των Εργαζόμενων Μαζών» και το 1935 εκδόθηκε απόφαση να δημιουργηθεί ένα «Ενωμένο Ανεξάρτητο Μακεδονικό Κράτος». Γραμματέας της Κομιντέρν για τα βαλκανικά θέματα υπήρξε τότε ο Γιόσιπ Μπροζ Τίτο, μετέπειτα δικτάτωρ της Γιουγκοσλαβίας. Ο Ν. Ζαχαριάδης ως Γενικός Γραμματέας του ΚΚΕ ζητούσε ήδη από το 1925 τον σχηματισμό ενός «αυτοτελούς κράτους Μακεδονίας» (Ριζοσπάστης 27-1-1925). Η 6η Ολομέλεια της ΚΕ του ΚΚΕ τον Ιανουάριο του 1934 καθόρισε ως υποχρέωση του κόμματος την απόσχιση της Μακεδονίας σε συνεργασία με τους Βουλγάρους». Τον Ιανουάριο του 1949 η 5η Ολομέλεια της ΚΕ του ΚΚΕ ψήφισε ομοφώνως την εισήγησή του Ν. Ζαχαριάδη για δημιουργία «Ανεξάρτητου Μακεδονικού Κράτους». Από τα παραπάνω φαίνεται ότι η δημιουργία κράτους «Μακεδονίας» με συνεπακόλουθα τη «Μακεδονική ταυτότητα και γλώσσα» αποτελούσε επιδίωξη των κομμουνιστών και του Τίτο, ο οποίος υπερφαλάγγισε τους Βουλγάρους και βρήκε αργότερα φανατική υποστήριξη στις αρκετές χιλιάδες Ελλήνων σλαβόφωνων και μη, που ως ηττημένοι του ελληνικού Εμφυλίου πολέμου βρέθηκαν μόνιμα εγκατεστημένοι στη επαρχία Βαρντάσκα της Γιουγκοσλαβίας και δρουν έκτοτε ως Γενίτσαροι.

Με τη λήξη της κομμουνιστικής ανταρσίας το 1949 η Ελλάδα υπήρξε πολύ εξαρτημένη και υποχρεωμένη στις ΗΠΑ λόγω της Αμερικανικής βοήθειας. Οι ΗΠΑ προσπαθούσαν να πάρουν τον Τίτο στο δυτικό στρατόπεδο και κατά συνέπεια «η Ελλάδα δεν έπρεπε να δημιουργεί προβλήματα στην περιοχή»! Εξάλλου η Βαρντάσκα που είχε ονομαστεί μετά το 1944 σε «Ομόσπονδη Σοσιαλιστική Δημοκρατία της Μακεδονίας», δεν εκφραζόταν σε διεθνείς οργανισμούς ως κράτος, αλλά ως τμήμα κράτους. Η διατήρηση καλών σχέσεων της Ελλάδας με τη Γιουγκοσλαβία του Τίτο ήταν πρακτικά μονόδρομος.

Μετά τη διάσπαση της Γιουγκοσλαβίας το 1992 δημιουργήθηκε η ψευδεπίγραφη «Δημοκρατία της Μακεδονίας». Το 1993 αναγνωρίστηκε στον ΟΗΕ ως προσωρινό όνομα το «FYROM» (Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας) και το 1995 υπογράφηκε η Ενδιάμεση Συμφωνία Αθηνών-Σκοπίων, την οποία συστηματικά παραβίαζαν μέχρι πρόσφατα οι γείτονές μας: α) Προβάλλοντας εδαφικές βλέψεις κατά της Ελλάδας (χάρτες, βιβλία, διαδίκτυο), κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, 4 και 7.1 της συμφωνίας. β) Ενισχύοντας επεκτατικές διεκδικήσεις και υποδαυλίζοντας Σκοπιανά εθνικιστικά αισθήματα, κατά παράβαση του άρθρου 6.2. γ) Χρησιμοποιώντας την ονομασία «Δημοκρατία της Μακεδονίας» και όχι FYROM στους διεθνείς οργανισμούς και στον ΟΗΕ, κατά παράβαση της σχετικής δεσμεύσεως στον ΟΗΕ (άρθρο 11.1). Αυτή η επιλογή αποτελεί επιβίωση της πολιτικής του Τίτο και είναι σαφώς εχθρική και επεκτατική σε βάρος της Ελλάδας. Η δε κατασκευή φαραωνικών αγαλμάτων και η παγκόσμια προπαγάνδα περί απογόνων των αρχαίων Μακεδόνων στη FYROM, αν και οι Σλάβοι εγκαταστάθηκαν στη Βαλκανική χίλια χρόνια αργότερα, μόνο θυμηδία προκαλεί.

Επιθυμία της πλειονότητας των Ελλήνων (βλ. τα ογκώδη συλλαλητήρια και δημοσκοπήσεις) είναι ότι στο όνομα του κράτους αυτού δεν πρέπει να περιέχεται η λέξη Μακεδονία. Στο όνομα που συμφωνήθηκε στις Πρέσπες «Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας» είναι πλέον από βέβαιο ότι η λέξη «Βόρεια» θα παραλείπεται και θα χρησιμοποιείται η επιθυμητή από τους Σλάβους των Σκοπίων ονομασία «Μακεδονία». (Στην πράξη το έκανε συνεχώς ήδη στις Πρέσπες ο κ. Ζάεφ εμπρός στον αμήχανο κ. Τσίπρα και τον πανευτυχή κ. Κοτζιά

Αν τα Σκόπια συμφωνούσαν σε ένα ουδέτερο όνομα που δεν θα έθιγε την Ελλάδα, τότε δεν θα υπήρχε πρόβλημα με εθνικότητα και γλώσσα. Όσο για τον «επεκτατισμό» ο οποίος καταχρηστικά αναφέρεται συχνά ως «αλυτρωτισμός», δεν μπορούμε να τον αποτρέψουμε, όσες πρόνοιες και αν υπάρχουν στη συμφωνία, γιατί κανείς δεν μπορεί να εμποδίσει τους δασκάλους στα σχολεία της FYROM να συνεχίσουν να είναι φορείς της ανθελληνικής προπαγάνδας τους.

Αν η συμφωνία των Πρεσπών ψηφιστεί στην ελληνική Βουλή, τότε μόνο δεινά θα έχουμε να αντιμετωπίζουμε στο μέλλον. Τα απαράδεκτα στοιχεία της συμφωνίας έχουν επισημανθεί από πολλούς. Η ασυμφωνία του ονόματος της χώρας με την Εθνικότητα και τη Γλώσσα είναι ανήκουστη. Αλλά και η επιλογή του επιθετικού χαρακτηρισμού ως «Βόρεια» είναι η χειρότερη. Χίλιες φορές προτιμότερη ονομασία θα ήταν το Novomacedonia σε μια λέξη, με εθνικότητα και γλώσσα αντίστοιχες μονολεκτικές ονομασίες. Αλλά ο υπουργός Εξωτερικών κ. Κοτζιάς τους έδωσε το δικαίωμα να διαλέξουν ένα από τα ονόματα που πρότεινε ο μεσολαβητής κ. Νίμιτς και διάλεξαν φυσικά το καλύτερο για αυτούς. Το λογικό θα ήταν ως συνέπεια να ονομαστούν η εθνικότη-

τα και η γλώσσα τους «βορειομακεδονικές». Εδώ έγινε άλλο ένα ατόπημα για το οποίο δεν χρειάζονται περαιτέρω επεξηγήσεις και δεν χωρούν δικαιολογίες.

Συμπερασματικά: η συμφωνία των Πρεσπών είναι μια εξέλιξη που αποτελεί ήττα της Ελλάδας και πηγή μελλοντικών προβλημάτων. Η συνέχιση του επεκτατισμού μέσω της εθνικότητας και γλώσσας, η χρήση των λιμανιών της Θεσσαλονίκης και Καβάλας, καθώς και δικαιώματα στη θάλασσα (Αλιεία, ΑΟΖ) είναι τα σοβαρότερα. Η αλλαγή των ονομασιών κρατικών οργανισμών, των εμπορικών οίκων και προϊόντων (τώρα αναφέρονται ως Μακεδονία, και Μακεδονικά) είναι επίσης πολύ σοβαρά ζητήματα.

Τέλος τίθεται θέμα φαλκίδευσης της αντιπροσωπευτικής Δημοκρατίας στη χώρα μας, μια που για ένα τόσο σοβαρό θέμα δεν υπήρξε καμιά μνεία προεκλογικώς στις εξαγγελίες και τα debate των κομμάτων. Για θέματα δημοσιονομικά (μνημόνιο 2ο για τα οικονομικά) ο κ. Τσίπρας προσέφυγε —αντισυνταγματικά— σε δημοψήφισμα. Για το ζήτημα της συμφωνίας με τα Σκόπια, που ουσιαστικά αποτελεί παραχώρηση εθνικής κυριαρχίας, ένα δημοψήφισμα είναι εκ των ων ουκ άνευ. Εν προκειμένω η κυβέρνηση ακολουθεί το καφενειακό επιχείρημα «δικό μου είναι το τάβλι και όπως θέλω το παίζω».

Οι ευθύνες των πολιτικών της Ελλάδας όσον αφορά το ζήτημα της Συμφωνίας των Πρεσπών είναι τεράστιες για το μέλλον της χώρας. Όσοι ψηφίσουν στην ελληνική Βουλή τη Συμφωνία των Πρεσπών θα μείνουν στην ιστορία ως Εφιάλτες.

Δημ. Καραμήτσος
Ομ. Καθηγητής ΑΠΘ
Συγγραφέας

Ο Μακεδονικός Αγώνας

Στη Μακεδονία το 1900 κατοικούσαν Ρωμιοί (πρώην Ρωμαίοι πολίτες) με ελληνική εθνική συνείδηση (ελληνόφωνοι, σλαβόφωνοι και βλαχόφωνοι), Τούρκοι, Αλβανοί, Βούλγαροι, Σέρβοι, Αρμένιοι, Εβραίοι, Ρουμάνοι, αλλά και άλλοι λαοί σε μικρούς αριθμούς. Τα σλαβικά έθνη είχαν εγκατασταθεί σε εδάφη του Ανατολικού Ρωμαϊκού Κράτους τον 6ον αιώνα μΧ. Η προσπάθεια της Βουλγαρίας να ενσωματώσει τη Μακεδονία άρχισε επίσημα, με την ίδρυση της σχισματικής βουλγαρικής «Εξαρχίας» το 1871 και της Βουλγαρικής Ηγεμονίας το 1878 –με υποκινητή τη Ρωσία – που μέσω της Βουλγαρίας επεδίωκε να αποκτήσει πρόσβαση στο Αιγαίο. Ειδικό φιρμάνι του σουλτάνου Αβδούλ Αζίζ (Πάτρωνας ο Ρώσος πρεσβευτής Ιγνάτιεφ) το 1870, προέβλεπε δυνατότητα απόσχισης μητροπόλεων από την εξουσία του Πατριαρχείου, αν το ζητούσαν τα 2/3 μιας κοινότητας. Έτσι Βούλγαροι πράκτορες, προπαγάνδιζαν την ένταξη στην Εξαρχία, ιερουργούσαν στη βουλγαρική γλώσσα και βάφτιζαν τους χωρικούς. Όμως βαθμιαία οι Βούλγαροι άρχισαν να χρησιμοποιούν βία —ψυχολογική και σωματική— σε βάρος των ανθιστάμενων στις πιέσεις τους πατριαρχικούς χωρικούς. Έως το 1900 η Εξαρχία κατόρθωσε να έχει στη δικαιοδοσία της 6 από 32 επισκοπές της Μακεδονίας.

Στις πόλεις της σημερινής ελληνικής Μακεδονίας (εξαίρεση το Κιλκίς), επικρατούσαν οι Έλληνες (πατριαρχικοί), υπήρχαν όμως αμιγή χωριά με σλαβόφωνους ή δίγλωσσους, μικτά χωριά με σλαβόφωνους και ελληνόφωνους, καθώς και χωριά με αποκλειστικά ελληνόφωνους κατοίκους – φυσικά πατριαρχικούς. Στα χωριά νοτίως και βορείως των σημερινών βόρειων συνόρων της

Ελλάδας υπήρχε μια μικτή ζώνη ελληνοφωνίας, σλαβοφωνίας, και όσο νοτιότερα βρίσκονταν οι πληθυσμοί επικρατούσε στα χωριά η ελληνοφωνία. Οι σλαβόφωνοι άνδρες συνήθως ήταν δίγλωσσοι και η ιδιόμορφη μητρική γλώσσα τους σε μεγάλο βαθμό έμοιαζε με τη βουλγαρική, της οποίας μπορούσε να θεωρηθεί διάλεκτος, αλλά περιείχε επίσης πολλές τουρκικές, αλβανικές και ελληνικές λέξεις.2 Στην ερώτηση «τι γλώσσα μιλάτε;» οι δίγλωσσοι σλαβόφωνοι απαντούσαν «ντόπια», δηλαδή γλώσσα τοπική χωρίς να την προσδιορίζουν εθνικά. Η εθνική τους συνείδηση ήταν απροσδιόριστη και ρευστή. Επρόκειτο μάλλον για Σλάβους που είχαν με τους Βουλγάρους αρκετά όμοια γλώσσα και άγνωστο βαθμό φυλετικής συγγένειας. Σίγουρα υπήρχε ανάμειξη αίματος με Έλληνες, δεδομένου ότι είχαν κοινό χριστιανικό δόγμα και πολλά χωριά είχαν ανάμικτο πληθυσμό. Εκείνα τα χρόνια οι σλαβόφωνοι της Μακεδονίας χαρακτηρίζονταν «Βούλγαροι» από τους ξένους και από τους Βουλγάρους, άσχετα αν όλοι οι σλαβόφωνοι δεν θεωρούσαν οι ίδιοι πως είναι Βούλγαροι και οι εξ αυτών αμόρφωτοι δεν είχαν καν κάποια εθνική συνείδηση. Η επικρατούσα γλώσσα στις πόλεις και στη Θεσσαλονίκη ήταν η ελληνική, γιατί τη μιλούσε σχεδόν το πλείστον όλων των άλλων εθνοτήτων.

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης Κωνσταντίνος ο Ε΄ αντέδρασε στην πολιτική προπαγάνδα της Εξαρχίας και απέστειλε στις επισκοπές της Μακεδονίας νέους δυναμικούς επισκόπους, οι οποίοι

---

2 Πολλές λέξεις —επιπλέον από τους επιστημονικούς όρους που χρησιμοποιούνται διεθνώς— είναι φανερά ελληνικής προέλευσης, π.χ., φτασάκ από το έφτασα, Βαγγέλι από το Ευαγγέλιο, σκολιό από το σχολείο, σίτο από το σίτος, αργάτ από το εργάτης, αυλία από το αυλή, τραπέζ από το τραπέζι, ναγορά από το αγορά, παναγούρ από το πανηγύρι, δεμάτ από το δεμάτι, ούσι από το ους (αυτί) κ.ά.π.

δραστηριοποιήθηκαν αμέσως στον Μακεδονικό Αγώνα. Σημαντική συμβολή στην οργάνωση και τη διεύθυνση του Μακεδονικού Αγώνα είχαν κατεξοχήν ο μητροπολίτης Καστοριάς Γερμανός Καραβαγγέλης[3] και ο γενικός πρόξενος στη Θεσσαλονίκη Λάμπρος Κορομηλάς. Προς τον Κορομηλά προσέφεραν μεγάλη βοήθεια και οι μορφωμένοι Βλάχοι της Θεσσαλονίκης, γεγονός που επίσης δείχνει την ελληνική εθνική συνείδηση των Βλάχων της Ελλάδας.

Ως Μακεδονικός Αγώνας ορίζεται κλασικά ο αντάρτικος αγώνας των Ελλήνων εναντίον των Βουλγάρων ανταρτών για την υποστήριξη της αφοσίωσης του πληθυσμού στον Πατριάρχη και τη διάσωση της ελληνικότητας της Μακεδονίας. Τυπικά ο αγώνας εντοπίζεται στα έτη 1904-1908, αλλά είχε αρχίσει πολύ ενωρίτερα. Οι αντίπαλοι λειτουργούσαν κάτω από την καθοδήγηση δυο οργανώσεων. Της βουλγαρικής «Εσωτερικής Μακεδονικής Επαναστατικής Οργάνωσης» και του «Ελληνικού Μακεδονικού Κομιτάτου».

Η ΕΜΕΟ (Εσωτερική Μακεδονική Επαναστατική Οργάνωση, VMRO στα βουλγαρικά), που την αποτελούσαν οι λεγόμενοι Σεντραλιστές ήταν μια μυστική, βουλγαρόφωνη και τρομοκρατική οργάνωση που δημιουργήθηκε στη Θεσσαλονίκη το 1893. Σκο-

[3] Ο επίσκοπος Καραβαγγέλης ιεραρχούσε ως πρώτιστο εχθρό τους Βουλγάρους και έπει-τα τους Τούρκους και οργάνωσε ένοπλα σώματα για προστασία των πατριαρχικών χω-ριών πριν ακόμη δραστηριοποιηθεί η ελληνική κυβέρνηση. Οι Τούρκοι το 1907 ζήτησαν από τον Πατριάρχη να τον απομακρύνει από την Καστοριά και έτσι βρέθηκε μητρο-πολίτης στη Σαμψούντα (Αμισό) του Πόντου το 1908, όπου και συνέβαλε στη δημιουρ-γία του ποντιακού ανταρτοπολέμου. Πέρασε για λίγο από τα Ιωάννινα ως μητροπολίτης και έπειτα τοποθετήθηκε έξαρχος του Οικουμενικού Πατριαρχείου στη Βιέννη. Πέθανε πτωχός αλλά περήφανος το 1935.

πός της ήταν «η απελευθέρωση της Μακεδονίας από τους Τούρκους και η διατήρηση της βουλγαρικής εθνικής ταυτότητας στα Βαλκάνια. Η ΕΜΕΟ είχε το σύνθημα «Η Μακεδονία στους Μακεδόνες» αλλά η ιδέα αυτονομίας της Μακεδονίας ήταν καθαρά πολιτική επιδίωξη (το μέσον) χωρίς να υπάρχει άρνηση της βουλγαρικής εθνικότητας. Ο ίδιος ο πρωθυπουργός της Βουλγαρίας Ντάνεφ δήλωσε στη Βουλή: «Η αυτονομία της Μακεδονίας είναι για μας μέσον και όχι σκοπός»! Ο Γάλλος πρεσβευτής της Σόφιας έγραψε το 1902 στη γαλλική «Κίτρινη Βίβλο»: «Το πρόγραμμα του κομιτάτου συνοψίζεται στο… Η Μακεδονία για τους Μακεδόνες, εκείνο όμως που εννοεί είναι… Η Μακεδονία για τους Βουλγάρους.». Μέσα στην ΕΜΕΟ, όμως, υπήρχαν και αριστεροί που υποστήριζαν τη δημιουργία μιας Βαλκανικής Σοσιαλιστικής Ομοσπονδίας με ηγέτη τους τον Σαντάνσκι. Πάντως είναι περισσότερο από βέβαιο ότι μέσω της επιδιωκόμενης αυτονόμησης του γεωγραφικού χώρου της Μακεδονίας οι Βούλγαροι θα επεδίωκαν τη μελλοντική ενσωμάτωση της Μακεδονίας στη Βουλγαρία, κατά το προηγούμενο της ελληνικότατης Ανατολικής Ρωμυλίας (Βόρειας Θράκης).

Παράλληλα με τους Σεντραλιστές είχε ιδρυθεί στη Σόφια το 1894 και η Εξωτερική Μακεδονική Επαναστατική Οργάνωση (στα βουλγαρικά ΒΜΚ), η οποία επεδίωκε χωρίς ενδιάμεσο στάδιο την άμεση ενσωμάτωση της Μακεδονίας στη Βουλγαρία.

Οργανωτής των πρώτων ένοπλων σωμάτων Βουλγάρων στη Μακεδονία ήταν ο Μπόρις Σαράφωφ (αξιωματικός του βουλγαρικού στρατού που είχε παραιτηθεί από το στράτευμα για να γίνει αντάρτης. Ο Σαράφωφ περιόδευε και στην Ευρώπη όπου έδινε συνεντεύξεις και δημοσίευε κείμενα για την αυτονομία της Μακεδονίας. Μεταξύ των δυο οργανώσεων (Σεντραλιστών και Βερ-

χοβιστών) υπήρχε σημαντική πολιτική αντιπαλότητα και σε κάποιες περιπτώσεις συνέβησαν μεταξύ τους ακόμη και ένοπλες συγκρούσεις.

Οι Βερχοβιστές είχαν και αναρχικά στοιχεία στην οργάνωσή τους (επονομαζόμενοι Βαρκάρηδες) που έκαναν μετά από πολύμηνη προετοιμασία βομβιστικές ενέργειες στη Θεσσαλονίκη. Προκάλεσαν έκρηξη σε ένα γαλλικό πλοίο και έβαλαν βόμβες στις εγκαταστάσεις φωταερίου, στον μητροπολιτικό Ναό, στην οθωμανική τράπεζα, στη γερμανική λέσχη, σε νοσοκομεία, στην εβραϊκή σχολή, στο ελληνικό θέατρο, στο ταχυδρομείο και σε μερικά καταστήματα. Στις βομβιστικές αυτές επιθέσεις οι Οθωμανοί αντέδρασαν έντονα και σκοτώθηκαν 50 άτομα, αλλά εντελώς αδίκως μεταξύ αυτών και δεκαπέντε Έλληνες. Τους αναρχικούς βομβιστές τους ενίσχυσε υλικά ο Σαράφωφ. Με τη δράση των παραπάνω δυο βουλγαρικών οργανώσεων άρχισαν μαζικά κυρίως από το 1900 —αλλά και πρωτύτερα— οι πολιτικές δολοφονίες. Οι Σέρβοι υπολόγισαν ότι το 1899 και 1900 δολοφονήθηκαν από τους Βούλγαρους κομιτατζήδες συνολικά 175 Σέρβοι και Έλληνες στο βιλαέτι Μοναστηρίου και 193 στο βιλαέτι των Σκοπίων.

Το 1902 στη Μακεδονία επιχειρήθηκε μικρή δοκιμαστική εξέγερση που προκάλεσαν οι Βερχοβιστές, η οποία απέτυχε. Τον Αύγουστο του 1903 εκδηλώθηκε η «επανάσταση του Προφήτη Ηλία» που ξέσπασε με επίκεντρο την περιοχή του Μοναστηρίου και ονομάστηκε «Ίλιντεν». Συμμετείχαν 1.200 περίπου ένοπλοι άνδρες. Στις περισσότερες πόλεις που εκδηλώθηκε το Ίλιντεν υπήρχαν πολλοί βλαχόφωνοι και σλαβόφωνοι κάτοικοι, οι οποίοι σφαγιάστηκαν ανηλεώς από τους Τούρκους είτε συμμετείχαν είτε όχι στην εξέγερση. Με την ευκαιρία του Ίλιντεν φονεύθηκαν επι-

λεκτικά και αρκετοί Γρεκομάνοι (=σλαβόφωνοι φανατικοί πατριαρχικοί) από τους Βούλγαρους κομιτατζήδες. Το κίνημα εξουδετερώθηκε πλήρως μετά από λίγες εβδομάδες. Μεγάλα μέρη του Κρουσόβου, του Νυμφαίου και της Κλεισούρας υπέστησαν σοβαρές καταστροφές από τους Οθωμανούς. Στο Κρούσοβο πυρπολήθηκαν 366 οικίες και 203 καταστήματα της ελληνικής συνοικίας. Η βουλγαρική συνοικία έμεινε περιέργως ανέπαφη. Η εξέγερση του Ίλιντεν ενίσχυσε τον βουλγαρικό εθνικισμό, αλλά ήταν και αιτία για την αφύπνιση των Ελλήνων πολιτικών στην Αθήνα και την αποστολή ένοπλων σωμάτων στη Μακεδονία. Τα σώματα αυτά με την υποστήριξη των πατριαρχικών — ελληνόφωνων Μακεδόνων, αλλά και των Γρεκομάνων— διεξήγαγαν τον Μακεδονικό Αγώνα.

Η οθωμανική Τουρκία υποχρεώθηκε να εφαρμόσει κάποιες εκσυγχρονιστικές μεταρρυθμίσεις για να ανακουφιστεί ο χριστιανικός πληθυσμός. Τις μεταρρυθμίσεις θα εξασφάλιζε η παρουσία Ευρωπαίων αξιωματικών (διοικητής ο Ιταλός στρατηγός Ντε Τζόρτζι), αλλά εξ αυτών οι Ρώσοι, δρούσαν κυριολεκτικά σαν να ήταν πράκτορες των Βουλγάρων.

Το Ελληνικό Μακεδονικό Κομιτάτο

Ο Ίωνας Δραγούμης (γιος του πρώην υπουργού Στ. Δραγούμη) το 1902 ήταν υποπρόξενος στο Μοναστήρι και φρόντισε να οργανωθεί ως αντίβαρο στην ΕΜΕΟ μια ελληνική μυστική οργάνωση στη Μακεδονία με την ονομασία «Άμυνα». Ο Δραγούμης δρούσε μυστικά, χωρίς να έχει σχετική ενημέρωση η ελληνική

κυβέρνηση.4 Τον Νοέμβριο του 1904 ιδρύθηκε στην Αθήνα το «Ελληνικό Μακεδονικό Κομιτάτο» υπό την προεδρία του Δημητρίου Καλαποθάκη, διευθυντού της εφημερίδας Εμπρός. Με τον ίδιο σκοπό ιδρύθηκε η «Μακεδονική Φιλική Εταιρεία». Το έργο του Ίωνα Δραγούμη, όταν μετατέθηκε στη Φιλιππούπολη, συνέχισε ο αντικαταστάτης του Φίλιππος Κοντογούρης.

Πληθυσμοί στη Μακεδονία και η «μάχη»των σχολείων

Οι ελληνικής εθνικής συνείδησης κάτοικοι της Μακεδονίας ήταν πολύ περισσότεροι από αυτούς που ένιωθαν Βούλγαροι όπως φαίνεται στον Πίνακα 1.

Μεγάλο βάρος έδωσαν οι Βούλγαροι στον τομέα της ίδρυσης σχολείων. Παρά την έντονη προσπάθειά τους τα ελληνικά σχολεία στη Μακεδονία το 1900 ήταν συνολικά πολύ περισσότερα από τα βουλγαρικά στις διοικητικές περιοχές (βιλαέτια) Μοναστηρίου και Θεσσαλονίκης (Πίνακας 2).

Η προσπάθεια της Ρουμανίας και της Σερβίας

Τα ρουμανικά σχολεία ιδρύθηκαν και εντάχθηκαν στην προσπάθεια της Ρουμανίας να προσεταιριστεί τους βλαχοφώνους, των οποίων η γλώσσα έμοιαζε με τη ρουμανική. Όμως, οι περισσότεροι βλαχόφωνοι είχαν ελληνική εθνική συνείδηση και προτιμούσαν τα ελληνικά σχολεία. Χαρακτηριστικό παράδειγμα υπήρξε η άρνηση των βλαχόφωνων κατοίκων του Μετσόβου να δεχθούν ρουμανική χρηματοδότηση, μη αποδεχθέντων την προϋπόθεση να έχουν υποχρεωτικά Ρουμάνους δασκάλους.

4 Εν προκειμένω ο Δραγούμης έγραψε στο ημερολόγιό του: «*Δεν δουλεύω για την κυβέρνηση, δουλεύω για τον Ελληνισμό. Δεν αγαπώ την κυβέρνηση, αγαπώ τον Ελληνι-σμό*».

Οι Βλάχοι Απόστολος Μαργαρίτης και Λάζαρος Δούμας, επιθεωρητές των ρουμανικών σχολείων της Μακεδονίας, συνεργάζονταν με τους Βουλγάρους, αλλά απέτυχαν να παρασύρουν τη μεγάλη μάζα των λατινόφωνων Ελλήνων. Το 1905 διακόπηκαν οι διπλωματικές σχέσεις Ελλάδας με Ρουμανία λόγω της στάσης των Ρουμάνων στο Μακεδονικό ζήτημα.

Πίνακας 1. Η κατανομή των Ελλήνων και Βουλγάρων κατά βιλαέτι σύμφωνα με στατιστική του Τούρκου Χιλμί πασά το 1900 (αναφ. από D. Dakin).

Βιλαέτι Θεσσαλονίκης:		
Έλληνες 373.227,	Βούλγαροι	207.317
Βιλαέτι Μοναστηρίου:		
Έλληνες 261.283,	Βούλγαροι	178.412

Πίνακας 2. Σχολεία και μαθητές στο σύνολο των διοικητικών περιοχών Μοναστηρίου και Θεσσαλονίκης το 1900, κατά τη στατιστική του Τούρκου Χιλμί πασά.

Σχολεία		Μαθητές	
Ελληνικά:	988	Έλληνες:	59.640*
Βουλγαρικά:	561	Βούλγαροι:	18.311
Ρουμανικά:	49	Ρουμάνοι:	2.002
Σερβικά:	53	Σέρβοι:	1.674

* Ελληνόφωνοι, σλαβόφωνοι, βλαχόφωνοι

Τα λίγα σερβικά σχολεία ιδρύθηκαν γιατί και οι Σέρβοι είχαν βλέψεις στη Μακεδονία αν και σε αριθμό πληθυσμού ήσαν οι λιγότεροι και γενικά δεν έπαιξαν σημαντικό ρόλο στα γεγονότα της εποχής αυτής. Κυριαρχούσαν όμως πληθυσμιακά στα ακραία βόρεια διαμερίσματα της Μακεδονίας, όπου και αντιπαρατέθηκαν με τους Βούλγαρους κομιτατζήδες. Σε πολλές περιπτώσεις οι Έλληνες συνεργάστηκαν με τους Σέρβους απέναντι —στον κοινό εχθρό τους— στους Βουλγάρους.

Η Ελλάδα δραστηριοποιείται για τη Μακεδονία

Το 1904 στη Μακεδονία δρούσαν πάνω από 20 συμμορίες Βουλγάρων, οι οποίοι τρομοκρατούσαν τους πατριαρχικούς. Άρχιζαν με προπαγάνδα και απλές απειλές, αλλά ακολουθούσαν ξυλοδαρμοί ή και δολοφονίες ιερέων, δασκάλων και διακεκριμένων πολιτών που δεν ανήκαν στη βουλγαρική Εξαρχία, αρπαγές ποιμνίων, περιουσιών και πυρπολήσεις σπιτιών. Δολοφονίες φυσικά έγιναν κι από τις δυο αντιμαχόμενες πλευρές, αλλά οι Βούλγαροι είχαν αρχίσει πρώτοι. Τον Μάιο του 1904 ο εξαρχικός επίσκοπος Γρηγόριος συνάντησε μεγάλη αντίδραση από τους Καστοριανούς και τον επίσκοπο Καραβαγγέλη και δεν μπόρεσε να εγκατασταθεί στην Καστοριά. Σημαντικός οπλαρχηγός ήταν ο σλαβόφωνος οπλαρχηγός και χαρισματική προσωπικότητα, καπετάν Κώτας. Οι Τούρκοι τον συνέλαβαν μετά από προδοσία και τον καταδίκασαν σε θάνατο με απαγχονισμό. Τα δυο αγόρια του Κώττα σπούδασαν στη Σχολή Ευελπίδων της Αθήνας.

Ο Παύλος Μελάς, υπολοχαγός του ελληνικού στρατού και γαμπρός του πολιτικού Στέφανου Δραγούμη, μετά από δυο δοκιμαστικές αναγνωρίσεις του χώρου, βρέθηκε για τρίτη φορά για τη Μακεδονία με το ψευδώνυμο Μίκης Ζέζας, επικεφαλής 35 ανδρών, που ήταν Μακεδόνες, Μανιάτες και Κρητικοί, για να

συντονίσει τον αγώνα εναντίον των εξαρχικών. Οι περιοδείες του Παύλου Μελά άρχισαν να τονώνουν το ηθικό των πατριαρχικών και να ενοχλούν τις βουλγαρικές ομάδες. Πολλά εξαρχικά χωριά επανήλθαν στο Πατριαρχείο. Στις 13 Οκτωβρίου 1904 ο Βούλγαρος κομιτατζής Μήτρος Βλάχος κατάφερε να κατευθύνει τους Τούρκους πάνω στον Π. Μελά, ο οποίος τραυματίσθηκε θανάσιμα, από μια μόνο βολή όπλου και πέθανε σχετικά σύντομα. Το πώς ακριβώς σκοτώθηκε ο Π. Μελάς δεν έχει διευκρινιστεί. Οι παρόντες αγωνιστές στο σημείο που σκοτώθηκε (Πύρζας, Στρατινάκης, Χατζητάσης, Ντίνας) δεν συμφωνούν στις περιγραφές τους. Η συγκίνηση από τον θάνατο του Π. Μελά ήταν πολύ μεγάλη με αποτέλεσμα να ευαισθητοποιηθούν πολλοί Έλληνες και να αυξηθούν τα ελληνικά σώματα στη Μακεδονία. Σημαντικοί Έλληνες οπλαρχηγοί στον Μακεδονικό αγώνα ήταν οι Καούδης, Κατεχάκης (Ρούβας), Τσόντος (Βάρδας), Καραβίτης, Βολάνης, Βρόντας, Πηχεών, Οθωναίος, Μαζαράκης Κ (Ακρίτας), Μαζαράκης Αλ., Σπυρομήλιος (Μπούας), Αγαπηνός (Άγρας), Δεμέστιχας (Νικηφόρος), Γύπαρης, Μωραϊτης (Κόδρος), Κονδύλης, Γαρέφης, Βλαχάκης (Λίτσας), αλλά και άλλοι πολλοί. Αυτοί έδωσαν αποφασιστικά πλήγματα στους Βούλγαρους κομιτατζήδες και αναπτέρωσαν το ηθικό των πατριαρχικών Μακεδόνων, ελληνόφωνων και σλαβόφωνων. Οι επικεφαλής των σωμάτων αυτών ήταν εντόπιοι οπλαρχηγοί ή Έλληνες αξιωματικοί που εμφανίζονταν με ψευδώνυμο και πλαστά ατομικά έγγραφα. Οι σλαβόφωνοι της Μακεδονίας είτε ασπάσθηκαν τη βουλγαρική προπαγάνδα, είτε μαζί με τους Έλληνες πολέμησαν με φανατισμό τους Βουλγάρους κομιτατζήδες.

Οι αντάρτες του Μακεδονικού Αγώνα –Έλληνες και Βούλγαροι– σε μεγάλο βαθμό δρούσαν ως τρομοκράτες. Δολοφονούσαν

αντίπαλους πράκτορες, προύχοντες, δασκάλους, πληροφοριοδότες, ιερείς, και έκαιγαν θρησκευτικά βιβλία. Η βία που μεταχειρίστηκαν οι Βούλγαροι ήταν κατά πολύ μεγαλύτερη και είχε προηγηθεί, οπότε η ελληνική συμμετοχή ήταν η φυσιολογική αντίδραση στη βία και την τρομοκρατία. Γενικά οι αντίπαλοι του Μακεδονικού Αγώνα απέφευγαν τις ευρείες μεταξύ τους συγκρούσεις, γιατί τότε επενέβαιναν τα οθωμανικά αποσπάσματα.

Η βία των κομιτατζήδων Βουλγάρων σε βάρος των Ελλήνων της Μακεδονίας περιγράφεται στην «Κυανή Βίβλο» που εκδόθηκε από τη βρετανική κυβέρνηση το 1903: «Η δολοφονία είναι το κυριώτερον όπλον των βουλγαρικών Κομιτάτων. Προ ουδενός υποχωρούσιν. Οι Έλληνες είναι κυρίως τα θύματά των. Κατά χιλιάδας εφονεύθησαν οι Έλληνες κατά τα τελευταία πέντε ή εξ έτη». Και παρακάτω αναφέρει: «[…]και αθώων και αόπλων εκβιάσεις, ληστείαι, δολοφονίαι, ανδρών και γυναικών, ανελεήμονα βασανιστήρια ιερέων, ιατρών, διδασκάλων κατακρεουργήσεις, ναών εμπρησμοί [...] γενική τρομοκρατία, πλημμύρα αίματος».

Ο Γάλλος Στιγκ, γενικός πρόξενος στη Θεσσαλονίκη, έγραψε στη γαλλική «Κίτρινη Βίβλο» ότι «Οι κομιτατζήδες σκοτώνουν με πρωτοφανή αγριότητα όχι μόνο εκείνους που έχουν προγράψει, αλλά και τις οικογένειές τους και καίγουν τα σπίτια τους».

Οι Οθωμανοί διοικητές τον πρώτο χρόνο της δράσης των ελληνικών σωμάτων ενδεχομένως δεν επενέβαιναν εναντίον τους, γιατί έβλεπαν τους Έλληνες ως αντίβαρο στη βουλγαρική επαναστατικότητα. Μετά τον θάνατο του Π. Μελά αυξήθηκε πολύ το ρεύμα μετάβασης Ελλήνων αξιωματικών επικεφαλής εθελοντών για να πολεμήσουν ως αντάρτες τους Βούλγαρους αντάρτες επονομαζόμενους κομιτατζήδες. Το Μακεδονικό Κομιτάτο συνέβαλε τα μέγιστα στην οργάνωση του Μακεδονικού Αγώνα, αρχικά χω-

ρίς την ανάμειξη του ελληνικού κράτους και έπειτα με τη συγκαλυμμένη βοήθειά του, με πρωθυπουργό τον Γ. Θεοτόκη.

Μεγάλος αγώνας έλαβε χώρα στην ελώδη λίμνη των Γιαννιτσών. Οι Έλληνες και Βούλγαροι αντάρτες κατασκεύαζαν τεχνητές νησίδες με καλύβες μέσα στον βάλτο που τις χρησιμοποιούσαν ως ενδιαίτημα και ορμητήριο. Βαθμιαία οι Έλληνες απώθησαν τους κομιτατζήδες και απέκτησαν τον έλεγχο στο μεγαλύτερο μέρος της λίμνης, αλλά δεν κατάφεραν να επικρατήσουν ολοκληρωτικά. Ο καπετάν Άγρας προσπάθησε να πάρει με το μέρος του μερικούς κομιτατζήδες που του φάνηκαν να είναι αμφιρρέποντες, αλλά αυτοί τον ξεγέλασαν και τον σκότωσαν.

Η ελληνική πλευρά κατηγορείται ότι σε αντίποινα για δολοφονίες Ελλήνων έκανε δυο υπερβολικές ενέργειες. Την επίθεση σε γλέντι γάμου στο χωριό Σκλήθρο το 1904 (25 νεκροί) και την επίθεση στο άντρο των κομιτατζήδων στο χωριό Ζαγορίτσανη το 1905 (60 έως 70 νεκροί).

Από το 1906 άρχισε η ζυγαριά να γέρνει υπέρ των Ελλήνων και να χάνουν έδαφος οι Βούλγαροι. Ήδη το καλοκαίρι οι Έλληνες αριθμούσαν 1.500 αντάρτες (70 με 80 σώματα). Το 1908 η ελληνική υπεροχή, ιδίως στη σημερινή ελληνική Μακεδονία, ήταν σχεδόν καθολική σύμφωνα με τον Douglas Dakin.

Το 1908 πραγματοποιήθηκε η επανάσταση των Νεοτούρκων οι οποίοι έδιναν υποσχέσεις για δημοκρατικές διαδικασίες σε όλους τους κατοίκους της οθωμανικής αυτοκρατορίας, δημοκρατικό Σύνταγμα, συμμετοχή μη Τούρκων στην Εθνοσυνέλευση και γενική αμνηστία, οπότε ο Μακεδονικός Αγώνας διακόπηκε. Πραγματοποιήθηκαν τότε στη Θεσσαλονίκη συγκεντρώσεις του κόσμου σε πλατείες και εκφωνήθηκαν λόγοι που γέμιζαν ενθουσιασμό το πολυεθνικό ακροατήριο. Σύντομα όμως αποδείχθηκε

ότι οι Νεότουρκοι εθνικιστές είχαν ως σκοπό να ανήκει «η Τουρκία στους Τούρκους» και οι λοιποί κάτοικοι της οθωμανικής αυτοκρατορίας έπρεπε να εξωθηθούν σε αποχώρηση από τα τουρκικά εδάφη (εθνοκάθαρση) ή και να δολοφονηθούν (γενοκτονία).

Με τον Μακεδονικό Αγώνα υποστηρίχθηκε σθεναρά η Ελληνικότητα της Μακεδονίας και η θρησκευτική παραμονή της κάτω από τη σκέπη του οικουμενικού Πατριάρχη. Με τους Βαλκανικούς πολέμους 1912-1913, που ακολούθησαν τέσσερα χρόνια αργότερα, απελευθερώθηκαν η Μακεδονία και η Ήπειρος και διπλασιάστηκε η έκταση της Ελλάδας.

Δημ. Θ, Καραμήτσος
Ομ. Καθηγητής ΑΠΘ
Συγγραφέας

Ψήφισμα, το οποίο υπογράφουν περισσότεροι από 1.250 επιφανείς Μακεδόνες. 19/11/2007

Οι υπογράφοντες Ελληνες Μακεδόνες διαπιστώνουμε ότι το πολυεθνικό Κράτος «Former Yugoslav Republic of Macedonia»: - Παραβιάζει συστηματικά σε βάρος της Ελλάδος την Ενδιάμεση Συμφωνία του έτους 1995, τις σχετικές Διεθνείς Συνθήκες και το Ευρωπαϊκό κεκτημένο. Περιφρονεί επίσης τις αποφάσεις 817/1993 και 845/1993 του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμέ-νων Εθνών (όπως διαπιστώθηκε και στην πρόσφατη σύνοδο της Γενικής Συνελεύσεως του ΟΗΕ). Αγνοεί τις αποφάσεις που πήρε η Ε.Ε. στις Βρυξέλλες (16.12.1991), στο Γκιμαράες (3.5.1992), στη Λισαβόνα (27.6.1992) και στο Εδιμβούργο (12.12.1992). - Ασκεί αλυτρωτική προπαγάνδα σε βάρος της Ελληνικής Μακεδονίας.

-Διατηρεί αυτή την εχθρική προπαγάνδα ενσωματωμένη στα δι-δακτικά βιβλία όλων των βαθμίδων του εκπαιδευτικού του συ-στήματος.

-Μονοπωλεί, για επεκτατικούς λόγους, το όνομα της Μακεδονί-ας.

-Σφετερίζεται την Ελληνική Ιστορία και πολιτισμική κληρονομιά μας.

-Χρησιμοποιεί κατά της Ελλάδος, ως αντιστρεφόμενο όπλο, την ανεκτίμητη οικονομική υποστήριξη, που παρά ταύτα ο- λόπλευρα η Ελλάδα της προσφέρει.

-Προκαλεί με διάφορες ενέργειες τον Ελληνικό λαό.

-Αρνείται, παρά τη διεθνή νομική δέσμευσή του, να αποδεχθεί μια αμοιβαία αποδεκτή διεθνή ονομασία.

Εμείς, 2,5 εκατομμύρια Έλληνες Μακεδόνες, απαιτούμε από την Κυβέρνησή μας να ασκήσει το δικαίωμα της αρνησικυρίας (Veto) σε κάθε ενταξιακή διαδικασία της FYROM στην Ευρωπαϊκή Ενωση και στην Ατλαντική Συμμαχία μέχρις ότου η FYROM συγκατατεθεί σε μια αμοιβαία αποδεκτή λύση και να προσφύγει σε Δημοψήφισμα.

Η Ελλάδα και ο λαός της και ιδιαίτερα εμείς οι Ελληνες Μακεδόνες βλέπουμε σήμερα με αφορμή την ονομασία της FYROM να διακυβεύονται ανενδοίαστα στα όργανα της Ευρωπαϊκής Ενωσης η πολιτισμική μας κληρονομιά, το ανθρώπινο δικαίωμά μας στη διατήρηση της ταυτότητάς μας και στον αυτοπροσδιορισμό μας.

Ζητούμε την αλληλεγγύη της διεθνούς κοινότητας προς τους Ελληνες Μακεδόνες, οι οποίοι είναι Ευρωπαίοι πολίτες. Αυτή η αλληλεγγύη, που βασίζεται επί της διεθνούς και κοινοτικής νομιμότητας, ταυτόχρονα αποτελεί υποχρέωση σύμφωνα με το άρθρο 58 της υπό ψήφιση Συνταγματικής Συνθήκης της Ευρώπης. Για την προσχώρηση χώρας στην Ε.Ε. ορίζεται ως κριτήριο ο σεβασμός στις αξίες των άρθρων 1 και 2. Και συγκεκριμένα στο άρθρο 2 απαιτείται (το ίδιο επαναλαμβάνεται και στο άρθρο 61) ο σεβασμός και η προστασία της αξιοπρέπειας των άλλων μελών. Μεταξύ των αξιών είναι **το όνομα, οι αρχές, τα σύμβολα, η ιστορία, η παράδοση** κτλ.

Υπενθυμίζουμε προηγούμενες περιπτώσεις όπου έγινε προ σπάθεια καταχρηστικής χρησιμοποίησης ονόματος και τους επεβλήθη αλλαγή, όπως της Αυστρίας, του Ηνωμένου Βασιλείου, της Τσεχίας, της Σερβίας κ.ά.

Απευθυνόμαστε στους Διεθνείς Οργανισμούς, στις Κυβερνήσεις των χωρών που έχουν αναγνωρίσει τη FYROM με το συ-

νταγματικό λεγόμενο όνομά της και σε κάθε εμπλεκόμενο και τονίζουμε ότι:

Το όνομα καθαυτό δεν θα ήταν η ουσία του προβλήματος αν αυτό δεν αποτελούσε το όχημα αλυτρωτισμού σε βάρος της Ελλάδος. Το πρόβλημα της γνωστής πλαστογράφησης της ιστορίας και του ονόματος προκαλεί τον ελληνικό λαό και οδηγεί σε αποσταθεροποίηση την ευρύτερη περιοχή της Ν.Α. Ευρώπης. Σας παρακαλούμε πολύ αποτρέψατε την αποσταθεροποίηση των Βαλκανικών χωρών.

Η Ελλάδα διακονεί και προστατεύει τον πολυεθνικό πληθυσμό του γειτονικού μας Κράτους-FYROM, όπου οι Ελληνικές επιχειρήσεις κατέχουν την πρώτη θέση των επενδυτών. Ενδιαφέρεται δε περισσότερο από οποιαδήποτε άλλη χώρα για τη σταθερότητα στην περιοχή.

Να είστε βέβαιοι ότι η αλληλεγγύη σας προς τους Ελληνες Μακεδόνες αναδεικνύεται ταυτόχρονα αλληλεγγύη προς τη «Former Yugoslav of Macedonia» και, φυσικά, προς το κοινό Ευρωπαϊκό ιδεώδες.

Με βάση τις θεμελιώδεις αρχές που πρέπει να διέπουν τη λειτουργία της Ε.Ε. και του ΟΗΕ, ζητούμε την αρωγή σας στην εξεύρεση μιας λύσης η οποία δεν θα οδηγεί στον σφετερισμό ελληνικής ταυτότητας και δεν θα συνεπάγεται «δυνάμει» εδαφικές διεκδικήσεις σε βάρος γειτονικών κρατών!

Ψήφισμα – Έκκληση Θεσσαλονικέων με πρωτοβουλία πανεπιστημιακών και επιχειρηματιών της πόλης. Φεβρουάριος 2016

Λαμβάνοντας υπόψη την αυξημένη κινητικότητα, που παρατηρείται τελευταία στο θέμα της ονομασίας του κράτους της FYROM και ύστερα από πρωτοβουλία πανεπιστημιακών και επιχειρηματιών της πόλης μας, 1.500 και πλέον Θεσσαλονικείς, εκπρόσωποι όλων των κοινωνικών τάξεων (δήμαρχοι, ακαδημαϊκοί, πανεπιστημιακοί, γιατροί, ανώτατοι αξιωματικοί, δικαστικοί, νομικοί, εκπαιδευτικοί, επιχειρηματίες κλπ.) αποφασίσαμε να σας προωθήσουμε το παρακάτω κείμενο-ψήφισμα:

Ως Έλληνες πιστεύουμε και στηρίζουμε το δικαίωμα του κράτους των Σκοπίων να εισέλθει στους διεθνείς οργανισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΝΑΤΟ. Αλλά θέλουμε να καταστήσουμε σαφές ότι δεν πρόκειται να δεχθούμε να χρησιμοποιεί το ιστορικό όνομα της Μακεδονίας. Ως Έλληνες Μακεδόνες αισθανόμαστε την τιμή και την ευθύνη να μην επιτρέψουμε την εξαφάνιση, κάτω από πολιτικές σκοπιμότητες, της ιστορικής και πολιτιστικής μας κληρονομιάς. Υπενθυμίζουμε ότι 20 και πλέον χρόνια το πολυεθνικό κράτος της FYROM παραβιάζει συστηματικά σε βάρος της Ελλάδας την «Ενδιάμεση συμφωνία» του 1995, τις σχετικές διεθνείς συνθήκες και το «ευρωπαϊκό κεκτημένο». Δεν συμμορφώθηκε με τις αποφάσεις του Σ.Α. του ΟΗΕ (817/1993, 845/1993), αγνοεί τις αποφάσεις της ΕΕ των Βρυξελλών στις 16.12.1991, του Γκιμαράες στις 3.5.1992, της Λισσαβώνας στις 27.6.1992, του Εδιμβούργου στις 12.12.1992 και του ΝΑΤΟ στο Βουκουρέστι το 2008. Αντίθετα, επικαλούμενο το γεγονός της

τυπικής του αναγνώρισης από διάφορες χώρες με το όνομα «Μακεδονία» και κυρίως την αναγνώριση και την πολιτική του υποστήριξη από τις ΗΠΑ, εμμένει, αψηφώντας και την ιστορική αλήθεια και τις ελληνικές θέσεις, στη χρήση της ιστορικά πλαστής «μακεδονικής» εθνωνυμίας του. Επιπλέον επιμένει στον αυτόκλητο (και αποκλειστικό) αυτοπροσδιορισμό των κατοίκων της επικράτειάς του ως «Μακεδόνων» και της σλαβικής τους γλώσσας ως «μακεδονικής». Και, τέλος, οι ηγέτες της FYROM, ξεκινώντας από την αρχική αυτή απάτη, προχωρούν, επικαλούμενοι τον «μακεδονισμό» τους, στην προβολή «αλυτρωτικών» βλέψεων σε βάρος της ελληνικής Μακεδονίας, της όμορης δηλαδή με την επικράτειά τους και μεγαλύτερης περιφέρειας του ελληνικού κράτους.

Ουσιαστικά, δεν πρόκειται μόνο για απόπειρα εθνογένεσης (που αφορά ένα ιδιόμορφο και όψιμα δημιουργημένο κράτος), αλλά για την καλλιέργεια κλίματος έντασης που στρέφεται εναντίον μιας γειτονικής και φιλικής χώρας, της Ελλάδας, στην επικράτεια της οποίας ανήκει και η ιστορική Μακεδονία. Το κλίμα αυτό του ανιστόρητου και απαρχαιωμένου «αλυτρωτισμού» υποδαυλίζεται με ποικίλες ενέργειες, που ξεκινούν από την πλαστογράφηση της διδασκόμενης ιστορίας στην εκπαίδευση και καταλήγουν σε αλλόκοτο στήσιμο ανδριάντων ιστορικών προσώπων της αρχαίας μακεδονικής ιστορίας, ανάλογες μετονομασίες οδών και αεροδρομίων κλπ. Ανάλογες ενέργειες γίνονται από την FYROM και προς την Βουλγαρία. Ως Έλληνες Μακεδόνες δεν μπορούμε να ανεχόμαστε αδιαμαρτύρητα τον σφετερισμό της δικής μας ιστορικής και εθνικής ταυτότητας εν ονόματι κάποιας αδιευκρίνιστης (για τις μελλοντικές της συνέπειες) πολιτικής σκοπιμότητας.

Οι λαοί, που αναζητούν κάποια εθνική ονομασία για να αυτο-προσδιοριστούν, δεν έχουν το δικαίωμα να το κάνουν σε βάρος άλλων –και μάλιστα γειτονικών– λαών. Εξάλλου, και οι ίδιοι οι γείτονές μας έχουν κατά καιρούς ομολογήσει τα αδιέξοδα στα οποία τους οδηγεί η τακτική τους αυτή. Θυμίζουμε:

- τη δήλωση του πρώτου Προέδρου της FYROM Κίρο Γκλιγκόρωφ του 1992, ότι οι κάτοικοί της είναι Σλάβοι, ότι ήρθαν χίλια και πλέον έτη μετά το βασίλειο του Φιλίππου και του Μ. Αλεξάνδρου και ότι δεν έχουν καμία σχέση με το ελληνικό κράτος των αρχαίων Μακεδόνων·

- το δημοσίευμα του διακεκριμένου Αμερικανού καθηγητή Αρχαιολογίας στο Πανεπιστήμιο του Berkeley, Calif., Stephen G. Miller στο επίσημο δελτίο του Αρχαιολογικού Ινστιτούτου των ΗΠΑ Archaeology Magazine· - την επιστολή 374 καθηγητών Πανεπιστημίων από όλον τον κόσμο προς τον Πρόεδρο των ΗΠΑ Barack Obama, με την οποία καταγγέλλουν τον σφετερι-σμό εκ μέρους των Σκοπίων του ονόματος της Μακεδονίας, καταγγέλλοντας και την ανάλογη παραποίηση της ιστορίας·

- το γεγονός ότι ως και τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο η γιουγκοσλαβική περιοχή της σημερινής FYROM δεν ονομαζόταν «Μακεδονία» ούτε οι κάτοικοί της «Μακεδόνες»· Τέλος, υπενθυμίζουμε ότι σε ανάλογες προγενέστερες περιπτώσεις (π.χ. της Αυστρίας, του Ηνωμένου Βασιλείου, της Τσεχίας, της Σερβίας κλπ.), κατά τις οποίες είχε γίνει απόπειρα καταχρηστικής χρησιμοποίησης «εθνικής» ονομασίας μιας χώρας, επιβλήθηκε η δέουσα αλλαγή.

Ύστερα από τα παραπάνω: Καλούμε τους αποδέκτες της έκκλησής μας να πράξουν το καθήκον, που τους επιβάλλει η θέση τους, ώστε να:

– καταστήσουν ανέφικτη την είσοδο της FYROM σε διεθνείς οργανισμούς με την πλαστή εθνωνυμία «Μακεδονία»·

– να αποτρέψουν την προβολή διεκδικήσεων του κράτους αυτού σε βάρος των ομόρων κρατών (Ελλάδος και Βουλγαρίας) στο πλαίσιο που επιβάλλουν οι διεθνείς κανόνες στις σχέσεις καλής γειτονίας·

– να αποθαρρύνουν την επιστράτευση της εκπαίδευσης στην καλλιέργεια αλυτρωτικής προπαγάνδας·

– να ενθαρρύνουν τη συμμόρφωση της πολιτικής ηγεσίας της FYROM με τις παραπάνω αποφάσεις του ΟΗΕ, της ΕΕ και του ΝΑΤΟ·

– να υποδείξουν την ανάγκη για την επιλογή της τελικής εθνικής ονομασίας της FYROM, που να είναι συμβατή με τη δική της ιστορία και τον πολιτισμό των δικών της υπηκόων·

– να ενημερώσουν και τις κυβερνήσεις των χωρών που έσπευσαν να αναγνωρίσουν τη FYROM με το όνομα «Μακεδονία» για τις μελλοντικές επιπτώσεις που μπορεί να έχει η τακτική τους αυτή στη σταθερότητα των Βαλκανίων. Θα θέλαμε, στρεφόμενοι προς τους συμμάχους και εταίρους της Ελλάδας και τους διεθνείς οργανισμούς, να καταστήσουμε σαφές ότι, εάν προωθηθεί λύση στο πρόβλημα του ονόματος, που θα ταπεινώνει τους πολίτες της χώρας μας (και μάλιστα σε μια περίοδο δοκιμασίας των οικονομικών και κοινωνικών μας αντοχών), θα κλονιστεί όχι μόνο η εμπιστοσύνη των Ελλήνων προς τους θεσμούς αυτούς, αλλά και θα προκληθούν ανατροπές στην σταθερότητα και την ασφάλεια στον ευρύτερο χώρο της Νοτιοανατολικής Ευρώπης. Με τη βεβαιότητα ότι οι σκέψεις μας αυτές θα τύχουν της δέουσας προσοχής σας και ότι θα έχουμε την συμπαράστασή σας. Σας ευχαριστούμε.

Με τιμή

Οι συντονιστές:

Μήτκας Περικλής, Πρύτανης Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης Ζαπράνης Αχιλλέας, Πρύτανης Πανεπιστημίου Μακεδονίας Βαλεργάκης Νικόλαος, Πρόεδρος Δικηγορικού Συλλόγου Θεσσαλονίκης Βλαχογιάννης Εμμανουήλ, Α' Αντι/δρος Εμπορικού & Βιομηχανικού Επιμελητηρίου Θεσ/νίκης Καραθανάσης Αθανάσιος, Πρόεδρος Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών Επικοινωνία: Καραθανάσης Αθανάσιος Εταιρεία Μακεδονικών

Ακολουθούν στις επόμενες σελίδες της ανάρτησης στο διαδίκτυο οι υπογράφοντες με τα ονόματά τους.

326 καθηγητές πανεπιστήμιων από τη διεθνή κοινότητα υπεραμύνονται των δικαιωμάτων της Ελλάδος για την Μακεδονία. Αύγουστος 2009

Προς τον αξιότιμο
Barack Obama
Πρόεδρο των Η.Π.Α.,

Αγαπητέ Πρόεδρε Obama,

Οι υπογράφοντες πανεπιστημιακοί Καθηγητές σε τομείς της Ελληνικής και Ρωμαϊκής αρχαιότητας, ζητούμε με σεβασμό την παρέμβασή σας, για να ξεκαθαρίσουν διάφορα ιστορικά ερείπια, που έχουν εναπομείνει στη νοτιοανατολική Ευρώπη, από προηγούμενες αμερικανικές κυβερνήσεις.

Την 4η Νοεμβρίου 2004, δύο ημέρες μετά την επανεκλογή του Προέδρου George W. Bush, η Κυβέρνηση του ανεγνώρισε μονο-μερώς τη «Δημοκρατία της Μακεδονίας». Η ενέργεια αυτή, όχι μόνο ακύρωσε γεωγραφικά και ιστορικά γεγονότα, αλλά παράλ-ληλα προκάλεσε μια επικίνδυνη επιδημία ιστορικού ρεβιζιονι-σμού, της οποίας το πλέον εμφανές σύμπτωμα είναι η κατάχρηση από την Κυβέρνηση των Σκοπίων του πλέον διασήμου από όλους τους Μακεδόνες, του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Πιστεύουμε ό-τι αυτή η ανοησία έχει πάει πολύ μακριά και οι Η.Π.Α. δεν έχουν δουλειά να υποστηρίζουν την ανατροπή της ιστορίας.

Η υπό συζήτηση χώρα, με την σύγχρονη πρωτεύουσα της, τα Σκόπια, στην αρχαιότητα ονομαζόταν Παιονία. Τα βου-νά Βαρνούς και Όρβηλος, τα οποία είναι σήμερα τα βόρεια όρια της Ελλάδος, αποτελούν ένα φυσικό σύνορο, το οποίο διαχώριζε και διαχωρίζει την Μακεδονία από το βόρειο γείτονά της. Η μόνη

πραγματική σύνδεση είναι κατά μήκος του ποταμού Αξιού/ Βαρδάρη, αν και ακόμη αυτή η κοιλάδα, δεν αποτελεί γραμμή επικοινωνίας, διότι διακόπτεται από φαράγγια.

Παρά το ότι είναι αληθινό πως οι Παίονες κατακτήθηκαν περί το 358 π.Χ. από τον Φίλιππο τον ΙΙ, πατέρα του Αλεξάνδρου, οι Παίονες δεν ήσαν Μακεδόνες, και δεν ζούσαν στην Μακεδονία. Παρομοίως, π.Χ. οι Αιγύπτιοι, οι οποίοι κατακτήθηκαν από τον Αλέξανδρο, διοικήθηκαν από τους Μακεδόνες, στους οποίους περιλαμβάνεται και η περίφημη Κλεοπάτρα, αλλά ποτέ δεν ήσαν οι Αιγύπτιοι Μακεδόνες, και ποτέ η Αίγυπτος δεν ονομαζόταν Μακεδονία.

Η Μακεδονία και οι Έλληνες Μακεδόνες είναι τουλάχι-στον εδώ και 2.500 έτη, εκεί που ευρίσκεται και η σημερινή Ελ-ληνική επαρχία της Μακεδονίας. Η ίδια ακριβώς σχέση ισχύει για την Αττική και τους Αθηναίους Έλληνες, το Άργος και τους Αργείους Έλληνες, την Κόρινθο και τους Κορινθίους Έλληνες κτλ.

Δεν καταλαβαίνουμε πως οι σημερινοί κάτοικοι της Παιονίας, που ομιλούν σλαβικά, γλώσσα που εισήχθη στα Βαλκάνια περίπου μια χιλιετία μετά το θάνατο του Αλεξάνδρου, μπορούν να τον παρουσιάζουν ως εθνικό τους ήρωα. Ο Μέγας Αλέξανδρος ήταν καθ' ολοκληρία και αναμφισβήτητα Έλληνας. Ο προ – προπάππος του Αλέξανδρος Ι, είχε πάρει μέρος σε Ολυμπιακούς Αγώνες, στους οποίους η συμμετοχή περιοριζόταν αποκλειστικά και μόνο σε Έλληνες. Ακόμη και πριν από τον Αλέξανδρο Ι, οι Μακεδόνες έλκυαν την καταγωγή των από το Άργος, και πολλοί Μακεδόνες Βασιλιάδες χρησιμοποίησαν σε νομίσματα τους την κεφαλή του Ηρακλή, που αποτελούσε την πεμπτουσία του Έλληνα Ήρωα. Ο Ευριπίδης, που πέθανε και ενταφιάσθηκε στη Μα-

κεδονία, έγραψε στην ελληνική γλώσσα το έργο του «Αρχέλαος», προς τιμή του θείου του Αλεξάνδρου. Ευρι-
σκόμενος ο Ευριπίδης στη Μακεδονία, έγραψε και το έργο του «Βάκχες», επίσης στην ελληνική γλώσσα. Προφανώς, το Μακεδονικό ακροατήριο καταλάβαινε διαβάζοντας τη γλώσσα στην οποία είχε γράψει ο Ευριπίδης, και καταλάβαινε επίσης αυτή τη γλώσσα όταν την άκουγε.

Ο πατέρας του Αλεξάνδρου Φίλιππος, κέρδισε νίκες σε ιππικά αγωνίσματα στην Ολυμπία κα τους Δελφούς, σε δύο από τα πλέον ελληνικά ιερά από όλα τα ιερά της αρχαίας Ελλάδας, στους αγώνες των οποίων μόνον Έλληνες είχαν δικαίωμα συμμε-τοχής. Με άλλα λόγια, ο πατέρας του Μεγάλου Αλεξάνδρου και οι πρόγονοί του ήσαν Έλληνες 100%. Ελληνική ήταν η γλώσσα που χρησιμοποιούσε ο Δημοσθένης και η Αθηναϊκή αντιπροσω-πεία, η οποία επεσκέφθη τον Φίλιππο το 346 π.Χ..

Ο Αριστοτέλης, ένας ακόμη Έλληνας από τη Βόρεια Ελλάδα, εφοίτησε για 20 περίπου χρόνια στην Ακαδημία του Πλάτωνα.
Ο Αριστοτέλης επιστρέφοντας στη Μακεδο-νία, έγινε δάσκαλος του Αλεξάνδρου ΙΙΙ. Στα μαθήματά τους χρησιμοποιούσαν την Ελληνική Γλώσσα, όπως μπορούμε και σήμερα ακόμη να διαπιστώσουμε κοντά στη Νάουσα, πόλη της Μακεδονίας. Ο Αλέξανδρος είχε μαζί του σε όλες τις εκστρατείες του, την Ιλιάδα του Ομήρου, που είχε εκδώσει ο Αριστοτέλης. Επίσης ο Αλέ-ξανδρος διέδωσε την Ελληνική Γλώσσα και τον Ελληνικό Πολι-τισμό σε όλη του την Αυτοκρατορία, εγκαθιδρύοντας πόλεις και κέντρα σπουδών. Έτσι συναφείς επιγραφές που αφορούν σε τέ-τοια, τυπικά Ελληνικά Ιδρύματα και Γυμνάσια, ανακαλύπτονται σήμερα ακόμη και μέχρι το μακρινό Αφγανιστάν. Όλες αυτές οι επιγραφές είναι γραμμένες στην Ελληνική Γλώσσα.

Μετά τα προαναφερόμενα προκύπτουν ερωτήσεις όπως: Για-τί η Ελληνική ήταν κοινή γλώσσα σε όλη την Αυτοκρατορία του Αλεξάνδρου, εάν αυτός ήταν «Μακεδόνας» και όχι Έλλη-νας; Γιατί η Καινή Διαθήκη, για παράδειγμα, εγράφη στην Ελλη-νική Γλώσσα;

Οι απαντήσεις είναι ξεκάθαρες. Ο Μέγας Αλέξανδρος ήταν Έλληνας και όχι Σλάβος. Οι Σλάβοι και η γλώσσα τους, που εμφανίσθηκαν 1.000 χρόνια αργότερα, δεν είχαν τίποτε το κοινό με τον Αλέξανδρο ή την πατρίδα του. Αυτή η διαπίστωση μας επιστρέφει στη γεωγραφική περιοχή, που κατά την αρχαιότη-τα ήταν γνωστή ως Παιονία.

Γιατί οι σημερινοί κάτοικοι αυτής της περιοχής ονομά-ζουν τους εαυτούς τους Μακεδόνες και τη χώρα τους Μακεδονί-α;

Γιατί υποκλέπτουν μια πλήρως Ελληνική προσωπικότη-τα και την αναγορεύουν σε εθνικό τους Ήρωα;

Οι αρχαίοι Παίονες, είναι πιθανόν να ήσαν ή να μην ήσαν Έλληνες, αλλά εξελληνίσθηκαν και δεν ήσαν ποτέ Σλάβοι. Επί-σης δεν ήσαν Μακεδόνες. Η αρχαία Παιονία, ήταν μέρος της Μακεδονικής Αυτοκρατορίας, όπως επίσης ήσαν η Ιωνία, η Συ-ρία, η Παλαιστίνη, η Αίγυπτος, η Μεσοποταμία, η Βαβυλωνία, η Βακτριανή και πολλές άλλες περιοχές. Μπορεί οι προαναφερό-μενοι τόποι να έγιναν προσωρινά «Μακεδονικοί», αλλά κανένας από αυτούς δεν αποτέλεσε τη «Μακεδονία». Δεν μπορεί να δι-καιολογηθεί η κλοπή του Φιλίππου και του Αλεξάνδρου, από μια χώρα που ποτέ δεν υπήρξε Μακεδονία.

Οι παραδόσεις της αρχαίας Παιονίας, μπορούν να γίνουν α-ποδεκτές από τους σημερινούς της κατοίκους με σημαντική κα-τανόηση. Δεν μπορεί να δικαιολογηθεί η επέκταση της γεωγρα-

φικής ονομασίας «Μακεδονία», στη Νότια Γιουγκοσλαβία. Ακόμη και στα τέλη του 19ου αιώνα, αυτή η κατάχρηση δείχνει αρρωστημένες εδαφικές διεκδικήσεις.

Τα ίδια κίνητρα διαφαίνονται και σε σχολικούς χάρτες στη Σλαβική Γλώσσα, που δείχνουν την ψευδο-μεγάλη Μακεδονία να εκτείνεται από τα Σκόπια μέχρι και τον Όλυμπο. Οι ίδιοι χάρτες και διεκδικήσεις εμφανίζονται σε ημερολόγια, τραπεζικά χαρτονομίσματα, αυτοκόλλητα κλπ., τα οποία κυκλοφορούν από το 1991, που η περιοχή αποσχίσθηκε και ανεξαρτητοποιήθηκε από την Γιουγκοσλαβία.

Γιατί μια χώρα περίκλειστη από στεριές απετόλμησε αυτή την ιστορική ανοησία;

Γιατί αναιδέστατα εμπαίζει και προκαλεί τον γείτονά της;

Όπως και να χαρακτηρισθεί η προαναφερόμενη συμπεριφορά, δεν αποτελεί προφανώς ιστορική αλήθεια και δεν συμβάλλει στην σταθερότητα των Βαλκανίων. Είναι λυπηρό οι Η.Π.Α. να υποκινούν και υποβοηθούν αυτή τη συμπεριφορά.

Απευθυνόμαστε σε σας κ. Πρόεδρε, προκειμένου, όπως σεις κρίνετε ενδεδειγμένο, να βοηθήσετε την κυβέρνηση των Σκοπίων να αντιληφθεί ότι δε μπορεί να δημιουργήσει μια εθνική ταυτότητα σε βάρος της ιστορικής αλήθειας. Η κοινή διε-θνής μας κοινωνία, δεν μπορεί να επιβιώσει, όταν αγνοεί-ται η ιστορία, ιδίως δε όταν η Ιστορία κατασκευάζεται.

Ειλικρινώς,

(ακολουθούν στο διαδίκτυο τα ονόματα και οι τίτλοι 326 Καθηγητών Πανεπιστημίων διαφόρων χωρών).

Κοινή δήλωση 15 πρέσβεων ε.τ. 5/2/2017

'Όλες οι ενδείξεις ενισχύουν την πεποίθηση μας πως τα Σκόπια, ό,τι και αν δεχθούν να πουν η να κάνουν για να μπουν στο ΝΑΤΟ και στην ΕΕ, δεν θα εγκαταλείψουν το επεκτατικό τους ιδεολόγημα. Θα συνεχίσουν, κατά συνέπεια , να το προβάλλουν χρησιμοποιώντας το όνομα "Μακεδονία", έστω και αν σε αυτό προστεθεί γεωγραφικός, εθνικός η χρονικός προσδιορισμός. Διότι ένα γεωγραφικό προσδιορισμό οι Σκοπιανοί θα τον μεταχειρίζονται για να προωθούν την προπαγάνδα τους περί διηρημένης Μακεδονίας που θα πρέπει να επανενωθεί με διεύρυνση του κράτους των Σκοπίων. Ένας τέτοιος προσδιορισμός (Άνω Μακεδονία, Βόρεια Μακεδονία) θα επιτρέπει στους Σκοπιανούς να επιμένουν πως είναι οι μόνοι πραγματικοί Μακεδόνες, με δικό τους ελεύθερο μακεδονικό κράτος, ενώ "τα άλλα τμήματα της Μακεδονίας", το "ελληνικό" και το "βουλγαρικό", έχουν υποστεί κατάληψη ή/και εθνοκάθαρση.

Ένας εθνικός η χρονικός προσδιορισμός, εξάλλου, θα παραπέμπει στην πλαστή ιστορία περί των Σλάβων που δήθεν αναμίχθηκαν με τους Αρχαίους Μακεδόνες και γέννησαν τους σημερινούς Σκοπιανούς. Τα ίδια ισχύουν και για μικτούς προσδιορισμούς, π.χ. Γκορναμακεντόνια = Άνω Μακεδονία ή Novamakedonija. Θα πρέπει όλοι να θυμούνται την επίσημη κρατική εγκύκλιο-προειδοποίηση του άλλοτε Υπουργού των ΗΠΑ Stettinius της 26ης Δεκεμβρίου 1944 που έγκαιρα, μόλις δημιουργήθηκε από τον Τίτο το τεχνητό μόρφωμα του «Μακεδονισμού», έλεγε μεταξύ άλλων επί λέξει: «Η Κυβέρνηση μας (των ΗΠΑ) εκτιμά ότι αναφορές σε "Μακεδονικό Έθνος", "Μακεδονική Πατρίδα" η "Μακεδονική Εθνική Ταυτότητα" συνιστούν

αβάσιμη δημαγωγία, που δεν αντιπροσωπεύει εθνική η πολιτική πραγματικότητα, και διαβλέπει στην σημερινή αναζωογόνηση τους ένα προπέτασμα για επιθέσεις εναντίον της Ελλάδος.»

Η πολιτιστική ενότητα που δημιούργησε η δράση του Μεγάλου Αλεξάνδρου έφερε τον Ελληνικό Πολιτισμό και την ελληνική γλώσσα, ως «κοινή», από την Ευρώπη μέχρι τα σύνορα της Κίνας, επί αιώνες. Κανένας δεν μπορεί να καπηλεύεται το πραγματικό αυτό γεγονός και είμαστε βέβαιοι ότι αυτή την μοναδική προσφορά του Ελληνισμού στον κόσμο καμιά ελληνική υπογραφή δεν θα σβήσει σήμερα.

Για τους λόγους αυτούς, ποτέ δεν πρέπει να συναινέσουμε σε όνομα των Σκοπίων που να περιέχει την λέξη Μακεδονία, ό,τι και αν κάνουν άλλες χώρες, ώστε να μη νομιμοποιήσουμε εμείς οι ίδιοι ιμπεριαλιστικές επιθέσεις εναντίον της πατρίδας μας και χάλκευση της Ιστορίας, ελληνικής και παγκόσμιας.

Αθήνα 5 Φεβρουαρίου 2017

Υπογράφουν

Αλιάγας Σπύρος, Δοκιανός Σπύρος, Κοραντής Ιωάννης, Κουνινιώτης Νικόλαος, Μεγαλοκονόμος Εμμανουήλ, Νομικός Αντώνιος, Παπαδόπουλος Ιωάννης, Παπασλιώτης Απόστολος, Πατσικάκης Βασίλειος, Πολίτης Κωνσταντίνος

Σιδέρης Αναστάσιος, Σπέτσιος Ιάκωβος, Στοφορόπουλος Ευθύμιος, Τριτάρης Κωνσταντίνος, Χρυσανθόπουλος Λεωνίδας

Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών: Ψήφισμα 16/1/2018

Η Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών υπερασπίζεται, από την ίδρυσή της το 1939, με επιστημονικά επιχειρήματα και την αδέκαστη Ιστορία, την Μακεδονία. Ως επιστημονικό Ίδρυμα, με τα ικανά στελέχη της και την στήριξη των εταίρων της, προσέφερε και προσφέρει, πολλές φορές αφανώς, πολύτιμη βοήθεια στην Ελληνική Πολιτεία στην αντιμετώπιση των εθνικών θεμάτων. Αυτονόητα δεν ασκεί εξωτερική πολιτική. Οι τελευταίες εξελίξεις που αφορούν την ψευδωνυμία του γειτονικού κράτους ανησυχούν και προκαλούν την Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών να λάβει θέση. Η Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών ασφαλώς και τάσσεται υπέρ των σχέσεων καλής γειτονίας με τις όμορες χώρες. Τούτο το έχει δείξει εμπράκτως, έχοντας ενεργά συμβάλει στα μέτρα οικοδόμησης εμπιστοσύνης.

Η Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών παρακολουθεί με απόλυτη ικανοποίηση τα ψηφίσματα της Εκκλησίας της Ελλάδος, των τοπικών Αυτοδιοικήσεων της χώρας, των Ομογενειακών Οργανώσεων και άλλων κοινωνικών συσσωματώσεων υπέρ της Μακεδονίας. Παρακολουθεί μάλιστα με αισθήματα συγκίνησης την εκφρασμένη παντοιοτρόπως βούληση συμπάντων των Μακεδόνων να μη δεχτούν τον σφετερισμό από την γείτονα της ιστορικής και πολιτισμικής κληρονομιάς της Μακεδονίας, που αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της Ελληνικής Ιστορίας. Γιατί η Μακεδονία ομιλεί με τα μνημεία της, τον βαρύτιμο αρχαιολογικό πλούτο της, τις θυσίες των Μακεδόνων και όλων των Ελλήνων, ότι είναι Ελληνική. Γιατί η Μακεδονία είναι η ψυχή του Ελληνισμού. Η Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών με το παρόν ψήφισμα εκφράζει την βαθύτατη ανησυχία της για την φημολογούμενη ονοματοδο-

σία του γειτονικού κράτους, που θα περιλαμβάνει το όνομα Μακεδονία ή παράγωγό του. Ενδεχόμενη ελληνική υποχώρηση θα ενισχύσει πάραυτα τον συνεχιζόμενο αλυτρωτισμό του κράτους, που διδάσκεται εμφαντικά στα σχολεία του και διαχέεται στην κοινωνία του.

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών, εν όψει της διαπραγμάτευσης, ΑΠΟΚΛΕΙΕΙ παντελώς την άμεση ή έμμεση χρήση του ονόματος της Μακεδονίας και οποιουδήποτε παραγώγου της. Θεωρεί απαραίτητη την απάλειψη όλων των αλυτρωτικών στοιχείων, την διαρρύθμιση της σχετικής διάταξης του Συντάγματος της γείτονος χώρας, με όλες τις επεκτατικές στις ελληνικές περιοχές βλέψεις και την απάλειψη των ίδιων αλυτρωτικών στοιχείων από τα σχολικά βιβλία. Θεωρούμε, επίσης, ότι μέγιστο πρόβλημα για την Ορθόδοξη Εκκλησία δημιουργεί η υφιστάμενη Σχισματική «Μακεδονική» Εκκλησία, η οποία δεν αναγνωρίζεται από το Οικουμενικό Πατριαρχείο και τις λοιπές Αυτοκέφαλες Ορθόδοξες Εκκλησίες. Ως εκ τούτου, η όποια παραχώρηση θα είναι μεγίστη ιστορική απάτη σε βάρος της Ελλάδος με συνακόλουθη τη συνέχιση του σκοπιανού αλυτρωτισμού. Η Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών, με το παρόν ψήφισμα, καλεί την Ελληνική Πολιτεία να πράξει το ιστορικό και πατριωτικό της καθήκον υπερασπιζόμενη την ιστορία και τον πολιτισμό της Μακεδονίας.

Το Διοικητικό Συμβούλιο Θεσσαλονίκη, 16/1/2018

Περιφερειακή Ένωση Δήμων Κεντρικής Μακεδονίας
Ψήφισμα 15/1/ 2018

«Υπενθυμίζουμε ότι 20 και πλέον χρόνια το πολυεθνικό κράτος της FYROM παραβιάζει συστηματικά σε βάρος της Ελλάδας την «Ενδιάμεση συμφωνία» του 1995, τις σχετικές διεθνείς συνθήκες και το «ευρωπαϊκό κεκτημένο». Δεν συμμορφώθηκε με τις αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ (817/1993, 845/1993), αγνοεί τις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.) των Βρυξελλών στις 16.12.1991 (ακολούθησε στις 13.4.1992 η τελευταία σύσκεψη των τότε πολιτικών αρχηγών, υπό την προεδρεία του τότε Προέδρου της Δημοκρατίας Κωνσταντίνου Καραμανλή με θέμα την ονομασία του Κράτους των Σκοπίων, με ανακοίνωση της απόφασης: «Σχετικά με το θέμα των Σκοπίων, η πολιτική ηγεσία της χώρας, με εξαίρεση το ΚΚΕ, συμφώνησε ότι η Ελλάδα θα αναγνωρίσει ανεξάρτητο κράτος των Σκοπίων, μόνον αν τηρηθούν και οι τρεις όροι που έθεσε η ΕΟΚ, στις 16 Δεκεμβρίου 1991, με την αυτονόητη διευκρίνιση ότι στο όνομα του κράτους αυτού δεν θα υπάρχει η λέξη "Μακεδονία"»), του Γκιμαράες στις 3.5.1992, της Λισσαβώνας στις 27.6.1992, του Εδιμβούργου στις 12.12.1992 και του ΝΑΤΟ στο Βουκουρέστι το 2008.

Αντίθετα, επικαλούμενο το γεγονός της τυπικής του αναγνώρισης από διάφορες χώρες με το όνομα «Μακεδονία» και κυρίως την αναγνώριση και την πολιτική του υποστήριξη από τις ΗΠΑ, εμμένει, αψηφώντας και την ιστορική αλήθεια και τις ελληνικές θέσεις, στη χρήση της ιστορικά πλαστής «μακεδονικής» εθνωνυμίας του. Επιπλέον επιμένει στον αυτόκλητο (και αποκλειστικό) αυτοπροσδιορισμό των κατοίκων της επικράτειάς του ως «Μακε-

δόνων» και της σλαβικής τους γλώσσας ως «μακεδονικής». Και, τέλος, οι ηγέτες της FYROM, ξεκινώντας από την αρχική αυτή απάτη, προχωρούν, επικαλούμενοι τον «μακεδονισμό» τους, στην προβολή «αλυτρωτικών» βλέψεων σε βάρος της Ελληνικής Μακεδονίας, της όμορης δηλαδή με την επικράτειά τους και μεγαλύτερης περιφέρειας του ελληνικού κράτους. Ουσιαστικά, δεν πρόκειται μόνο για απόπειρα εθνογένεσης (που αφορά ένα ιδιόμορφο και όψιμα δημιουργημένο κράτος), αλλά για την καλλιέργεια κλίματος έντασης που στρέφεται εναντίον μιας γειτονικής και φιλικής χώρας, της Ελλάδας, στην επικράτεια της οποίας ανήκει και η ιστορική Μακεδονία. Το κλίμα αυτό του ανιστόρητου και απαρχαιωμένου «αλυτρωτισμού» υποδαυλίζεται με ποικίλες ενέργειες, που ξεκινούν από την πλαστογράφηση της διδασκόμενης ιστορίας στην εκπαίδευση και καταλήγουν σε αλλόκοτο στήσιμο ανδριάντων ιστορικών προσώπων της αρχαίας μακεδονικής ιστορίας, ανάλογες μετονομασίες οδών και αεροδρομίων κλπ. Ανάλογες ενέργειες γίνονται από την FYROM και προς τη Βουλγαρία.

Ως Έλληνες Μακεδόνες δεν μπορούμε να ανεχόμαστε αδιαμαρτύρητα τον σφετερισμό της δικής μας ιστορικής και εθνικής ταυτότητας εν ονόματι κάποιας αδιευκρίνιστης (για τις μελλοντικές της συνέπειες) πολιτικής σκοπιμότητας. Οι λαοί, που αναζητούν κάποια εθνική ονομασία για να αυτοπροσδιοριστούν, δεν έχουν το δικαίωμα να το κάνουν σε βάρος άλλων -και μάλιστα γειτονικών- λαών. Εξάλλου, και οι ίδιοι οι γείτονές μας έχουν κατά καιρούς ομολογήσει τα αδιέξοδα στα οποία τους οδηγεί η τακτική τους αυτή. Θυμίζουμε:

– Τη δήλωση του πρώτου Προέδρου της FYROM Κίρο Γκλιγκόρωφ του 1992, ότι οι κάτοικοί της είναι Σλάβοι, ότι ήρθαν

χίλια και πλέον έτη μετά το βασίλειο του Φιλίππου και του Μ. Αλεξάνδρου και ότι δεν έχουν καμία σχέση με το ελληνικό κράτος των αρχαίων Μακεδόνων.

– το δημοσίευμα του διακεκριμένου Αμερικανού καθηγητή Αρχαιολογίας στο Πανεπιστήμιο του Berkeley, Calif., Stephen G. Miller στο επίσημο δελτίο του Αρχαιολογικού Ινστιτούτου των ΗΠΑ Archaeology Magazine.

– την επιστολή 374 καθηγητών Πανεπιστημίων από όλον τον κόσμο προς τον τ. Πρόεδρο των ΗΠΑ Barack Obama, με την οποία καταγγέλλουν τον σφετερισμό εκ μέρους των Σκοπίων του ονόματος της Μακεδονίας, καταγγέλλοντας και την ανάλογη παραποίηση της ιστορίας.

– το γεγονός ότι ως και τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο η γιουγκοσλαβική περιοχή της σημερινής FYROM δεν ονομαζόταν «Μακεδονία» ούτε οι κάτοικοί της «Μακεδόνες».

Τέλος, υπενθυμίζουμε ότι σε ανάλογες προγενέστερες περιπτώσεις (π.χ. της Αυστρίας κλπ.), κατά τις οποίες είχε γίνει απόπειρα καταχρηστικής χρησιμοποίησης «εθνικής» ονομασίας μιας χώρας, επιβλήθηκε η δέουσα αλλαγή».

Ύστερα από τα παραπάνω:

Καλούμε πρωτίστως την Ελληνική Κυβέρνηση αλλά και όλα τα Ελληνικά Πολιτικά Κόμματα να πράξουν το καθήκον, που τους επιβάλλει η θέση τους, ώστε να:

– καταστήσουν ανέφικτη την είσοδο της FYROM σε διεθνείς οργανισμούς με την πλαστή εθνωνυμία «Μακεδονία».

– να αποτρέψουν την προβολή διεκδικήσεων του κράτους αυτού σε βάρος των όμορων κρατών (Ελλάδος και Βουλγαρίας) στο πλαίσιο που επιβάλλουν οι διεθνείς κανόνες στις σχέσεις καλή γειτονίας.

– να αποθαρρύνουν την επιστράτευση της εκπαίδευσης στην καλλιέργεια αλυτρωτικής προπαγάνδας.

– να ενθαρρύνουν τη συμμόρφωση της πολιτικής ηγεσίας της FYROM με τις παραπάνω αποφάσεις του ΟΗΕ, της ΕΕ και του ΝΑΤΟ.

– να υποδείξουν την ανάγκη για την επιλογή της τελικής εθνικής ονομασίας της FYROM, που να είναι συμβατή με τη δική της ιστορία και τον πολιτισμό των δικών της υπηκόων.

– να ενημερώσουν και τις κυβερνήσεις των χωρών που έσπευσαν να αναγνωρίσουν τη FYROM με το όνομα «Μακεδονία» για τις μελλοντικές επιπτώσεις που μπορεί να έχει η τακτική τους αυτή στη σταθερότητα των Βαλκανίων.

Η Ελληνική Κυβέρνηση, έχοντας υπόψη την απόφαση των πολιτικών αρχηγών υπό τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας της 13.4.1992, να στραφεί προς τους συμμάχους και εταίρους της Ελλάδας και τους διεθνείς οργανισμούς, να καταστήσει σαφές ότι, εάν προωθηθεί λύση στο πρόβλημα του ονόματος, που θα ταπεινώνει τους πολίτες της χώρας μας (και μάλιστα σε μια περίοδο δοκιμασίας των οικονομικών και κοινωνικών μας αντοχών), θα κλονιστεί όχι μόνο η εμπιστοσύνη των Ελλήνων προς τους θεσμούς αυτούς, αλλά και θα προκληθούν ανατροπές στην σταθερότητα και την ασφάλεια στον ευρύτερο χώρο της Νοτιοανατολικής Ευρώπης».

Παμμακεδονικές Οργανώσεις Υφηλίου: Επιστολή-Έκκληση. 21-1-2018

Προς

Τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας Εξοχώτατο κ. Προκόπη Παυλόπουλο

Τους Αρχηγούς των Ελληνικών Κομμάτων

Τους Έλληνες Βουλευτές και την Πνευματική Ηγεσία Τους Απανταχού Έλληνες και Φιλέλληνες

Μακεδονία το "όν ούκ άνευ" των Ελλήνων και του παγκόσμιου πολιτισμού

Αν σήμερα ασελγήσουμε στην ιστορία και παραχωρήσουμε το Ελληνικό όνομα της Μακεδονίας σε μη Ελληνικό κράτος, αύριο θα αντιστραφούν τα πράγματα και θα κατηγορηθούμε πώς είμεθα εισβολείς και ότι πρέπει να αποχωρήσουμε από όλη την Μακεδονία. Θεωρούμε πως η πραγματική συναδέλφωση και ειρηνική - δημοκρατική συμβίωση ανθρώπων και λαών, γειτονικών ή μακρινών, επιτυγχάνεται μόνο μέσα από τον σεβασμό και την κατανόηση της αλήθειας και της ιστορίας κάθε λαού. Όσα επομένως ακολουθούν, όχι μόνον δεν συνιστούν άρνηση στήριξης ενός γειτονικού μας λαού, όπως οι Σλάβοι και οι Αλβανοί κάτοικοι της FYROM. Ήδη, η άλλοτε τεταμένη σχέση Ελλάδος και Βουλγαρίας έχει σήμερα αντικατασταθεί από πραγματικές σχέσεις φιλίας, συνεργασίας και δημιουργικής συμβίωσης σε κάθε επίπεδο. Το ίδιο ευχόμεθα να συμβεί με τη FYROM και την Αλβανία.

Η Ελλάδα υποχρεούται να προσφέρει σε κάθε άνθρωπο και κάθε λαό τον διαχρονικό πολιτισμό της. Δεν υποχρεούται όμως να συναινεί στην πλαστογράφηση της ιστορίας και να αποδέχεται ότι η Μακεδονία δεν ήταν ανέκαθεν ελληνική γη και ελληνική

πατρίδα όπως τόσες άλλες. Η ελληνική γλώσσα ήταν πάντοτε η κοινώς ομιλουμένη γλώσσα της Μακεδονίας, από τους μυθικούς χρόνους μέχρι σήμερα. Η σλαβική γλώσσα εμφανίζεται βό-ρεια της Μακεδονίας μαζί με την εμφάνιση των σλαβικών φύ-λων σχεδόν χίλια χρόνια μετά την εποχή του Μεγάλου Αλεξάν-δρου. Αυτό το παραδέχονται όλοι οι ιστορικοί, ακόμη και μεγά-λοι Σκοπιανοί ιστορικοί ή πολιτικά πρόσωπα από το κράτος της FYROM, όπως ο Γκλιγκόροφ και άλλοι.

Εξοχότατε κύριε Πρόεδρε της Ελληνικής
Δημοκρατίας, Αγαπητοί φίλοι και συμπατριώτες,

Ποιός αλήθεια, είτε Έλληνας είτε όποιος άλλος που γνωρίζει ιστορία, αγνοεί πως η Μακεδονία είναι ελληνική πατρίδα όπως η Πελοπόννησος, η Στερεά Ελλάδα η Κρήτη, η Ήπειρος, η Θράκη, η Θεσσαλία και τα νησιά μας; Και αν η Μακεδονία είναι σαφώς ελληνική και μάλιστα ελληνικότατη ιστορική πραγματικότητα εξαρχής, που δεν την κατακτήσαμε από κάποιους άλλους λαούς, ως Έλληνες ή Μακεδόνες, αλλά εδώ έχουμε υπάρξει από τους μυθικούς και προϊστορικούς ακόμη χρόνους, ποιός Έλληνας πο-λιτικός, ή όποιος άλλος, μπορεί να υπογράψει και να αποδεχθεί κράτος ονομαζόμενο Μακεδονία χωρίς Έλληνες;

Η άρνησή μας να υπάρξει κράτος εκτός της Ελλάδος αλλά γει-τονικά της Ελλάδος με ελληνική ονομασία, έστω και συνθετικά, όπως Βόρεια ή Σλαβική - ή ό,τι άλλο - Μακεδονία, δεν είναι προ-ϊόν εθνικιστικής μονομέρειας, φυλετικής ή ρατσιστικής αντίλη-ψης και ιδεολογίας. Αντιθέτως, είναι προϊόν επιστημονικής, ι-στορικής και γεωπολιτικής συνείδησης και αγωνίας για την ειρή-νη, την συνεργασία, την συμβίωση και την δημοκρατία όλων των λαών στα Βαλκάνια. Είναι σαφές ότι η όποια αποδοχή εκ

μέρους της Ελλάδος ενός συνθετικού, έστω, ελληνικού μακεδονικού ονόματος για το κράτος των Σκοπίων, την επόμενη ημέρα θα σημάνει σαφώς εδαφικές διεκδικήσεις και αρχή νέων ωδινών, όμοιων με αυτές της Κύπρου ή του Αιγαίου, ενώ θα ακολουθήσει αντίστοιχη εδαφική διεκδίκηση και στην Ήπειρο. Αυτά που δεν μπόρεσε να πετύχει εναντίον της ελληνικής αλλά και της βαλκανικής πραγματικότητας το Τρίτο Ράϊχ με τον Πρώτο και Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, επιδιώκει τώρα να τα πετύχει μέσω της οικονομικής κρίσης. Δηλαδή, τον προπηλακισμό και την εξαφάνιση ιστορικών λαών που του αντιστάθηκαν και το εμπόδισαν να επιβάλει μία, ρατσιστική, φεουδαρχική και αντιδημοκρατική πραγματικότητα. Σεβόμεθα κάθε πολίτη της FYROM και κάθε πολίτη της Αλβανίας. Αλλά συγχρόνως σεβόμεθα και τον δικό μας λαό και την δική του ελληνική ιστορία.

Οι Έλληνες πολιτικοί οφείλουν να κινηθούν στον χώρο της αλήθειας και όχι των προκατασκευασμένων ιστορικών και γεωπολιτικών ψευδών και μυθευμάτων. Εάν και όσοι Έλληνες πολιτικοί άνδρες δεχθούν γειτονικό, σαφώς σλαβικό, κράτος με πλαστογραφημένο από τους ίδιους τους Έλληνες, ελληνικό όνομα, θα καταγραφούν στην παγκόσμια ιστορία ως οι πλέον ανιστόρητοι και ανεύθυνοι πολιτικοί «άνδρες» που συνειδητά ή ασυνείδητα, εκόντες ή άκοντες, θα έχουν συμπράξει στην μεγαλύτερη εθνική καταστροφή. Μία εθνική καταστροφή ισότιμη με αυτές της Μικράς Ασίας ή της Κύπρου.

Εάν ο πρόσφατος διασυρμός και καταδίκη του ελληνικού λαού στην κόλαση των μνημονίων, που λειτουργούν ακόμη ως διωγμός των Ελλήνων από την Ελλάδα και την ιστορία, ήταν, είναι και έχει καταγραφεί από την ιστορία ως μία εθνική προδοσία, τουλάχιστον οι Έλληνες πολιτικοί ας μην επιτρέψουν στους

εαυτούς των σήμερα μία νέα μορφή εθνικής καταστροφής και προδοσίας, ή ενός νέου διωγμού των Ελλήνων από την Ελλάδα και την Μακεδονία, όπως ακριβώς θα συμβεί με την αποδοχή εκ μέρους των ενός νέου κράτους με όνομα ελληνικό στα σύνορα της Ελλάδος και με αναμφισβήτητες επεκτατικές βλέψεις εις βάρος όλης της βορείου Ελλάδος.

Μπορεί οι φίλοι μας στα Σκόπια να ονομάζουν όπως θέλουν τον εαυτό των. Εμείς όμως δεν θα γίνουμε το άλλοθί των για την μεγαλύτερη γεωπολιτική και ιστορική απάτη που επιβάλλουν μέσω αυτών τα σύγχρονα νεο-φεουδαρχικά και νεο-φασιστικά κέντρα αποφάσεων για τον περαιτέρω κατακερματισμό των Βαλκανίων, αρχής γενομένης με την Σερβία και τον σερβικό λαό.

Δεν δικαιούνται οι Έλληνες πολιτικοί άνδρες και τα κόμματά των από μόνοι των να «κυπροποιήσουν» την Μακεδονία, την Θράκη και την Ήπειρο, όπως συνέβη κατά τις μοιραίες συνθήκες της Ζυρίχης και του Λονδίνου, όπου οι Έλληνες ξαναέβαλαν με δικές τους υπογραφές την Τουρκία στην Κύπρο. Μπορεί ο ελληνικός λαός να υπομένει μέχρι σήμερα την δουλεία των μνημονίων και την οικονομική εξαθλίωσή του και απεμπόληση του ελληνικού εθνικού πλούτου, όμως δεν θα υπομείνει την απεμπόληση του μέγιστου πλούτου του, που δεν είναι άλλος από την ιστορία του, τη γεωγραφία του, τη γλώσσα του, την παιδεία του και τον πολιτισμό του.

International Hellenic Association, Παμμακεδονική Ένωση ΗΠΑ, Παμμακεδονική Ένωση Ευρώπης, Παμμακεδονική Ένωση Αυστραλίας, Παμμακεδονική Ένωση Καναδά, Παμμακεδονικά Σωματεία Αφρικής, Ελληνοκαναδικό Κογκρέσο, Ελληνοαμερικανικό Εθνικό Συμβούλιο, Ομοσπονδία Ελληνικών Σωματείων

Νέας Υόρκης, Ομοσπονδία Ελληνικών Σωματείων Νέας Αγγλίας, Ομοσπονδία Ελληνικών Σωματείων Ιλινόις, Ομοσπονδία Ελληνικών Σωματείων Φιλαδέλφειας, Ομοσπονδία.Ελληνικών Σωματείων Νιού Τζέρσεϊ, Ομοσπονδία Ελληνικών Σωματείων Φλόριδας, Ομοσπονδία Σωματείων Ελληνοαμερικανικής Νεολαίας, Πανκορινθιακή Ομοσπονδία, Ομοσπονδία Στερεάς Ελλάδας ΗΠΑ, Ομοσπονδία Καφαλλήνων & Ιθακησίων, Ομοσπ. Ελλήνων Εκπαιδευτικών ΗΠΑ, Πανηλιακή Ομοσπονδία ΗΠΑ & Καναδά, Χιακή Ομοσπονδία, Παναρκαδιακή Ομοσπονδία ΗΠΑ, Πανηπειρωτική Ομοσπονδία ΗΠΑ, Ομοσπονδία Μυτηλιναίων, Ιόνιος Πολιτιστική Ομοσπονδία, Πανποντιακή Ομοσπονδία ΗΠΑ, Παμμεσηνιακή Ομοσπονδία ΗΠΑ, Πανθρακική Ομοσπονδία ΗΠΑ, Πανικαριακή Ομοσπονδία ΗΠΑ, Πανκρητική Ομοσπονδία ΗΠΑ, Κυπριακή Ομοσπονδία, Μακεδονικές οργανώσεις Θεσσαλονίκης Πανελλήνια Ομοσπονδία Πολιτιστικών Συλλόγων Μακεδόνων, Ελληνικός Λαός που μετέχει στο Συλλαλητήριό μας.

Το ΔΣ του Ιδρύματος του Μουσείου Μακεδονικού Αγώνα για τη Συμφωνίας των Πρεσπών: 6 Ιουλίου 2018

Α. Θεωρεί:

-Ιδιαίτερα αρνητική και επιζήμια για την Ελλάδα και το ελληνικό έθνος την αποδοχή μιας μικτής οριστικής ονομασίας, η οποία, αν και τυπικά είναι erga omnes, με άλλα άρθρα της συμφωνίας α-ναιρείται και εν τέλει γίνεται αποδεκτή από ελληνικής πλευράς η χρήση του όρου Μακεδονία ως ταυτόσημου με την επικράτεια της γείτονος.

-Αχρείαστη τη γραπτή παραδοχή από ελληνικής πλευράς της ονομασίας της γλώσσας του γειτονικού κράτους ως «μακεδονικής». Η αποδοχή εκ μέρους της ΠΓΔΜ ότι αυτή εντάσσεται στην οικογένεια των νοτιοσλαβικών γλωσσών δεν συνιστά εκ μέρους της κάποια υποχώρηση, καθώς ουδέποτε ισχυρίστηκε ότι η επίσημη γλώσσα της έλκει την καταγωγή της από την αρχαία ελληνική μακεδονική διάλεκτο.

-Σημαντική υποχώρηση την αποδοχή της ονομασίας της υπηκοότητας του γειτονικού κράτους ως «μακεδονικής», αφού το άρθρο (4) του τρέχοντος συντάγματος του γειτονικού κράτους (για την υπηκοότητα των πολιτών) προσδιορίζει απλώς πως οι πολίτες της «Δημοκρατίας της Μακεδονίας» έχουν την «υπηκοότητα της Δη-μοκρατίας της Μακεδονίας». Είναι προφανές ότι η αναμενόμενη σύγχυση υπηκοότητας/ιθαγένειας και εθνότητας υπονομεύει την ουσία της συμφωνίας σε βάρος της Ελλάδος.

Β. Εκφράζει την ανησυχία του για:

-Την πρόβλεψη μακρού χρόνου για την υλοποίηση ιδιαίτερα σημαντικών δεσμεύσεων της γειτονικής χώρας, με δεδομένο ότι εκ της συμφωνίας στο μεσοδιάστημα θα δημιουργηθούν τετελεσμένα γεγονότα, τα οποία, σε περίπτωση μη κύρωσης των συμπεφωνημένων από την ελληνική Βουλή, δεν θα είναι δυνατόν να ανατραπούν χωρίς μεγάλες και αρνητικές συνέπειες για την Ελλάδα.

-Την ανάθεση σε επιτροπή της επίλυσης ζητημάτων χρήσης του επιθετικού προσδιορισμού «Μακεδονικός» για εμπορικούς και άλλους σκοπούς, χωρίς σαφές περίγραμμα, αλλά και χωρίς την ύπαρξη πρόνοιας για την περίπτωση μη επίτευξης συμφωνίας επί του συνόλου ή και μέρους αυτών. Η επίλυση των ζητημάτων αυτών θα έπρεπε να αποτελεί μέρος της συμφωνίας και προϋπόθεση για τη συνομολόγησή της.

Γ. Επισημαίνει:

-Ότι ακόμη και η ρητή αποποίηση της αρχαίας ελληνικής ιστορί-ας της Μακεδονίας από τη γείτονα, διεκδίκηση η οποία προστέ-θηκε μετά την Ενδιάμεση Συμφωνία, δεν λύνει το πρόβλημα του επιμερισμού της ιστορικής κληρονομιάς. Το ιδεολόγημα του «Μακεδονισμού» και της «Μεγάλης Μακεδονίας», κατά τους μεσαιωνικούς χρόνους, καθώς και ο αλυτρωτισμός, του 19ου και κυρίως του 20ού αιώνα, αποτελούν ζητήματα που δεν αντιμετωπίζονται από τη συμφωνία, αν και άπτονται κεφαλαίων και της ελληνικής ιστορίας. Αντιθέτως, η Ελλάδα αναγνωρίζει ρητά και ως μη όφειλε, με το 7ο άρθρο της συμφωνίας, ως «μακεδονική» την ιστορική και πολιτιστική κληρονομιά της γείτονος. Προφα-νώς η Ελλάδα δεν ήταν ούτε είναι σε θέση να υπαγορεύσει το ιστορικό αφήγημα εντός ξένης επικράτειας. Όμως τέτοια γραπτή

παραδοχή αναιρεί όλες τις ελληνικές επιστημονικές και πολιτικές επιφυλάξεις 150 ετών.

-Ότι ακόμη κι αν η Συμφωνία των Πρεσπών δεν επικυρωθεί ή δεν καρποφορήσει για λόγους διαδικαστικούς, το προχειρογραμ-μένο κείμενο που υπογράφθηκε θα παραμένει στην ιστορία ως ένα ολίσθημα της ελληνικής εξωτερικής πολιτικής, ως ένα τεκ-μήριο ότι δεν έχει ισχυρές απόψεις ακόμη και για ζητήματα για τα οποία έχει αναλώσει τεράστιο πολιτικό κεφάλαιο στο εσωτε-ρικό και το εξωτερικό.

. Δηλώνει:

-Πως, τιμώντας την ιστορική και πολιτισμική κληρονομιά των προγόνων μας, την οποία έχει ταχθεί να διαφυλάξει και να ανα-δείξει, θα συνεχίσει να αγωνίζεται, με όποιο μέσο διαθέτει, προς αποτροπή τετελεσμένων που θα αμαυρώσουν τις θυσίες τους και θα διαφυλάξει πάση θυσία την ταυτότητα του Μουσείου του Μακεδονικού Αγώνα, αν αυτή δεχθεί κριτική στο πλαίσιο εφαρ-μογής των όρων της Συμφωνίας των Πρεσπών.

Το Διοικητικό Συμβούλιο

Δηλώσεις του προέδρου της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών για το θέμα της ονομασίας των Σκοπίων. 13/6/ 2018

Ο Πρόεδρος της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών κ. Βασίλειος Ν. Πάππας, μεταξύ άλλων δήλωσε: «Η Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών, πιστή στο καθήκον της, υπερασπίζεται για δεκαετίες την Ιστορία της Μακεδονίας μας. Παρακολουθεί τις εξελίξεις και εκφράζει την ανησυχία της για όσα μέσω του Τύπου διαρρέουν τις τελευταίες ημέρες. Παραμένει αταλάντευτη στα όσα προσφάτως διακήρυξε ως Εταιρεία στα δύο Ψηφίσματά της περί μη παραχωρήσεως του ονόματος της Μακεδονίας. Θα τοποθετηθεί όμως επίσημα όταν λάβει γνώση των όρων της προεξαγγελθείσης Συμφωνίας. Άλλωστε, το Μακεδονικό Ζήτημα είναι ένα ζήτημα που σχετίζεται με ευρύτερα γεωστρατηγικά και διπλωματικά συμφέροντα. Ως εκ τούτου, θα εξακολουθήσει να μας απασχολεί ακόμη και αν οι ηγεσίες των δύο χωρών, Ελλάδας και Π.Γ. .Μ., καταλήξουν σε μια μεταξύ τους συμφωνία».

Άρθρο του Σάββα Καλεντερίδη, συγγραφέα, και γεωστρατηγικό αναλυτή. 18/6/2018

Ας ξεχάσουμε λίγο την εσωτερική πολιτική σκηνή της χώρας μας. Άλλωστε οι προδότες δεν ενδιαφέρονται αν θα επανεκλεγούν και δεν λογαριάζουν το πολιτικό κόστος της προδοσίας, μιας και αποκλειστικό τους μέλημα ήταν να πλήξουν ανεπανόρθωτα τον Ελληνισμό. Αυτό επετεύχθη de facto στις 12 Ιουνίου και de jure στις 17 Ιουνίου 2018. Ας εξετάσουμε λοιπόν τις επιπτώσεις αυτής της προδοσίας για την Ελλάδα σε διεθνές επίπεδο.

1. Τα Σκόπια εισέρχονται στο ΝΑΤΟ και πραγματοποιείται η επίσημη έναρξη των ενταξιακών διαπραγματεύσεων με την ΕΕ. Οι Σκοπιανοί αποκτούν ό,τι επιθυμούσαν από τους Έλληνες και πλέον μπορούν να είναι αδιάλλακτοι.
2. Τα Σκόπια αποκτούν ΑΟΖ στον Θερμαϊκό και στο Αιγαίο. Αξιοποιούν πλήρως το λιμάνι της Θεσσαλονίκης το οποίο και χρησιμοποιούν για τις εμπορικές τους συναλλαγές, αποκτώντας ανεμπόδιστη έξοδο στη θάλασσα.
3. Όπως έχει αποδείξει η ιστορία μας με το φασιστικό μόρφωμα της Τουρκίας, η ΝΑΤΟική συμμαχία δεν εξασφαλίζει φιλικές σχέσεις. Η παραδοσιακή και ουσιαστική συμμαχία Σκοπίων και Τουρκίας, προμηνύουν παρόμοιες εθνικές δοκιμασίες για την Ελλάδα στα βόρεια σύνορα, σαν αυτές που αντιμετωπίζουμε στο Αιγαίο και τη Θράκη.
4. Το επίθετο «Βόρεια» παύει να χρησιμοποιείται στην καθομιλουμένη. Είτε χάριν συντομίας, είτε λόγω σκοπιμότητας, τα Σκόπια γίνονται η μία και μοναδική, αληθινή Μακεδονία για τη διεθνή κοινότητα. Στα επίσημα έγγραφα, ο σύνθετος προσδιορισμός

διατηρείται ως βασικός μοχλός για την επίτευξη των αλυτρωτικών και ιμπεριαλιστικών στόχων των Σκοπιανών.

5. Σύλληψη Ελλήνων πολιτών που διαμαρτύρονται την αρχή του τέλους της Μακεδονίας. Από το σημείο αυτό κάμπτεται κάθε μορφή αντίστασης.

6. Μετονομασία αεροδρομίου «Μακεδονία» σε «Νίκος Γκάλης». Αντίστοιχη μετονομασία σταθμών, δημοσίων κτιρίων, μνημείων και οδών.

7. Αναθεώρηση Συντάγματος Σκοπίων. Με την υποστήριξη και ενθάρρυνση Τουρκίας, ΗΠΑ, και Γερμανίας, το γειτονικό κράτος μετονομάζεται με μονομερή απόφαση σε «Μακεδονία», στα πρότυπα της Υπεριορδανίας (1949), όταν και μετονομάστηκε σε Ιορδανία.

8. Οικειοποίηση αρχαίων Μακεδονικών συμβόλων (Ήλιος Βεργίνας, κτλ.) και ηρώων (Φίλιππος, Μ. Αλέξανδρος, κτλ.) από τα Σκόπια. Πλέον τα εν λόγω σύμβολα και οι προσωπικότητες δεν αναγνωρίζονται ως Ελληνικά αλλά ως «Μακεδονικά».

9. Οι Σκοπιανοί με την ευγενή συνδρομή της Τουρκίας, ανασύρουν μέσω οθωμανικών αρχείων περιουσίες που ανήκουν σε Σκοπιανούς «Μακεδόνες», με απώτερο σκοπό την νομική τους διεκδίκηση σε «σκλαβωμένες» περιοχές της Μακεδονίας, που βρίσκονται δηλαδή εντός ελληνικού εδάφους.

10. Δικαίωση Σκοπιανών πολιτών από διεθνή και εγχώρια δικαστήρια.

11. Εποικισμοί Σκοπιανών της διασποράς εντός Ελληνικού εδάφους.

12. Η αναγνώριση «Μακεδονικής ιθαγένειας» από την Ελλάδα δημιουργεί μια νέα «Μακεδονική εθνική ταυτότητα». Αναγνώριση από τα Σκόπια «Μακεδονικής μειονότητας» εντός της Ελλά-

δας. Με άλλα λόγια, οι Σκοπιανοί ξεκινούν να μιλούν για αδικημένους ομοεθνείς τους «Μακεδόνες» εντός της Ελληνικής επικράτειας.

13. Δημιουργία «Μακεδονικού θέματος» από τους Σκοπιανούς για υποτιθέμενη καταπίεση των ομοεθνών τους στην Ελλάδα και μη σεβασμού των ειδικών μειονοτικών δικαιωμάτων τους από την Ελληνική κυβέρνηση. Προώθηση του «Μακεδονικού» ζητήματος σε διεθνείς οργανισμούς, φορείς και φόρα.

14. Άσκηση πιέσεων στην Ελλάδα από Σκόπια, τους συμμάχους, και υποστηρικτές τους (και όσους βρίσκονται από πίσω) για αναγνώριση Μακεδονικής μειονότητας εντός Ελλάδος, για δημιουργία Μακεδονικών πολιτιστικών σωματείων (με αντίστοιχη διεξαγωγή εκδηλώσεων), σχολείων και διδαχή της αναγνωρισμένης από την Ελλάδα «Μακεδονικής γλώσσας».

15. Άσκηση πιέσεων στην Ελλάδα από Σκόπια, τους συμμάχους, και υποστηρικτές τους (και όσους βρίσκονται από πίσω) για συνδιαχείριση της Μακεδονικής πολιτιστικής κληρονομιάς, μνημείων, μουσείων και αρχαιολογικών χώρων εντός της Ελληνικής επικράτειας. Ξεκινάει η συνδιαχείριση με κοινά διοικητικά συμβούλια και επιμερισμό τουριστικών εσόδων σε Βεργίνα, Δίον, Φιλίππους, Πέλλα, Αμφίπολη, κτλ.

16. Με «σεβασμό» στην «Μακεδονική μειονότητα», ξεκινάει η εμφάνιση δίγλωσσων πινακίδων στις πόλεις της Ελληνικής περιφέρειας της Μακεδονίας, δηλαδή στα Ελληνικά και στην αναγνωρισμένη από την Ελλάδα «Μακεδονική γλώσσα» (π.χ. Δράμα – Драма, Φλώρινα – Лерин, Σέρρες – Сер και Θεσσαλονίκη – Солун). Το ίδιο συμβαίνει και στις δημόσιες ιστοσελίδες της περιοχής και τα δημόσια έγγραφα.

17. Ξεκινούν περιοδείες του Σκοπιανού Πρωθυπουργού στη

Φλώρινα, Σέρρες, κτλ. δίνοντας ομιλίες σε φορείς, σωματεία και σχολεία της «Μακεδονικής μειονότητας» αποκαλώντας τους «αδέρφια» του, όπως ακριβώς κάνει σήμερα ο Ερντογάν στη Θράκη αποκαλώντας τους Έλληνες μουσουλμάνους, «Τούρκους» και «αδέρφια» του, με την ανοχή και υποστήριξη της Ελληνικής κυβέρνησης.

18. Ο Σκοπιανός Πρωθυπουργός εγκαινιάζει προξενείο της «Μακεδονίας» και στη Δυτική Ελληνική Μακεδονία, το οποίο θα εδρεύει στην Κοζάνη.

19. Από το κεντρικό Σκοπιανό προξενείο στη Θεσσαλονίκη, το οποίο σταδιακά μεταμορφώνεται σε δεύτερη Πρεσβεία των Σκοπίων, ο Σκοπιανός Πρωθυπουργός κανονίζει τα ραντεβού του με ντόπιους Έλληνες βουλευτές και τους αποκαλεί μπροστά στις κάμερες «δικούς του» και «φωνή των αληθινών Μακεδόνων στο Ελληνικό κοινοβούλιο».

20. Αναγνώριση και υποδοχή του Σκοπιανού Πρωθυπουργού στην Ελληνική περιφέρεια της Μακεδονίας με υποδοχές και τιμές εγχώριου πρωθυπουργού, με την ανοχή και υποστήριξη της Ελ-ληνικής κυβέρνησης.

21. Κατηγορία Σκοπίων κατά της Ελλάδας για ιστορική εθνοκάθαρση κατά της «Μακεδονικής μειονότητας», εγκλημάτων πολέμου, εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας και γενοκτονία.

22. Αναγνώριση της γενοκτονίας από την Ελλάδα. Οι Μακεδονομάχοι Παύλος Μελάς, Κώττας Χρήστου, κ.ά. χαρακτηρίζονται εγκληματίες πολέμου και καταδικάζονται μετά θάνατον. Αποκαθήλωση μνημείων και προτομών από Κρήτη, Μάνη, κτλ.

23. Η Ελλάδα αναγκάζεται να αποζημιώσει τη «Μακεδονία» και τη «Μακεδονική μειονότητα» για τα διεθνή μας εγκλήματα.

24. Σκοπιανή οικειοποίηση Μακεδονικών προσωπικοτήτων των

γραμμάτων και των τεχνών (Αριστοτέλης, Πτολεμαίος, Αμερίας, Ερμαγόρας, Μαρσύας, Ποσείδιππος, κτλ.). Μετάφραση και προώθηση βιβλίων Μακεδόνων φιλοσόφων και επιστημόνων στην «καθαρή» και «πρωτότυπη» τους γλώσσα, την αναγνωρισμένη από την Ελλάδα «Μακεδονική γλώσσα» (Πολιτικά, Ηθικά Νικομάχεια, κτλ.).

25. Αλλαγή και αναθεώρηση Ελληνικών διδακτικών βιβλίων και σχολικών εγχειριδίων για την ιστορική αναγνώριση όλων των ανωτέρω, καθ' υπόδειξη της Κοινής Διεπιστημονικής Επιτροπής Εμπειρογνωμόνων.

26. Ξεκινάει εκ των έσω εκστρατεία επανένωσης της «Μακεδονίας του Αιγαίου» (πρώην Ελληνική περιφέρεια Μακεδονίας) με την ιστορική «Μακεδονία» (πρώην Σκόπια).

27. Άσκηση πιέσεων στην Ελλάδα από Σκόπια, τους συμμάχους, και υποστηρικτές τους (και όσους βρίσκονται από πίσω) για διενέργεια δημοψηφίσματος στα πρότυπα της Κριμαίας για «επανένωση».

28. Ιδρύεται εν μέσω πανηγυρισμών η «Μεγάλη Μακεδονία», με πρωτεύουσα τη Θεσσαλονίκη και πραγματοποιείται η απελευθέρωση των «Μακεδονικών κατεχόμενων» πόλεων από την φασιστική Ελλάδα.

29. Διαμελισμός του Ελληνισμού σε Μακεδόνες του Βορρά, Ισλαμοθράκες, Κρήτες του Νότου, Ενετοεπτανήσιους, διασκορπισμένους Πόντιους, Έλληνες της Αττικής κτλ. Συλλογή λαών και φύλων στην ανατολική λεκάνη της Μεσογείου.

30. Διάλυση του Ελληνικού κράτους.

Ο μόνος τρόπος για να αποφύγουμε τα ανωτέρω, τα οποία νομοτελειακά έρχονται κατά πάνω μας, είναι να αντιδράσουμε.

Δεν αρκεί να ρίξουμε την προδοτική κυβέρνηση, μιας και οι αποφάσεις τους προς το παρόν μας δεσμεύουν. Πρέπει εμείς οι πολίτες, και όχι τα κόμματα, να αποκτήσουμε την εξουσία. Έπειτα, να απελευθερώσουμε τη δικαστική εξουσία για να επιληφθεί τους προδότες και να τους κρίνει δίκαια και ελεύθερα για κατάχρηση εξουσίας και εσχάτη προδοσία. Αν τους καταδικάσει ως προδότες μια επιτέλους ανεξάρτητη δικαιοσύνη, τότε όλες οι πολιτικές τους πράξεις και συμφωνίες ακυρώνονται.

Τέλος, πρέπει να περάσουμε σε πολίτευμα δημοκρατίας. Για πρώτη φορά στη σύγχρονη ιστορία μας. Αυτή η νέα πολιτειακή πραγματικότητα θα έχει τη δυνατότητα να χαρακτηρίσει τους προδότες του σήμερα σφετεριστές και υφάρπαγες, και το νέο κράτος που θα δημιουργηθεί δεν θα διέπεται από τις προδοτικές αποφάσεις των προγενέστερων. Μόνο έτσι καθαρίζουμε και ξεπλένουμε την προδοσία. Και γλιτώνουμε μια και καλή από τους σάπιους πολιτικούς του σήμερα και τις κομματικές τους συμμορίες.

Αυτός είναι πλέον ο μονόδρομος για να σώσουμε την Μακεδονία και τη χώρα.

Δήλωση του περιφερειάρχη κεντρικής Μακεδονίας κ. Τζιτζικώστα σε συνεδρίαση περιφερικών συμβουλίων και δημοτικών συμβουλίων κεντρικής Μακεδονίας. 27-7-2018.

Δεν θα σταματήσουμε στιγμή να αναδεικνύουμε την ιστορικότητα, τη μοναδικότητα και την ελληνικότητα της Μακεδονίας. Δεν δεχόμαστε τετελεσμένα. Δεν δεχόμαστε σε καμία περίπτωση και για κανέναν λόγο να παραδώσουμε στα Σκόπια, «μακεδονική»

ταυτότητα, εθνικότητα, γλώσσα, και όνομα. Δεν θα αφήσουμε οι Πρέσπες να γίνουν το Βατερλώ της χώρας, Βατερλώ θα γίνουν για εκείνους που υπέγραψαν τη 'συμφωνία'. Και τώρα είναι η ώρα της ευθύνης. Δεν χωρούν πλέον ούτε μισόλογα ούτε 'ναι μεν αλλά' από κανέναν. Τα μείζονα εθνικά ζητήματα δεν σηκώνουν μεταγενέστερα mea culpa, δεν σηκώνουν μεταγενέστερες δικαιολογίες για άγνοια και αυταπάτες. Τώρα κρίνεται το μέλλον αυτού του τόπου. Τώρα είναι η ώρα της εθνικής ευθύνης για όλους και για τον καθένα ξεχωριστά. Τώρα είναι η ώρα όμως και της δημοκρατικής ευθύνης. Γιατί, επιλεκτικές δημοκρατικές ευαισθησίες δεν υπάρχουν. Καλούμε όλα τα κόμματα να μην επικυρώσουν τη συμφωνία στη Βουλή. Καλούμε όλα τα κόμματα της ελάσσονος αντιπολίτευσης, να μην απέχουν από την ψηφοφορία και να ψηφίσουν όχι στη 'συμφωνία'. Καλούμε την κυβέρνηση να δώσει επιτέλους το δικαίωμα στον ελληνικό λαό να εκφράσει δημοκρατικά τη γνώμη του για τη 'συμφωνία' με δημοψήφισμα. Ας σταθούμε όλοι στο ύψος των περιστάσεων. Δημοψήφισμα τώρα! Ο λόγος στους Έλληνες!»

Αίτημα (Petition) μέσω του Change.org

Τον Αύγουστο του 2018 ο υπό εκκόλαψη «Σύνδεσμος Προάσπισης της Μακεδονίας-Θράκης» οργάνωσε διαδικτυακό αίτημα για Δημοψήφισμα με το παρακάτω συνοδευτικό κείμενο. Το παρακάτω κείμενο το προσυπέγραψαν περισσότεροι από 5000 Έλληνες.

«Ζητούμε να γίνει Δημοψήφισμα»

Η υπόθεση της ονομασίας του κράτους των Σκοπίων έχει φτάσει στην κόψη του ξυραφιού. Φημολογείται ότι θα παραδοθεί το όνομα Μακεδονία για μια σύνθετη ονομασία. Οι υπογραφόμενοι πολίτες διαφωνούμε σε μια τέτοια επιλογή. Επιμένουμε στην απόφαση των πολιτικών αρχηγών του 1992 ότι «δεν πρέπει να υπάρχει το όνομα Μακεδονία ή παράγωγό του στην ονομασία του κράτους των Σκοπίων». Το όνομα αποτελεί το μείζον και είναι το όχημα του αλυτρωτισμού. Όλα τα άλλα που συζητούνται δεν θα υπήρχαν στο τραπέζι αν δεν υπήρχε το όνομα. Αν δοθεί το όνομα θα συνεχιστεί ο «Μακεδονισμός» με όσα αυτός συνεπάγεται και κυρίως εχθρότητα και επεκτατισμό σε βάρος της χώρας μας.

Ζητούμε από την κυβέρνηση και όλα τα κόμματα της ελληνικής Βουλής να μη δεχθούν συμφωνία με τα Σκόπια που να περιλαμβάνει σύνθετη ονομασία με την χρήση της λέξης Μακεδονία.

Ζητούμε από την κυβέρνηση να διενεργηθεί δημοψήφισμα στο οποίο ο ελληνικός Λαός θα κληθεί να απαντήσει με ένα ΝΑΙ ή ΟΧΙ αν δέχεται την προτεινόμενη ονομασία του κράτους των Σκοπίων που θα προκύψει από τη συμφωνία των δυο κυβερνή-

σεων. Σε ένα τόσο σοβαρό εθνικό θέμα η λύση μπορεί να γίνει δεκτή ή να απορριφθεί μόνο με δημοψήφισμα. Αυτή η διαδικασία αποτελεί τη μόνη έντιμη και δημοκρατική επιλογή. Όλα τα άλλα είναι πονηρές μεθοδεύσεις».

Ομάδα 21 Μακεδονίας-Θράκης. Δελτίο Τύπου
Το μήνυμα της Θεσσαλονίκης. Ιανουάριος 2018.

Η μεγαλειώδης συγκέντρωση της 21ης Ιανουαρίου 2018 στη Θεσσαλονίκη ήταν ένα σάλπισμα του λαού για τη σωτηρία της Μακεδονίας και της εθνικής αξιοπρέπειας της Ελλάδος. Ταυτόχρονα είναι ένα παράγγελμα/σήμα για γενικό ξεσηκωμό του Ελληνικού λαού να απαιτήσει το σεβασμό στην Ιστορία μας , τον πολιτισμό μας και να διατρανώσει την πίστη μας στην Ελληνικότητα της Μακεδονίας και την απόφασή του να υπερασπίσει με κάθε θυσία τα όσια και τα ιερά του Έθνους και της Φυλής.

Ήταν συγκινητική η προσέλευση του κόσμου. Έβλεπες ανθρώπους κάθε ηλικίας, νέους, ηλικιωμένους, μητέρες με βρέφη και καρότσια, όλους να κρατούν τη γαλανόλευκη και να πάλλονται από εθνικό ενθουσιασμό. Δεν υπήρξε τίποτε το εθνικιστικό, το ακροδεξιό, το φασιστικό. Όλα δήλωναν πατριωτικό παλμό.

Καυτηριάζουμε την προσπάθεια απαξίωσης που εκδηλώθηκε με τη σιγή των ΜΜΕ, την υποβάθμιση του όγκου της συμμετοχής που ξεπέρασε τις 500.000 αγνών πατριωτών, τη σίγηση των κινητών τηλεφώνων , την παρεμπόδιση των λεωφορείων που μετέφεραν κόσμο για τη συγκέντρωση.

Συνοψίζουμε τα συμπεράσματα από τη Θεσσαλονίκη. -
Το συλλαλητήριο είναι ιστορικής σημασίας.
-Οι εκατοντάδες χιλιάδες λαού που έσπευσαν να διαδηλώσουν ελαύνονται από αγνό πατριωτισμό, προέρχονται από όλες τις πολιτικές παρατάξεις χωρίς κανένα κομματικό χρωματισμό.
-Οι χώρες που ανεγνώρισαν τα Σκόπια ως Μακεδονία πρέπει να αισθάνονται ντροπή ενώπιον της Ιστορίας. Δεν μας επηρεάζει ο αριθμός τους.

-Ο λαός προστάζει να μην αγνοήσουμε τα κελεύσματα της Ιστορίας, να μην υποκύψουμε σε πιέσεις, να μην παραδώσουμε το ιερό όνομα της Μακεδονίας ή παράγωγά του και να μην υποσκάψουμε το μέλλον της Ελλάδας.

-Όποιος θέλει να βάλει τα Σκόπια στο ΝΑΤΟ και την Ε.Ε. με το όνομα της αιματοβαμμένης Μακεδονίας μας θα πρέπει να το σκεφθεί καλύτερα.

-Δεν ζητούμε τίποτε άλλο από τα Σκόπια παρά να μην κλέβουν την ιστορία μας και να μην μας επιβουλεύονται. Ας επιλέξουν οποιοδήποτε άλλο όνομα για το κράτος τους. Εμείς θέλουμε να έχουμε καλές σχέσεις μαζί τους.

Το μέλλον της Ελλάδος συνδέεται άμεσα με την Ιστορία της. Η συνειδητοποίηση αυτής της πραγματικότητας δικαιολογεί απόλυτα την αντίσταση του λαού. Λαός οργανωμένος και ενημερωμένος έχει φοβερή δύναμη, τόση ώστε να ανατρέψει αποφάσεις αντίθετες προς τα κελεύσματα της Ιστορίας του και να χαλυβδώνει αντιστάσεις προς οποιεσδήποτε πιέσεις. Τα «ΟΧΙ» της Ελλάδος διαμέσου της Ιστορίας αποδεικνύουν τη δύναμη της φωνής του λαού.

Η επιτυχία της Θεσσαλονίκης επιβάλλει την πάνδημη συμμετοχή στο συλλαλητήριο της 4ης Φεβρουαρίου στην Αθήνα, ώστε ο λαός να διατρανώσει την αμετάκλητη απόφασή του για την υπεράσπιση της Μακεδονίας.

Το .Σ. της Ομάδας 21 Μακεδονίας- Θράκης

Άρθρο Περικλή Μήτκα, Πρύτανη ΑΠΘ 18/6/2018

«Διακόπτουμε το πρόγραμμά μας για ν' ακούσουμε το διάγγελμα του πρωθυπουργού». Ετσι απροετοίμαστο με βρήκε, καθ' οδόν προς μια εκδήλωση, η ανακοίνωση της «συμφωνίας». Κι όσο προχωρούσαμε σε αναγνώριση γλώσσας με αστερίσκους και σε αναγνώριση ιθαγένειας με υποσημειώσεις, το αίσθημα του εμπαιγμού και το σφίξιμο στο στομάχι όλο και δυνάμωνε. Απώλεια οριστική και αμετάκλητη. Ετσι άραγε να ένιωθαν οι δύο παππούδες, ο Περικλής κι ο Αριστείδης, όταν, εικοσάχρονοι στο Μοναστήρι, άκουγαν τον τότε Ελληνα πρωθυπουργό να τους ανακοινώνει από το μπαλκόνι του ελληνικού προξενείου ότι το αποτέλεσμα των εθνικών αγώνων του 1904-12 τους έβρισκε υπηκόους του Βασιλείου της Σερβίας;

Διακόπτουμε λοιπόν την πολύχρονη εθνική προσπάθεια να πείσουμε τη διεθνή κοινότητα ότι η γλώσσα και η ιθαγένεια των βορείων γειτόνων μας δεν είναι μακεδονική. Ανεξάρτητα από την τελική έκβαση του όλου εγχειρήματος, το γράψαμε και το συμφωνήσαμε erga omnes για να μας στοιχειώνει στο διηνεκές. Τόσα χρόνια ποιος έλεγε αλήθεια και ποιος έκανε προπαγάνδα;

Διακόπτουμε και τις όποιες ατομικές προσπάθειες να πείσουμε καλόπιστους και κακόπιστους συνομιλητές για τη διαφορά μεταξύ Ελλήνων Μακεδόνων και Σλαβομακεδόνων. Υποστέλλουμε τις σημαίες και υποχωρούμε.

Οι παππούδες στο Μοναστήρι είχαν να κάνουν με Βούλγαρους, Σέρβους, Αρβανίτες και Τούρκους. Μερικές δεκαετίες αργότερα, οι Βούλγαροι έγιναν Σλαβομακεδόνες και από σήμερα, με τη δική μας βούλα, Μακεδόνες. Εκπληκτική πορεία σε έναν μόνο αιώνα.

Τόσο η καταγωγή μου όσο και το γεγονός ότι σήμερα υπηρετώ το μεγαλύτερο πανεπιστήμιο της χώρας, που φέρει τον εμβληματικό τίτλο του ιδρυτή της σύγχρονης επιστήμης, του μεγαλύτερου Μακεδόνα φιλοσόφου Αριστοτέλη, με έδρα την πρωτεύουσα της Μακεδονίας, αποτελούν προσωπικό φορτίο που γεννά αισθήματα τεράστιας περηφάνιας αλλά και συνακόλουθου καθήκοντος. Αντιλαμβάνομαι το επιχείρημα όσων αξιώνουν ρεαλιστική προσέγγιση των πραγμάτων, αλλά σπανίως πρόκειται για αυτούς που φέρουν ανάλογα φορτία. Η εμπειρία δείχνει ότι για να λειτουργήσεις έτσι, πρέπει ή να μη διαθέτεις ή να έχεις για κάποιον ακαθόριστο λόγο απολέσει αυτά τα «πατριωτικά βαρίδια», που ομολογώ εμένα ακόμη με παρασέρνουν. Γι' αυτό δεν μπορώ να πανηγυρίσω για «τη νίκη του πραγματισμού έναντι της ακρότητας». Επιχειρώ νηφάλια να προβλέψω εάν σε δέκα ας πούμε χρόνια από σήμερα θα μπορώ να ισχυρίζομαι ότι η Θεσσαλονίκη είναι η πρωτεύουσα της Μακεδονίας, δίχως να αισθάνομαι ότι προκαλώ σύγχυση σε κάθε έστω καλοπροαίρετο συνάδελφό μου, όπου γης, που δεν είναι υποχρεωμένος ούτε τα νομικά κείμενα και τις συμφωνίες να διαβάσει ούτε να γνωρίζει παρά ελάχιστα για την ελληνική Ιστορία και τίποτε για το «Μακεδονικό».

Ούτε η αισιόδοξη ανάγνωση που αναφέρεται στα κείμενα και τις επιφυλάξεις που «κατορθώσαμε» να επιβάλουμε με αναπαύει ούτε οι ακραίες και φανατικές αντιρρήσεις με βρίσκουν σύμφωνο. Πρέπει όμως να κάνουμε μια αναγκαία παραδοχή: Δεν αναγιγνώσκουμε με τον ίδιο τρόπο όλοι οι Ελληνες τα πράγματα, αφού δεν μας αγγίζουν το ίδιο. Με άλλη μεζούρα μετράμε τους φόβους, τις ελπίδες και τις προσδοκίες μας αναφορικά με το Μακεδονικό όσοι είμαστε Μακεδόνες, έτσι όπως οι Κύπριοι ή οι Μι-

κρασιάτες είναι πολύ πιο ευαίσθητοι με ό,τι συμβαίνει στους δικούς τους τόπους καταγωγής. Και φυσικά αλλιώς γευόμαστε και τις ήττες μας. Πιο έντονα, πιο επώδυνα, πιο βαθιά.

Σαν να θάμπωσε η λάμψη, το κλέος, η περηφάνια, σαν να στέρεψε μια παλιά πηγή, σαν να πνίγεται η φωνή της ράτσας που πρέπει να αντηχεί μέσα μας. Δεν είμαι ο μόνος που το νιώθει, και η αίσθηση αυτής της κάθε άλλο παρά αναπόφευκτης απώλειας είναι αβάσταχτη.

Η ιστορική αποτίμηση αυτών των στιγμών θα κρίνει, όπως συνήθως, τις πράξεις των πολιτικών προσώπων. Αν όμως τεθεί το ερώτημα, τι έπραξε η πνευματική ηγεσία αυτού του τόπου, δηλώνω πως, σε ό,τι με αφορά, έδωσα τον αγώνα με συνέπεια και μετριοπάθεια, ακολουθώντας την εθνική γραμμή. Και τώρα νιώθω προδομένος και βαθιά απογοητευμένος από την πολιτική ηγεσία.

Δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα *Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ*

Το ψήφισμα από τη διευρυμένη συνεδρίαση του Περιφερικού Συμβουλίου και των Δημοτικών Συμβουλίων Κ. Μακεδονίας. 27/6/2018

Η «συμφωνία των Πρεσπών (17.6.2018) συνιστά πολύ σοβαρή διπλωματική και εθνική ήττα και είναι επιζήμια για τα συμφέροντα και το μέλλον της χώρας και των Ελλήνων πολιτών.

Καμιά ελληνική κυβέρνηση στο παρελθόν δεν είχε αναγνωρίσει «μακεδονική» εθνότητα ή «μακεδονική» γλώσσα, που συνιστούν τη ρίζα του αλυτρωτισμού των γειτόνων μας.

Η «συμφωνία» αυτή δεν είναι βιώσιμη και δεν μπορεί να σταθεί ούτε τώρα, ούτε στο μέλλον. Η κυβέρνηση κατάφερε το χειρότερο δυνατό αποτέλεσμα, παρά την καλύτερη από κάθε άλλη φορά συγκυρία και παρά τις καλύτερες από κάθε άλλη φορά συνθήκες.

Ως Έλληνες πιστεύουμε και στηρίζουμε το δικαίωμα του κράτους των Σκοπίων να εισέλθει στους διεθνείς οργανισμούς της ΕΕ και του ΝΑΤΟ. Αλλά θέλουμε να καταστήσουμε σαφές ότι δεν πρόκειται να δεχτούμε το σφετερισμό της Ιστορίας, της ταυτότητας, της γλώσσας και του ονόματος της Μακεδονίας.

Ως Αυτοδιοικητικοί της Μακεδονίας:

1.Δηλώνουμε την αντίθεσή μας με τη «συμφωνία των Πρεσπών».

2.Καλούμε πρωτίστως την ελληνική κυβέρνηση αλλά και όλα τα πολιτικά κόμματα να μην επικυρώσουν ποτέ αυτή την εθνικά επιζήμια «συμφωνία» και να αποτρέψουν τη δημιουργία τετελεσμένων.

3.Καλούμε, εκτός από την κυβέρνηση και την αξιωματική αντιπολίτευση, όλα τα πολιτικά κόμματα της ελάσσονος αντιπολί-

τευσης να μην αποχωρήσουν, αλλά να συμμετέχουν και να ψηφίσουν ενάντια στη «συμφωνία των Πρεσπών» όταν εισαχθεί προς κύρωση στην ελληνική Βουλή.

4.Αναλαμβάνουμε πρωτοβουλίες τόσο στο εσωτερικό της χώρας, όσο και στο εξωτερικό, για την ενημέρωση της κοινής γνώμης, των ηγετών ξένων κρατών και των επικεφαλής όλων των διεθνών οργανισμών για το ζήτημα των Σκοπίων.

5.Ζητούμε από την κυβέρνηση να διενεργήσει δημοψήφισμα για τη «συμφωνία των Πρεσπών», ώστε να δοθεί στους πολίτες της χώρας το νόμιμο δικαίωμά τους να επικυρώσουν ή να απορρίψουν αυτή τη «συμφωνία», που αφορά μείζον εθνικό θέμα, την Ιστορία και τον πολιτισμό της Ελλάδας.

Το παρόν ψήφισμα θα επιδοθεί στην κυβέρνηση και στα πολιτικά κόμματα και αποτελεί τη θέση της Αυτοδιοίκησης της Μακεδονίας στο ζήτημα των Σκοπίων».

Στη διευρυμένη συνεδρίαση έδωσαν μεταξύ άλλων το παρόν ο Πρόεδρος της ΚΕΔΕ **Γιώργος Πατούλης**, ο Πρόεδρος της ΕΝΠΕ **Κ. Αγοραστός**, ο Περιφερειάρχης Κεντρικής Μακεδονί-ας **Απόστολος Τζιτζικώστας**, ο Περιφερειάρχης Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης **Χρήστος Μέτιος**, ο Πρόεδρος της Περιφερειακής Ένωσης Δήμων (ΠΕΔ) Κεντρικής Μακεδονί-ας, **Λάζαρος Κυρίζογλου,** ο Πρόεδρος της ΠΕΔ Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης **Ευάγγελος Λαμπάκης**, η αντιπρόεδρος της ΠΕΔ Δυτικής Μακεδονίας, **Παρασκευή Βρυζίδου**, ο Περιφερειάρχης Δυτικής Μακεδονίας **Θεόδωρος Καρυπίδης**, ο Πρόεδρος της ΠΕΔ Πελοποννήσου **. Καμπόσος** και πλήθος δημάρχων και δημοτικών συμβούλων από όλη τη Μακεδονία. Συνολικά ήταν παρόντες 258 αιρετοί της αυτοδιοίκησης από την

Κεντρική Μακεδονία, 54 αιρετοί από τη Δυτική Μακεδονία, 45 αιρετοί από την Ανατολική Μακεδονία και Θράκη, 15 Μητροπολίτες και 90 εκπρόσωποι φορέων.

Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών: Ψήφισμα του ΔΣ. 8/11/2018

Η Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών στα Ψηφίσματά της, της 16ης Ιανουαρίου και της 1ης Ιουνίου 2018, έλαβε θέση εναντίον της παραχώρησης του ονόματος της Μακεδονίας στην ΠΓΔΜ, με οποιαδήποτε μορφή. Αποτιμώντας τη Συμφωνία των Πρεσπών, στις 22 Ιουνίου 2018, η Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών επισήμανε ότι αυτή όχι μόνο παραχωρεί το όνομα, αλλά και αναγνωρίζει μακεδονική εθνικότητα και γλώσσα στη γείτονα χώρα. Δυστυχώς, διαφαίνεται ότι και η περίφημη αναθεώρηση του Συντάγματος των Σκοπίων δεν θα ανταποκριθεί στην απαίτηση για εξοβελισμό των διατάξεων που θεσμοθετούν τον επεκτατισμό των Σκοπίων σε βάρος της χώρας μας. Η Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών εκφράζει τη βαθιά ανησυχία της για τις προτεινόμενες τροπολογίες που αφορούν σε αλλαγές του Συντάγματος της ΠΓΔΜ, όπως αυτές ανακοινώθηκαν από τον Πρωθυπουργό της γείτονος κ. Ζόραν Ζάεφ με βάσει τις προβλέψεις της Συμφωνίας των Πρεσπών. Πιο συγκεκριμένα, η Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών εκφράζει ενστάσεις για το γεγονός ότι το άρθρο 36 του Συντάγματος της ΠΓΔΜ, με βάση το οποίο η γειτονική χώρα εγγυάται δικαιώματα κοινωνικής ασφάλισης σε όλους όσοι συμμετείχαν στους αποκαλούμενους «μακεδονικούς εθνικοαπελευθερωτικούς αγώνες», δεν πρόκειται να αναθεωρηθεί. Η Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών επισημαίνει ότι το συγκεκριμένο άρθρο αποτελεί συστατικό στοιχείο του ιδεολογήματος του μακεδονισμού, με έντονες αλυτρωτικές διαστάσεις, αφού η έννοια των «εθνικοαπελευθερωτικών αγώνων» του γειτονικού λαού συνδέεται άμεσα με τις κατά το παρελθόν προσπάθειες διαφόρων εξω-

ελλαδικών Κέντρων να αποσπάσουν τμήματα της ελληνικής επικράτειας τα οποία βρίσκονται στον γεωγραφικό χώρο της Μακεδονίας. Επειδή η Συμφωνία των Πρεσπών θα δεσμεύσει τη χώρα μας σε ένα ανυπολόγιστης σημασίας εθνικό ζήτημα, η Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών ζητεί τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος, προκειμένου το περιεχόμενο της Συμφωνίας των Πρεσπών να τεθεί στην κρίση του ελληνικού λαού.

Εταιρεία Μακεδονικών Σπουδών: Ψήφισμα Έκτακτης Γενικής Συνέλευσης των Μελών. 25/11/2018

Με τη Συμφωνία των Πρεσπών η Ελλάδα αναγνωρίζει ως «Βόρεια Μακεδονία», το κράτος των Σκοπίων, το οποίο στο εξής θα φέρει το μακεδονικό όνομα διεθνώς και με την δική μας συγκατάθεση. Επιπλέον, η χώρα μας αναλαμβάνει ένα πλήθος από υποχρεώσεις, προκειμένου να εξυπηρετηθούν ανάγκες των Σκοπίων, ενώ επιτρέπει την ένταξή τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση και το ΝΑΤΟ. Παράλληλα, η Συμφωνία αναγνωρίζει «μακεδονική» εθνότητα και γλώσσα των κατοίκων της γειτονικής χώρας. Η εθνική ιδεολογία των γειτόνων, ο «Μακεδονισμός», στηρίζεται και ενισχύεται μέσω της αναγνώρισης αυτής, πράγμα το οποίο δημιουργεί σοβαρούς κινδύνους για την χώρα μας. Ήδη η συμπεριφορά της κυβέρνησης των Σκοπίων, μετά την υπογραφή της Συμφωνίας των Πρεσπών, καθιστά προφανές ότι η Συμφωνία αυτή όχι μόνο δεν εξοβελίζει αλλά, αντίθετα, ενισχύει τον αλυτρωτισμό των Σκοπίων, ο οποίος στην πραγματικότητα είναι επεκτατισμός στρεφόμενος κατά της Ελλάδος. Για όλους τους παραπάνω λόγους, τα Μέλη της Γενικής Συνέλευσης της Ε.Μ.Σ.:

1.Διακηρύσσουν την αντίθεσή τους στην ετεροβαρή σε βάρος της Ελλάδος και εθνικά επιζήμια Συμφωνία των Πρεσπών και θεωρούν ότι δεν πρέπει να κυρωθεί αυτή από το Ελληνικό Κοινοβούλιο. Οι Μακεδόνες Έλληνες δεν πρόκειται ποτέ να την αποδεχθούν.

2. Επειδή πρόκειται για ένα κορυφαίας σημασίας εθνικό ζήτημα, ζητούν την διεξαγωγή δημοψηφίσματος προκειμένου να εκφρασθεί η βούληση του Ελληνικού Λαού.

Επιστολή στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Πολιτιστικών Συλλόγων Μακεδόνων. 29/11/2018

«Εξοχότατε κ.Πρόεδρε της Ελληνικής Δημοκρατίας

Σήμερα 29 Νοεμβρίου 2018 κλείνει ένας χρόνος από την επίσκεψή μας στο Προεδρικό Μέγαρο, όπου σας παραδώσαμε ψήφισμα 205 Πολιτιστικών Συλλόγων μελών μας και συνεργαζόμενων σωματείων από όλη την Ελλάδα. Σας ζητήσαμε να επιμείνετε στην επίσημη θέση του Ελληνικού κράτους περί μη χρήσης του όρου «Μακεδονία» σε σύνθετη μορφή ή παραγώγων αυτού όπως συμφώνησε το Συμβούλιο Πολιτικών Αρχηγών το 1992. Σας ζητήσαμε να πιέσετε τον Πρωθυπουργό να διεξάγει δημοψήφισμα σε περίπτωση που η κυβέρνηση παρέκκλινε από την επίσημη θέση του 1992. Μας δεχθήκατε εγκάρδια και μας συγχαρήκατε για τον ενεργό ρόλο που έχουμε αναλάβει για την Μακεδονία μας.

Με εκείνη την επίσκεψη ξεκίνησε η μαραθώνια εκστρατεία μας για την αποφυγή της εθνικής τραγωδίας για την Μακεδονία. Έκτοτε πραγματοποιήσαμε δεκάδες δράσεις και συνεχίζουμε να αγωνιζόμαστε για την προάσπιση των δικαίων της Μακεδονίας. 220.000 πολίτες υπέγραψαν αίτημα προς τον Πρωθυπουργό της χώρας για ΜΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ του ονόματός μας. 43 Δημοτικά Συμβούλια της Μακεδονίας εξέδωσαν ψήφισμα περί ΜΗ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΗΣ του ονόματος των Μακεδόνων. Διοργανώσαμε τα μεγάλα συλλαλητήρια σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη, συμμετείχαμε

σε δεκάδες άλλα μικρότερα στην Ελλάδα και στο Εξωτερικό. Η απάντηση της κυβέρνησης ήταν τόνοι χημικών και ξυλοδαρμοί διαδηλωτών που κρατούσαν την Ελληνική σημαία. Εξαντλήσαμε ΟΛΑ τα ένδικα μέσα (εξώδικα, μηνύσεις) και στις 7 Δεκεμβρίου εκδικάζεται η αίτηση ακύρωσης της «συμφωνίας» στο Συμβού-λιο της Επικρατείας.

Μας είπατε ότι θα συγκαλέσετε εσείς Συμβούλιο Πολιτικών Αρχηγών όπως έπραξε και ο προκάτοχός σας το 1992. ΔΕΝ Ε-ΓΙΝΕ. Μας είπατε ότι ένα όνομα (δεν ήταν γνωστό ότι θα προτα-θεί το όνομα Βόρεια Μακεδονία) με γεωγραφικό προσδιορισμό θα είναι μη αποδεκτό κι ότι αυτό θα καλλιεργεί αλυτρωτισμό από τους γείτονες, διότι σύμφωνα με τα δικά σας λόγια «όταν υπάρχει ΒΟΡΕΙΑ Μακεδονία συνεπάγεται ότι υπάρχει και ΝΟΤΙΑ, άρα στο μέλλον θα ζητηθεί η ένωσή τους». Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΥΠΕ-ΓΡΑΨΕ ΤΟ «ΒΟΡΕΙΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ». Δεν αντιδράσατε. Μας είπατε να φύγουμε ήσυχοι έχοντας στο πρόσωπό σας έναν σύμ-μαχο στον αγώνα για τη Μακεδονία. Η συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων ΔΕΝ ΠΑΡΑΔΙΔΕΙ το ιερό όνομα της Μακεδονίας μας. Το παραδέχθηκε και ο ίδιος ο πρωθυπουργός στο Γαλλικό περιοδικό Le Point τον περασμένο Ιούνιο. Τι είδους ΔΗΜΟ-ΚΡΑΤΙΑ έχουμε όταν ο ίδιος ο Πρωθυπουργός παραδέχεται ότι πηγαίνει κόντρα στην βούληση του κυρίαρχου Ελληνικού λαού; Δεδομένης της αναλγησίας της κυβέρνησης στο δίκαιο αίτημα του Ελληνικού λαού για ΜΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ του ονόματός μας ζη-τούμε από εσάς να κάνετε πράξη τις υποσχέσεις που μας δώσατε στην περσινή μας επίσκεψη στο Προεδρικό Μέγαρο.

Ζητούμε να δικαιώσετε με τις πράξεις σας την προσμονή του

Ελληνικού λαού για προάσπιση των δικαίων της Μακεδονίας. Ζητούμε να μας προστατεύσετε από τις ΜΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΕΣ μεθοδεύσεις που ακολουθεί η κυβέρνηση. Ζητούμε να αναλάβετε δράση για το αδίκημα του ΣΦΕΤΕΡΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑΣ και την κατάχρηση εξουσίας εκ μέρους της κυβέρνησης. Ζητούμε να συμμεριστείτε την ΑΓΩΝΙΑ των χιλιάδων μαθητών, οι οποίοι σήμερα ξεχύθηκαν στους δρόμους και τις πλατείες σε όλη την Ελλάδα κρατώντας την Ελληνική σημαία, δείχνοντας ότι δεν συμβιβάζονται με κάτι λιγότερο από αυτό που τους ανήκει.

Ζητούμε ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ

Για το ΔΣ

Γεώργιος Ευθ. Τάτσιος
Πρόεδρος
Πανελλήνιας Ομοσπονδίας
Πολιτιστικών Συλλόγων Μακεδόνων»

International Hellenic Association. Δελτίο Τύπου 4/12/2018

Η Οργάνωση International Hellenic Association συγκέντρωσε διαδικτυακά πάνω από 1000 υπογραφές Ελλήνων προσωπικοτήτων από την Ελλάδα και το Εξωτερικό, οι οποίοι καταγγέλλουν την Συμφωνία των Πρεσπών με το παρακάτω κείμενο υπογραφών, ως απαράδεκτη και βλαπτική για την Ελλάδα. Μέσα στα ονόματα περιλαμβάνονται πρέσβεις ε.τ., ακαδημαϊκοί, καθηγητές Πανεπιστημίων, στρατηγοί, εκπαιδευτικοί, νομικοί, ιατροί, μηχανικοί, επιχειρηματίες, δημοσιογράφοι, καλλιτέχνες και άνθρωποι της τοπικής αυτοδιοίκησης.

Η «Συμφωνία των Πρεσπών» της 17ης Ιουνίου 2018 παραδίδει το όνομα της Μακεδονίας στο κράτος των Σκοπίων (σαν «Βόρεια Μακεδονία») και αναγνωρίζει σε αυτό «Μακεδονική εθνότητα» και «Μακεδονική γλώσσα». Το όνομα «Μακεδονία» είναι το όχημα του ανυπόστατου και απαράδεκτου αλυτρωτισμού των Σκοπιανών, ενώ η εθνότητα και η γλώσσα αποτελούν σαφώς συνεπακόλουθα του ονόματος.

Σύμφωνα και με την απόφαση του Αρείου Πάγου (Απόφαση 1448 / 2009 (Δ, ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ) δεν υπάρχει Μακεδονική εθνότητα, ούτε Μακεδονική γλώσσα. Το όνομα Βόρεια Μακεδονία είναι απαράδεκτο, γιατί ευθέως υπονοεί μια Μακεδονία χωρισμένη σε βόρεια και νότια και θα τονώνει αενάως τον αλυτρωτισμό και τις εξ αυτού επεκτατικές βλέψεις των Σκοπίων.

Τα κόμματα που κυβερνούν δεν ανέφεραν στις προεκλογικές τους εξαγγελίες ότι θα επιδιώξουν συμφωνία με τα Σκόπια παραδίδοντας τα πάντα. Άρα δεν νομιμοποιείται η κυβέρνηση να προβαίνει σε σχετική συμφωνία και είναι απαράδεκτο το ότι επιδιώκει να κυρωθεί η «Συμφωνία των Πρεσπών» στη Βουλή των Ελ-

λήνων με απλή πλειοψηφία των παρόντων, ως απλό νομοσχέδιο, ενώ θα έπρεπε έστω να ακολουθούνταν «κατ' αναλογία» με το άρθρο 28,β του Συντάγματος η πλειοψηφία των 3/5, δηλαδή 180 βουλευτών. Θα έπρεπε για μια τόσο σοβαρή υπόθεση να ερωτηθεί και αποφανθεί ο κυρίαρχος ελληνικός λαός σε ένα δημοκρατικό Δημοψήφισμα, αν εγκρίνει με ένα "ΝΑΙ" ή απορρίπτει με ένα "ΟΧΙ" τη Συμφωνία των Πρεσπών».

Πρέπει να γνωρίζουν άπαντες εντός και εκτός Ελλάδας ότι υπογράφουν με την τυχόν κύρωση της συμφωνίας την αποσταθεροποίηση της περιοχής και την απάλειψη κάθε ειρηνικής συμβίωσης, καλής γειτονίας και αλληλεγγύης με όσους καλλιεργούν επεκτατικές βλέψεις εναντίον της εθνικής ανεξαρτησίας και εδαφικής ακεραιότητας της πατρίδα μας.

Ο ελληνικός λαός ποτέ δεν θα αποδεχτεί τετελεσμένα σε βάρος του.

Διακήρυξη: ΖΗΤΟΥΜΕ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΓΚΡΙΣΗ Ή ΜΗ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΠΡΕΣΠΩΝ

Προς:

κ. Προκόπη Παυλόπουλο, Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας

κ. Αλέξη Τσίπρα, Πρωθυπουργό και υπουργό Εξωτερικών της Ελλάδας

κ. Πάνο Καμμένο, Υπουργό Αμύνης

Κοινοποίηση:

Αρχηγούς όλων των Πολιτικών Κομμάτων

Όλα τα μέλη της Βουλής των Ελλήνων και τους Έλληνες Ευρωβουλευτές

Οι κάτωθι υπογράφοντες, συντασσόμενοι με την συντριπτική πλειοψηφία του Ελληνικού λαού, διαφωνούμε με την Συμφωνία των Πρεσπών καθώς την θεωρούμε ανιστόρητη, επιζήμια για τα

εθνικά συμφέροντα και επικίνδυνη για το μέλλον της χώρας και την σταθερότητα στην περιοχή.

Η εκχώρηση του ονόματος της Μακεδονίας μέσω του γεωγραφικού προσδιορισμού είναι ανιστόρητη, διότι η ιστορική Μακεδονία της αρχαιότητας αντιστοιχεί σχεδόν πλήρως στο σημερινό ελληνικό γεωγραφικό διαμέρισμα της Μακεδονίας, εκτός από μια στενή λωρίδα (Πελαγονία) στο νότιο τμήμα της σημερινής ΠΓΔΜ. Καμία διεθνής συνθήκη δεν όρισε τα όρια της Μακεδονίας ως γεωγραφική ενότητα. Η ελληνικότατη Πελαγονία (νοτιότερη περιοχή της ΠΓΔΜ) δεν ανήκε γεωγραφικά στη Μακεδονία αλλά ενσωματώθηκε όψιμα στο κράτος του Φιλίππου. Επί πλέον, ποτέ δεν υπήρξε Μακεδονική εθνότητα, και επομένως η αναγνώριση των κατοίκων της χώρας των Σκοπίων ως Μακεδόνων αποτελεί κατάφωρη παραχάραξη της ιστορίας.

Η συμφωνία είναι επιζήμια για τα εθνικά συμφέροντα, γιατί ο ανυπόστατος αλυτρωτισμός και οι επεκτατικές βλέψεις των γειτόνων μας που η εκχωρηθείσα από την συμφωνία των Πρεσπών ονομασία υποτίθεται ότι θα εξαλείψει, παραμένουν σε ισχύ στο ακέραιο και θα βρίσκουν στήριξη στο γεγονός ότι η ταυτότητα και η γλώσσα θα ονομάζονται «μακεδονικές». Ούτε και οι υποτιθέμενες αλλαγές του Συντάγματος των Σκοπίων είναι δυνατόν να πείσουν, όταν ο πρωθυπουργός της χώρας τους περιοδεύει πλέον καυχώμενος για την αναγνώριση του «Μακεδονισμού» που πέτυχε στις διαπραγματεύσεις. Μετά την συμφωνία των Πρεσπών και η κυβέρνηση των Σκοπίων και άλλοι διεθνείς οργανισμοί αποκαλούν πλέον την ΠΓΔΜ απλά Μακεδονία. Ο ισχυρισμός του κ. Κοτζιά ότι αυτό θα αλλάξει μόλις επικυρωθεί η συμφωνία, ακυρώνεται στην πράξη και δεν συνάδει με τον πολιτικό ρεαλισμό

που θα πρέπει να διαπνέει όσους διαπραγματεύονται το επίμαχο ζήτημα του ονόματος.

Η συμφωνία είναι επιζήμια για το μέλλον της χώρας μας, όχι διότι κινδυνεύουμε από μία ενδεχόμενη επίθεση εκ μέρους του ίδιου του κράτους των Σκοπίων, το οποίο δεν έχει το εκτόπισμα να απειλήσει από μόνο του ουσιαστικά την χώρα μας. Οι επιδιώξεις όμως των Σκοπίων που στηριζόμενες σε ανυπόστατους «αλυτρωτισμούς» απειλούν την εδαφική ακεραιότητα της Ελλάδας, θα είναι εσαεί εργαλείο στα χέρια κάποιων δυνάμεων για να κρατούν υπό ομηρία την Ελλάδα και αντίπαλο δέος κατά την προσπάθεια ανεξάρτητης εξωτερικής πολιτικής της χώρας μας.

Τέλος, η συμφωνία είναι ετεροβαρής (δίνουμε το όνομα για να πάρουμε τι; ούτε μια στοιχειώδης πρόνοια δεν υπήρξε για τον χειμαζόμενο ελληνισμό της Πελαγονίας από την ελληνική διαπραγματευτική ομάδα), και με αυτήν διαιωνίζονται οι συνθήκες για τις γλωσσολογικά, γεωγραφικά, ιστορικά, λαογραφικά κι εθνολογικά αυθαίρετες και ατεκμηρίωτες διεκδικήσεις των Σκοπιανών. Η συμφωνία των Πρεσπών διατηρεί τις προϋποθέσεις για πιθανές παρεμβάσεις τρίτων, που σήμερα κιόλας εποφθαλμιούν την εδαφική ακεραιότητα της πατρίδας μας, δημιουργούν τις συνθήκες για μόνιμη αστάθεια στην περιοχή και θα δηλητηριάζουν στο διηνεκές τις σχέσεις καλής γειτονίας με το άμεσο περιβάλλον μας.

Ως εκ τούτου, εμείς οι υπογράφοντες την επιστολή αυτή Έλληνες πολίτες, μέλη της Ακαδημαϊκής κοινότητας στην Ελλάδα και την Διασπορά, Δημοτικές και Κοινοτικές αρχές ανά την Ελλάδα, Διπλωμάτες, Ιεράρχες, Επιστήμονες (Δικηγόροι, Γιατροί, Μηχανικοί και πολλοί άλλοι) καθώς και άλλες προσωπικότητες, συναισθανόμενοι την κρισιμότητα των στιγμών, δηλώνουμε ότι

διαφωνούμε με την εκχώρηση του ονόματος της Μακεδονίας στα Σκόπια και καλούμε την κυβέρνηση να διενεργήσει δημοψήφισμα, προκειμένου να απορριφθεί ή να εγκριθεί η συμφωνία των Πρεσπών. Το δημοψήφισμα είναι μια απόλυτα δημοκρατική διαδικασία. Αντίθετα, δεν είναι δημοκρατικό να αποφασίζει η Βουλή των Ελλήνων, με μια κυβέρνηση που είναι ουσιαστικά μειοψηφική στον ελληνικό λαό, δεδομένου ότι το ένα κόμμα που μετέχει στην κυβέρνηση δηλώνει την αντίθεσή του στη συμφωνία των Πρεσπών. Το δημοψήφισμα αυτό οφείλει να έχει δεσμευτικό χαρακτήρα, ανεξαρτήτως του αποτελέσματος.

Κοινή δήλωση 22 Μητροπολιτών της Μακεδονίας.
21-12-2018

Προς

-τὴν Αὐτοῦ Θειοτάτην Παναγιότητα Τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ. κ. Βαρθολομαῖον,

τόν Ἐξοχώτατον Πρόεδρον τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας κ. Προκόπιον Παυλόπουλον,

-τόν Ἀξιότιμον Πρόεδρον τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων κ. Νικόλαον Βούτσην,

-τόν Ἐξοχώτατον Πρόεδρον τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως κ. Ἀλέξιον Τσίπραν,

-τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. κ. Ἱερώνυμον,

-τοὺς προέδρους τῶν Κομμάτων, τὰ μέλη τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου

Πρίν ἀπό ἕνα σχεδόν χρόνο εἴχαμε ἐκφράσει δημόσια ἀλλά καί σέ σᾶς προσωπικά τούς φόβους μας, τίς ἀνησυχίες μας καί τίς ἀπόψεις μας σχετικά μέ τήν προετοιμαζόμενη τότε συμφωνία μεταξύ τῆς Ἑλλάδος καί τοῦ γειτονικοῦ κράτους τῶν Σκοπίων σχετικά μέ τό ὄνομα, σχετικά μέ ἕνα φλέγον θέμα πού ἀφορᾶ τήν ἐθνική μας ὑπόσταση, τήν ταυτότητα, τήν ἱστορία καί τόν πολιτισμό τῆς Μακεδονίας μας, τόν ὁποῖο ἀσύστολα καί ἀπροκάλυπτα σφετερίζονταν ἐπί δεκαετίες οἱ γείτονές μας ἐπιδιώκοντας μάλιστα τή δική μας συναίνεση.

Δηλώσαμε σέ ὅλους τούς τόνους καί μέ ὅλους τούς τρόπους ὅτι δέν ἔχουμε τίποτε ἐναντίον τῆς γειτονικῆς χώρας οὔτε τῆς ἐντάξεώς της στό ΝΑΤΟ ἤ στήν Εὐρωπαϊκή Ἕνωση, ἀλλά αὐτό

δέν εἶναι δυνατόν νά γίνει εἰς βάρος τῶν ἐθνικῶν μας συμφερόντων, δέν εἶναι δυνατόν νά γίνει μέ ὑποχωρήσεις ἀπό τή δική μας πλευρά καί ἀδιαλλαξία ἀπό τήν ἄλλη.

Ἐκφράσαμε τήν ἀνησυχία μας καί τούς φόβους μας ὡς Ἕλληνες Μακεδόνες, ὡς Μητροπολίτες πού διακονοῦμε ἕναν λαό ὁ ὁποῖος ἀνησυχεῖ καί ἀγωνιᾶ γιά τήν ἔκβαση τῆς κρισίμου αὐτῆς ὑποθέσεως γιά τήν πατρίδα μας καί τή Μακεδονία μας.

Διατυπώσαμε ἐπιχειρήματα, ὑψώσαμε τή φωνή μας, κατηγορηθήκαμε γι᾽αὐτό, παρότι εἴχαμε τονίσει πώς δέν θέλουμε νά ἀναμιχθοῦμε σέ θέματα ἐξωτερικῆς πολιτικῆς πού χειρίζεται ἡ ἑλληνική κυβέρνηση, ἀλλά δικαιούμεθα νά ἐκφράζουμε τήν ἄποψή μας ὡς πολίτες αὐτῆς τῆς χώρας γιά ἕνα ζήτημα πού μᾶς ἀφορᾶ ἄμεσα καί μᾶς πονᾶ πολύ.

Προειδοποιήσαμε γιά τίς ἀλυτρωτικές καί κακόβουλες διαθέσεις τῆς γειτονικῆς χώρας ἔναντι τῆς πατρίδος μας καί τῆς Μακεδονίας μας καί ζητήσαμε νά μήν ἐνδώσουμε οὔτε στίς ἀπαιτήσεις οὔτε στίς πιέσεις τῶν γειτόνων καί τῶν ἑταίρων μας καί ὑπογράψουμε μία συμφωνία μέ τήν ὁποία θά παραχωρούσαμε τό ὄνομα τῆς Μακεδονίας ἤ παράγωγό του, γιατί αὐτό θά ἄνοιγε μέ τήν ὑπογραφή μας τήν πόρτα τοῦ ἀλυτρωτισμοῦ καί τοῦ ἐπεκτατισμοῦ στούς γείτονές μας, πού γαλουχήθηκαν μέ μία ψεύτικη ἱστορία, πού ἔζησαν δεκαετίες μέ μία κίβδηλη ταυτότητα, πού ἤθελαν καί θέλουν τήν ἔξοδο στό Αἰγαῖο.

Δυστυχῶς δέν εἰσακουσθήκαμε. Δυστυχῶς ἡ ἀδιαλλαξία τῶν γειτόνων μας μᾶς ἐπιβεβαίωσε μέ τόν πιό πανηγυρικό τρόπο. Πρίν ἀκόμη ὑπογραφεῖ ἡ συμφωνία τῶν Πρεσπῶν γιά τήν ὀνομασία τῆς γειτονικῆς χώρας ὡς «Βόρεια Μακεδονία» ὁ πρωθυπουργός της καί ὁ ὑπουργός ἐξωτερικῶν κατήργησε τό «Βόρεια», ἐπιβεβαιώνοντας αὐτό πού ἀπό τήν ἀρχή λέγαμε ὅτι

ὅποιος προσδιορισμός καί ἄν συνοδεύει τόν ὅρο Μακεδονία στό ὄνομα τῆς γειτονικῆς χώρας αὐτό σύντομα θα ξεχασθεῖ καί θά μείνει μόνο τό «Μακεδονία». Πολλῷ μᾶλλον πού ἐμεῖς, ὑποχωρώντας κατά πρωτοφανῆ τρόπο, συμφωνήσαμε στό νά τούς ἀναγνωρίζεται «Μακεδονική» ταυτότητα/ἐθνότητα καί «Μακεδονική» γλώσσα.

Ποιό εἶναι τό ὄφελος τῆς Συμφωνίας τῶν Πρεσπῶν γιά τή χώρα μας; Νά βρίσκεται καί πάλι ἀντιμέτωπη μέ τήν ἀδιαλλαξία τοῦ γειτονικοῦ κράτους, τό ὁποῖο ἐνῶ ἀκόμη δέν ἔχει ὁλοκληρώσει τήν κύρωση τῆς Συμφωνίας καί ἡ Συμφωνία δέν ἔχει ἐγκριθεῖ ἀπό τή Βουλή τῶν Ἑλλήνων τολμᾶ νά ἐπαναλαμβάνει μέ τόν πιό προκλητικό τρόπο τίς θέσεις πού μέχρι τώρα μᾶς ἔλεγαν ὅτι ἐκπροσωπεῖ μόνο ἡ ἐθνικιστική πτέρυγα τῆς Βουλῆς τῶν Σκοπίων πού ἀντιτίθεται στή Συμφωνία.

Ποιός ὅμως δέν ἄκουσε τήν 1η Δεκεμβρίου τόν πρωθυπουργό τῶν Σκοπίων καί δέν κατάλαβε ὅτι ἡ στάση τῆς γειτονικῆς χώρας ἔναντι τῆς Ἑλλάδος ὄχι μόνο δέν ἄλλαξε ἀλλά ἔγινε ἀκόμη πιό προκλητική ὅταν ὁ πρωθυπουργός τῆς γειτονικῆς χώρας ἀναφέρεται σε «Μακεδόνες» πού καταπιέζονται στήν Ἑλλάδα καί γιά τούς ὁποίους φροντίζει ὁ ἴδιος μέ τή Συμφωνία τῶν Πρεσπῶν καί ὑποστηρίζει ὅτι «τώρα ἔχουμε καλύτερες πιθανότητες, τώρα ἔχουμε εὐκαιρίες γιά τά παιδιά στήν Ἑλλάδα νά μάθουν τή μακεδονική γλώσσα, μέχρι τώρα αὐτό ἀπαγορευόταν, ἦταν
ένα θέμα ταμπού. Ἡ μακεδονική γλώσσα ἤδη διδάσκεται στή Μακεδονία. Ἔχουμε μία εὐκαιρία νά τούς βοηθήσουμε ἀληθινά νά ἀπομακρύνουμε τά σύνορα».

Πόσο διαφέρουν αὐτές οἱ ἀπόψεις ἀπό ἐκεῖνες πού εἴχαμε ἐπισημάνει καί οἱ ὁποῖες ἔκαναν λόγο γιά δῆθεν γενοκτονία τῶν

«Μακεδόνων» ἀπό τήν Ἑλλάδα καί γιά δῆθεν «μακεδονική μειονότητα»! Οἱ ξεκάθαρες αὐτές δηλώσεις τοῦ πρωθυπουργοῦ Ζόραν Ζάεφ στή Βουλή τῆς χώρας τους ἀφήνουν ἔκθετους ὅσους ὑπέγραψαν ἤ προτίθενται νά ἐπικυρώσουν τή Συμφωνία τῶν Πρεσπῶν καί ἀποδεικνύουν ἀβάσιμες ὅλες τίς διαβεβαιώσεις τους γιά μία «καλή συμφωνία».

Γιατί δέν ὑπῆρξε σθεναρή καί δυναμική ἀντίδραση τῆς ἡγεσίας τῆς χώρας μας σέ αὐτές τίς δηλώσεις; Γιατί σιωποῦμε ὅταν ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Βουλγαρικῆς κυβερνήσεως Κρασιμίρ Καρακατσάνοφ σέ συνέντευξή του στίς 9 Δεκεμβρίου προειδοποίησε τά Σκόπια «νά σταματήσουν τήν παραχάραξη τῆς ἱστορίας» καί δήλωσε ὅτι «ἡ "Μακεδονία" δέν πρέπει νά ἐνταχθεῖ στό ΝΑΤΟ μέ αὐτή τή νοοτροπία» καί ἀπείλησε, νά ἀντιταχθεῖ, θέτοντας βέτο στήν ἔνταξη τῆς ΠΓΔΜ στήν Εὐρωπαϊκή ἕνωση καί τό ΝΑΤΟ ἐπειδή θεωρεῖ ὅτι ἡ κυβέρνηση τῶν Σκοπίων ἐπιχειρεῖ νά ἐκμεταλλευθεῖ τό θέμα τῆς δῆθεν μακεδονικῆς γλώσσας», προσθέτοντας σέ ἀνάρτηση στό Facebook, ὅτι «Δέν ὑπάρχει τέτοια γλώσσα καί κανείς δέν μπορεῖ νά τήν καθιερώσει! Ἐάν ἀρνηθοῦν, δέν θά ἔχουν τήν ὑποστήριξή μας πρός τό ΝΑΤΟ καί τήν ΕΕ». Καί καταλήγει λέγοντας ὅτι «Ἡ ἱστορία τῆς Μακεδονίας πού προβάλλει ὁ πρωθυπουργός τῆς ΠΓΔΜ δέν ἴσχυε ἕως τό 1944».

Ἐμεῖς τί κάναμε γιά ὅλα αὐτά, τά ὁποῖα προκαλεῖ καί ἐνθαρρύνει ἡ ὑπογραφή τῆς Συμφωνίας τῶν Πρεσπῶν; Τό μόνο πού κάναμε ἦταν νά κατηγοροῦμε ἄκριτα καί ἄδικα τούς μαθητές, τά παιδιά μας πού ξεσηκώθηκαν γιά νά ὑπερασπισθοῦν τήν πατρίδα τους καί τήν ἱστορία της, ὅτι ὑποκινοῦνται ἀπό ἀκροδεξιά κόμματα καί φασιστικές ἰδεολογίες πού στήν συνείδηση ὅλων μας εἶναι ἀσφαλῶς καταδικαστέες. Γιατί ἀλήθεια; Εἶ-

ναι φασιστικό νά ὑπερασπίζεται κανείς τήν πατρίδα του καί τά συμφέροντά της; Ὅλοι μαζί δέν χειροκροτήσαμε καί δέν τιμοῦμε τούς νέους ἐκείνους πού ἀγωνίστηκαν μέ τήν ἐξέγερση τοῦ Πολυτεχνείου τό 1973; Τούς θεώρησε κανείς ὑποκινούμενους; Γιατί τώρα νά πληγώνουμε τήν ἀγνή ἀγάπη αὐτῶν τῶν παιδιῶν γιά τήν πατρίδα τους σπιλώνοντάς τα μέ τέτοιους χαρακτηρισμούς;

Δέν εἶναι ὅμως μόνο οἱ πολιτικοί τῆς γειτονικῆς χώρας, εἶναι καί «οἱ Μητροπολίτες» τῆς Σχισματικῆς «Μακεδονικῆς» Ἐκκλησίας, πού ἐπιδιώκουν τήν ἀναγνώριση καί τήν Αὐτοκεφαλία καί συμμερίζονται τίς ἴδιες ἀπόψεις. Εἶναι προφανές ἀπό τίς δηλώσεις τοῦ «μητροπολίτου» Ἀγαθαγγέλου στίς 12 Φεβρουαρίου 2018. «Ἡ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἡ Παναγία Θεοτόκος εἶναι προστάτης τῆς δικῆς μας ἁγίας μακεδονικῆς γῆς! Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός καί ὁ Ἀπόστολος Παῦλος εἶναι οἱ στύλοι πού δέν θά ἀφήσουν τίποτε νά λείπει ἀπό τούς δικούς μας μακεδονικούς χώρους!

Θά πρέπει λοιπόν νά δώσουμε θάρρος στούς ἀδελφούς μας ἀπό τή Μακεδονία τοῦ Αἰγαίου, στούς ἀδελφούς μας ἀπό τή Μακεδονία τοῦ Πιρίν, αὐτοί δέν ἔχουν τό δικαίωμα νά μιλοῦν ἐκεῖ, αὐτοί εἶναι φοβισμένοι. Ἐκεῖνος ὁ λαός ἐκεῖ εἶναι φοβισμένος, ἀλλά δέν πρέπει νά φοβοῦνται! Τώρα, στόν 21ο αἰώνα πρέπει νά ποῦν καί αὐτοί ὅτι εἶναι Μακεδόνες, ὄχι Ἕλληνες Μακεδόνες, ἀλλά Μακεδόνες!»

Εἶναι προφανεῖς ἀπό τίς δηλώσεις τῆς Ἀρχιεπισκοπικῆς κληρικολαϊκῆς συνελεύσεως τῆς Σχισματικῆς «Μακεδονικῆς» Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία το 1994 ἐπικύρωσε τό «Σύνταγμα τῆς Μακεδονικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας» οἱ θέσεις τους ἔναντι τῆς Ἑλλάδος, ὅταν ἀναφερόμενοι στή χώρα τους ὁμιλοῦν γιά τό «πρῶτο ἐλεύθερο ἔδαφος τῆς Μακεδονίας».

Δυστυχῶς αὐτή εἶναι ἡ κατάσταση στή γειτονική χώρα καί τήν Ἐκκλησία της. Δέν ἔχουν ἀπομακρυνθεῖ οὔτε χιλιοστό ἀπό τίς θέσεις τους γιά τή «Μακεδονία τοῦ Αἰγαίου», γιά τή «μακεδονική» γλώσσα καί τόν «μακεδονικό» πολιτισμό, διαφημίζοντας τή δῆθεν σλαβική καταγωγή τῶν Ἑλλήνων Θεσσαλονικέων ἰσαποστόλων ἁγίων αὐταδέλφων Κυρίλλου καί Μεθοδίου, τούς ὁποίους ἀπέστειλε ὁ ἅγιος καί σοφός πατριάρχης Φώτιος, ἀλλά καί τή δῆθεν ἵδρυση ἀνεξαρτήτου «Μακεδονικῆς» Ἐκκλησίας ἀπό τήν ἐποχή τοῦ «Μακεδονικοῦ» (Βουλγαρικοῦ) βασιλείου τοῦ Σαμουήλ, οὔτε ἔχουν διάθεση νά ἀποστοῦν ἀπό ὅλες αὐτές τίς ἀβάσιμες καί ἀνιστόρητες θέσεις καί τίς ἀλυτρωτικές βλέψεις τους, ἐνῶ ἀντίθετα θά συνεχίζουν νά μᾶς πιέζουν γιά περαιτέρω ὑποχωρήσεις μέ τήν ἀλλαγή τῶν σχολικῶν βιβλίων τῆς ἱστορίας, γιά ἀπάλειψη τοῦ ὅρου Μακεδονία ἀπό θεσμούς, ἱδρύματα, φορεῖς, προϊόντα κλπ. Τελευταῖο θλιβερό παράδειγμα ἡ προτεινόμενη ἀφαίρεση τοῦ κεφαλαίου γιά τόν Παῦλο Μελᾶ, τόν Γερμανό Καραβαγγέλη καί τόν Μακεδονικό Ἀγῶνα ἐν γένει ἀπό τό βιβλίο τῆς Ἱστορίας.

Μία ἐπικύρωση τῆς Συμφωνίας τῶν Πρεσπῶν ἀπό τή Βουλή τῶν Ἑλλήνων, ὅπως καί ἡ ἀναγνώριση Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Μακεδονίας ὄχι μόνο δέν θά ἀποτελέσουν τή βάση γιά τήν εἰρηνική συμβίωση καί συμπόρευση τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καί τοῦ λαοῦ τῆς γειτονικῆς χώρας, ἀλλά μόνιμη ἑστία καλλιέργειας ἀλυτρωτισμοῦ καί ἐχθρότητος. Γιατί καμία συμφωνία δέν μπορεῖ νά εὐδοκιμήσει, ἐάν δέν βασίζεται στήν ἀλήθεια.

Μέ βαθειά συναίσθηση τῆς εὐθύνης μας ὡς κληρικῶν, ὡς ἱεραρχῶν πού διαποιμαίνουμε τήν ἱστορική καί ἁγιοτόκο αὐτή περιοχή τῆς πατρίδος μας, τή Μακεδονία, ὡς συνεχιστές ἁγίων καί μαρτύρων ἱεραρχῶν πού ἀγωνίσθηκαν καί θυσιάσθηκαν γιά

τή διατήρηση τῆς ἑλληνικότητος τῆς Μακεδονίας μας καί τήν ἀπελευθέρωσή της, ὡς ποιμένων καί πνευματικῶν πατέρων πού ἀφουγκραζόμεθα τήν ἀγωνία τοῦ λαοῦ μας, ἀπευθύνουμε θερμοτάτη ἔκκληση πρός ὅλους τούς ὑπευθύνους, ἔστω καί τήν τελευταία αὐτή στιγμή νά μήν ἐπικυρώσετε τή συμφωνία, νά μήν θελήσετε νά βάλετε τήν ὑπογραφή σας σέ μία συμφωνία πού θά δημιουργήσει δυσμενῆ ἱστορικά τετελεσμένα γιά τήν πατρίδα μας καί τήν Ἐκκλησία μας. Δέν εἶναι δυνατόν νά ἀναγνωρίσουμε μία Ἐκκλησία πού θά φέρει τό ὄνομα τῆς Μακεδονίας μας καί, παρότι ἀρκετά ἀπό τά στελέχη της εὐεργετήθηκαν ἀπό τήν Ἑλλαδική Ἐκκλησία καί τό Ἅγιο Ὄρος, δηλητηριάζουν τίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων παραχαράττοντας τήν ἀλήθεια καί τήν ἱστορία τῆς Μακεδονίας καί τῆς Ἐκκλησίας μας καί ἀγνοώντας, ἔστω καί ἄν φαινομενικά δείχνουν νά τό σέβονται, συστηματικά τό Οἰκουμενικό μας Πατριαρχεῖο.

Δέν θέλουμε νά πιστεύσουμε ὅτι οὔτε ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, ὁ ὁποῖος ἀντέδρασε ἤδη στίς πρόσφατες δηλώσεις τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς γειτονικῆς χώρας, οὔτε ὁ πρωθυπουργός τῆς χώρας μας θά θελήσουν νά ἐπικυρώσουν μία συμφωνία καταστροφική γιά τήν πατρίδα μας καί τά συμφέροντά της, μία συμφωνία δυναμίτη στά θεμέλια τῆς Ἑλλάδας ἀλλά καί τῆς εἰρήνης στήν περιοχή μας, μία συμφωνία πού θά τούς καταστήσει ὑπόλογους ἔναντι τῆς ἱστορίας καί τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Δέν μποροῦμε νά πιστεύσουμε ὅτι τά μέλη τοῦ ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου καί ἰδίως οἱ βουλευτές τῆς Μακεδονίας θά στηρίξουν μέ τή ψῆφο τους μία συμφωνία ἀντίθετη στήν ἱστορική ἀλήθεια γιά τή Μακεδονία μας καί θά ἀμαυρώσουν τό ὄνομά τους γιά πάντα.

Δέν διαννοούμεθα κἄν ὅτι τό Οἰκουμενικό μας Πατριαρχεῖο, τό ὁποῖο ἔχει καταδικάσει ὡς αἵρεση τόν ἐθνοφυλετισμό, θά

ἀναγνωρίσει μία σχισματική Ἐκκλησία καί θά τῆς δώσει τήν ἀξία τῆς Αὐτοκεφαλίας, ὅταν οἱ «μητροπολίτες καί οἱ κληρικοί της» ἐκπροσωποῦν τή χειρότερη μορφή ἐθνοφυλετισμοῦ καί σύντομα θά στραφοῦν καί ἐναντίον του. Μᾶς ἐνισχύει ἡ διαβεβαίωση τοῦ Παναγιωτάτου μας Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου στή σύναξη τῶν Ἀρχιερέων στήν Κωνσταντινούπολη ὅτι δέν πρόκειται νά ἀναγνωρίσει Ἐκκλησία μέ τό ὄνομα τῆς Μακεδονίας. Πρός τοῦτο ἀναμένουμε καί δία μίαν εἰσέτι φοράν ἀπό τήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος συνοδικῶς τήν συμπαράστασίν της.

Παρακαλοῦμε θερμῶς ὅλους σας νά ἀναλογισθεῖτε τίς ἱστορικές σας εὐθύνες καί νά μήν θελήσετε νά βρεθεῖτε ἀνακόλουθοι ἀπέναντι στόν λαό μας καί στήν ἱστορία.

Ἐμεῖς δηλώνουμε ὅτι θά πράξουμε τό χρέος μας, ὑπείκοντες στήν ἀρχιερατική μας συνείδηση καί στήν ἱστορική εὐθύνη πού ὅλοι ἔχουμε καί αἰσθανόμεθα αὐτή τήν κρίσιμη στιγμή, καί μέ τήν χάρη τοῦ Θεοῦ θά συνεχίσουμε νά ἐκφράζουμε μέσα ἀπό ἕνα καθαρά ἐκκλησιαστικό καί πατριωτικό ἦθος, τήν κάθετη ἀντίθεσή μας σ᾽ ὅτι ἀμαυρώνει τήν ἔνδοξη ἱστορία τῆς Μακεδονίας μας, ἐνδόξου καί μαρτυρικοῦ τμήματος τῆς Πατρίδος μας Ἑλλάδος, ἀπομειώνει τίς θυσίες τῶν ἐνδόξων πατέρων μας, κληρικῶν καί λαϊκῶν, ἀποσταθεροποιεῖ τήν περιοχή μας καί ἀνοίγει τήν πόρτα σέ ἀλυτρωτισμούς πού δημιουργοῦν συνθῆκες πολύ ἐπικίνδυνων κρίσεων στήν εὐρύτερη περιοχή.

Ἅπαντες οἱ ἐν Μακεδονίᾳ διακονούντες Ἀρχιερεῖς

† Ὁ Θεσσαλονίκης Ἄνθιμος
† Ὁ Γουμενίσσης, Ἀξιουπόλεως καί Πολυκάστρου Δημήτριος
† Ὁ Βεροίας, Ναούσης καί Καμπανίας Παντελεήμων
† Ὁ Καστορίας Σεραφείμ
† Ὁ Φλωρίνης, Πρεσπῶν καί Ἐορδαίας Θεόκλητος

† Ὁ Κασσανδρείας Νικόδημος
† Ὁ Σερρῶν καί Νιγρίτης Θεολόγος
† Ὁ Σιδηροκάστρου Μακάριος
† Ὁ Ἐδέσσης, Πέλλης καί Ἀλμωπίας Ἰωήλ
† Ὁ Ζιχνῶν καί Νευροκοπίου Ἱερόθεος
† Ὁ Ἐλευθερουπόλεως Χρυσόστομος
† Ὁ Σερβίων καί Κοζάνης Παῦλος
† Ὁ Νεαπόλεως καί Σταυρουπόλεως Βαρνάβας
† Ὁ Δράμας Παῦλος
† Ὁ Σισανίου καί Σιατίστης Παῦλος†
† Ὁ Πολυανῆς καί Κιλκισίου Ἐμμανουήλ
† Ὁ Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης Ἰωάννης
† Ὁ Ἱερισσοῦ, Ἁγ. Ὄρους καί Ἀρδαμερίου Θεόκλητος
† Ὁ Κίτρους καί Κατερίνης Γεώργιος
† Ὁ Γρεβενῶν Δαυΐδ
† Ὁ Νέας Κρήνης καί Καλαμαριᾶς Ἰουστῖνος
† Ὁ Φιλίππων, Νεαπόλεως καί Θάσου Στέφανος

Επιστολή Πανεπιστημιακών προς τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας. 27/12/2018

Προς τον Αξιότιμο Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας Προκόπη Παυλόπουλο,

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε,

Με την παρούσα επιστολή οι υπογράφοντες εκφράζουμε την έντονη αντίθεσή μας στην προσυμφωνία που υπεγράφη την Κυριακή 17 Ιουνίου 2018 στο χωριό Ψαράδες των Πρεσπών ανάμεσα στους Υπουργούς Εξωτερικών της Ελλάδος, κ. Ν. Κοτζιά, και των Σκοπίων, κ. Ν. Ντιμιτρόφ, και είχε ως αντικείμενο την διευθέτηση διαφορών σχετικά με το όνομα του γειτονικού κράτους και των θεμάτων που σχετίζονται με αυτό.

Η αποδοχή από μέρους της ελληνικής κυβέρνησης ύπαρξης γειτονικού κράτους με το επίσημο όνομα «Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας» και το σύντομο όνομα «Βόρεια Μακεδονία», καθώς και η αναγνώριση «Μακεδονικής ιθαγένειας» και «Μακεδονικής γλώσσας» που απορρέουν από αυτήν, αντίκεινται εξολοκλήρου στην ιστορική αλήθεια. Οι όροι «Μακεδονία», «Μακεδών» και «Μακεδονικός» αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα του ελληνικού πολιτισμού και η χρήση τους είναι αποκλειστικό και αναφαίρετο δικαίωμα των Ελλήνων. Τόσο οι μαρτυρίες των αρχαίων συγγραφέων όσο και οι αρχαίες επιγραφές, αλλά και το σύνολο των αρχαιολογικών ευρημάτων, αποδεικνύουν πέραν πάσης αμφιβολίας την παραπάνω επιστημονική παραδοχή.

Ως θεράποντες του Ελληνικού Πολιτισμού και με πλήρη επίγνωση της επιστημονικής μας ευθύνης απέναντι στην ιστορική αλήθεια, καταδικάζουμε απερίφραστα την συγκεκριμένη, όπως

και οποιαδήποτε άλλη προσπάθεια φαλκίδευσης της Ιστορίας. Λύσεις, όπως αυτή που προτάθηκε, μόνο παρανοήσεις και προβλήματα μπορούν να επιφέρουν σε βάθος χρόνου, συνέπειες οι οποίες δυναμιτίζουν αντί να συμβάλλουν στην καλή γειτονία των κρατών της περιοχής. Η ειρηνική συνύπαρξη και ειλικρινής φιλία των λαών είναι αναγκαίο να στηρίζονται στον πλήρη σεβασμό των βασικών στοιχείων της ταυτότητας των μερών, η οποία αναγνωρίζει την ιστορική συνέχεια και διασφαλίζει την μελλοντική ευημερία. Ως εκ τούτου, οποιαδήποτε ονομασία επιλεγεί ως λύση για το πρόβλημα προσδιορισμού της γείτονος χώρας, δεν θα πρέπει να περιλαμβάνει τον όρο «Μακεδονία» ή παράγωγό του. Η οικειοποίηση όρων που γεννήθηκαν, χρησιμοποιήθηκαν και προσδιορίζουν τα βασικά στοιχεία της ταυτότητας τμήματος του ελληνικού πολιτισμού από ένα πολυπολιτισμικό πληθυσμό, ο οποίος εμφανίστηκε στην περιοχή αιώνες αργότερα, κρίνεται απαράδεκτη και δεν έχει κανένα ιστορικό έρεισμα.

Αποδοκιμάζοντας την επιλογή της ελληνικής κυβέρνησης να διαχειριστεί αυτό το κεφαλαιώδες εθνικό ζήτημα, χωρίς να έχει υποβάλει προηγουμένως τις προτάσεις της στην κρίση του ελληνικού λαού ή στον έλεγχο του εθνικού κοινοβουλίου, καλούμε τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας και τα μέλη της Βουλής να ακυρώσουν άμεσα την προσυμφωνία και να προβούν στις απαραίτητες ενέργειες, οι οποίες θα διασφαλίζουν μελλοντικά την χώρα από παρόμοιες αυθαίρετες πολιτικές πρακτικές, οι οποίες θέτουν σε κίνδυνο τόσο την ακεραιότητά της όσο και την εθνική ομοψυχία και ενότητα των πολιτών της.

Με εκτίμηση

Ακολουθούν 136 ονόματα πανεπιστημιακών κυρίως ιστορικών και αρχαιολόγων)

Ανοικτή επιστολή Ανδρέα Σταλίδη[5]. 7/1/ 2019

Προς όλους τους Έλληνες βουλευτές

Αξιότιμοι κυρίες και κύριοι βουλευτές.

Σύντομη αποτίμηση της Συμφωνίας των Πρεσπών

Η Συμφωνία αυτή:

Πρώτον, δεν λύνει το ζήτημα της ονομασίας των Σκοπίων. Πόσο μάλλον, δεν το λύνει erga omnes.

Ενώ προβλέπει ότι το κράτος θα ονομάζεται «Βόρεια Μακεδονία», εν τούτοις:

1.Η ιθαγένεια θα είναι σκέτο «μακεδονική» (αφορά σε όλους τους πολίτες της χώρας). Η ιθαγένεια δημιουργεί ταυτότητα, άρα αναγνωρίζει εθνότητα. Θα μπορούσε κανείς να το αμφισβητήσει (έστω και χωρίς να πείθει εντελώς) μόνο εάν η ιθαγένεια ήταν απλώς «κάτοικος της Βορείου Μακεδονίας».

2.Η γλώσσα θα ονομάζεται σκέτο «μακεδονική»

3.Τα διεθνή σύμβολα θα είναι MK και MKD, δηλαδή σκέτο «Μακεδονία».

4.Τα εμπορεύματά τους θα είναι σκέτο «μακεδονικά». Όσα ελληνικά προϊόντα χρησιμοποιούν σήμερα την ίδια ονομασία προοέλευσης, θα πρέπει να κάνουν αίτηση για να το διατηρήσουν εάν εγκριθεί από κοινή εμπορική επιτροπή.

5.Το επίθετο «μακεδονικός/η/ο» όσον αφορά σε πρόσωπα, αντικείμενα, αφηρημένες έννοιες, θα μονοπωλείται από τα Σκόπια, δεδομένου ότι αυτοί θα το έχουν στο όνομα του κράτους. Παραμένει στο άρθρο 36 του Συντάγματος των Σκοπίων μετά τις τρο-

[5] Ο Α. Σταλίδης είναι μαθηματικός (MSc, MA, MPhil), υπεύθυνος του blog Αντίβαρο και αρθρογράφος της εφημερίδας *ΕΣΤΙΑ.*

ποποιήσεις που έκαναν ή προτίθενται να κάνουν η αναφορά σε «μακεδονικό κράτος» χωρίς τον προσδιορισμό «βόρειο».

Η ασυμμετρία ότι για εκείνους το «Μακεδονία» θα είναι μέρος ονόματος μίας πολιτικής οντότητας με διεθνή εκπροσώπηση, υποκείμενο στο διεθνές δίκαιο και τις διεθνείς σχέσεις, ενώ για την Ελλάδα θα είναι –στην καλύτερη περίπτωση– όνομα μίας εσωτερικής περιφέρειας, άρα μόνο εσωτερικής χρήσης, παράγει όλες τις παραπάνω προβληματικές επιφυλάξεις, με αποτέλεσμα όχι απλώς να μην λύνει το Μακεδονικό ζήτημα, αλλά να το διαιωνίζει και να το δυσχεραίνει ακόμη περισσότερο, εις βάρος μάλιστα των εθνικών μας συμφερόντων.

Δεύτερον, θέτει τις βάσεις για αναγνώριση «μακεδονικής μειονότητας» στην Μακεδονία

1. Η πρώτη «Στέγη Μακεδονικού Πολιτισμού» των υποτιθέμενων «εθνικά Μακεδόνων» ιδρύθηκε στην Φλώρινα τον Ιανουάριο του 1990, δηλαδή 21 ολόκληρους μήνες ΠΡΙΝ τον Σεπτέμβριο του 1991 όταν η πΓΔΜ αποσχίστηκε από την Γιουγκοσλαβία και αιτήθηκε διεθνούς αναγνώρισης. Δεν είναι καινούργιο, ούτε πρόκειται να σταματήσει.

2.Η υποτιθέμενη επιτυχία της Συμφωνίας ήταν το άρθρο 7 όπου διαχωρίζεται η έννοια της Μακεδονίας. Κανείς δεν διάβασε προσεκτικά την παράγραφο 5 που λέει τα εξής: «Τίποτα στην παρούσα Συμφωνία δεν αποσκοπεί στο να υποτιμήσει καθ' οιονδήποτε τρόπο, ή να αλλοιώσει ή να επηρεάσει τη χρήση από τους πολίτες εκάστου Μέρους.». Δηλαδή δεν μπορεί η Ελλάδα να επηρεάσει την χρήση του όρου «Μακεδονία» από τους Σκοπιανούς.

3.Μετά τις πρόσφατες Συνταγματικές τροποποιήσεις στα Σκόπια στο άρθρο 36 παραμένει η αναφορά σε «Μακεδόνες», που

δεν είναι πολίτες της χώρας, αλλά «κατοικούν στο εξωτερικό». Η αναφορά σ' αυτούς, ως σκέτο «Μακεδόνες» αφ' ενός αναγνωρίζει «εθνότητα Μακεδόνων», η οποία χρήζει φροντίδας και προστασίας από το «μακεδονικό κράτος» (είναι το ίδιο άρθρο με αυτό που αυτή η έκφραση παραμένει αναλλοίωτη, αφ' ετέρου εγγυάται τα δικαιώματα όσων «εκδιώχθηκαν ή κυνηγήθηκαν από μακεδονικούς εθνοαπελευθερωτικούς αγώνες». Ο μοναδικός τέτοιος αγώνας, σύμφωνα με το σκεπτικό τους, ήταν ο ελληνικός εμφύλιος πόλεμος. Θέτει λοιπόν η Συμφωνία τις βάσεις πίεσης προς την Ελλάδα να παύσει να «εκδιώκει» τους «εθνικά Μακεδόνες» στο έδαφός της, δηλαδή όσους σλαβόφωνους ζουν στην Ελλάδα.

4.Μετά τις πρόσφατες Συνταγματικές τροποποιήσεις στα Σκόπια, στο Προοίμιο παραμένει η αναφορά στην διακήρυξη της ΑΣΝΟΜ το 1944 (Αντιφασιστική Διάσκεψη για την Εθνική Απευθέρωση της Μακεδονίας). Στην διακήρυξη αυτή προβλέπεται ρητά ο στόχος «Ένωσης των Μακεδόνων της Ελλάδας, της Βουλγαρίας και της «Μακεδονίας» σε ένα κράτος».

5.Η έμμεση, αλλά σαφής, αναγνώριση «μακεδονικής εθνικής συνείδησης» γίνεται από την Ελλάδα για πρώτη φορά στην Ιστορία:

-σε χάρτη κανενός περιηγητή του 19ου αιώνα δεν αναφέρονται «εθνικά Μακεδόνες»,

-σε καμία Οθωμανική απογραφή δεν αναφέρονται «εθνικά Μακεδόνες»,

-στην απογραφή του 1921 στην Γιουγκοσλαβία δεν αναφέρθηκε κανένας «Μακεδόνας» και καμία χρήση «μακεδονικής γλώσσας»,

-Έλληνας υπουργός εξωτερικών αναγνώρισε τους Σλαβόφωνους της Μακεδονίας ως «βουλγαρική μειονότητα» στο Πρωτόκολλο Πολίτη-Καλφώφ το 1924. Το Πρωτόκολλο δεν κυρώθηκε από το ελληνικό Κοινοβούλιο το 1925, άρα δεν εγκρίθηκε η αναγνώριση.

-Έλληνας υπουργός εξωτερικών αναγνώρισε τους Σλαβόφωνους της Μακεδονίας ως «σερβική μειονότητα» το 1926. Η συμφωνία της κυβέρνησης Θ. Παγκάλου δεν κυρώθηκε από το ελληνικό Κοινοβούλιο το 1927, άρα δεν εγκρίθηκε η αναγνώριση.

-Ερώτημα για αναγνώρισή τους ως «μακεδονική εθνότητα» δεν έθεσε ποτέ κανείς νωρίτερα, διότι δεν υφίσταται τέτοια εθνότητα.

-Με τη Συμφωνία των Πρεσπών γίνεται έμμεση αναγνώριση όσων απέμειναν στην Ελλάδα μετά τον πόλεμο ως «εθνικά Μακεδόνες». Απομένει η απόρριψη κύρωσης της συμφωνίας αυτής από το ελληνικό Κοινοβούλιο για τρίτη φορά.

Τρίτον, δεν είναι απλώς μία «συμφωνία για το όνομα» (άρθρο 1), αλλά μία πολύ γενικότερη συμφωνία κατά την οποία η Ελλάδα παραχωρεί την εμπειρία και τεχνογνωσία της σε όλα τα πεδία της ανθρώπινης δραστηριότητας. Δείτε τα άρθρα 9-18.

Πρόκειται για μία εθνικά απαράδεκτη Συμφωνία, η οποία υπονομεύει ευθέως τα συμφέροντα των Ελλήνων, η οποία επιβραβεύει και ενθαρρύνει έναν επιθετικό εθνικισμό εναντίον μας. Ο αλυτρωτισμός είναι δομικό στοιχείο του κράτους αυτού. Δεν νοείται χωρίς αλυτρωτισμό.Αν αυτοί είναι Μακεδόνες, τότε εμείς τι είμαστε;

Είστε οι εκπρόσωποι των Ελλήνων στο εθνικό Κοινοβούλιο.

Η κοινοβουλευτική αυτή περίοδος είναι ένας κρίκος μίας μακράς αλυσίδας των πολιτικών εκπροσώπων του ελληνισμού. Δεν έχετε

το δικαίωμα ούτε να αγνοείτε αυτήν την παράμετρο καταδικάζοντας άπαξ και δια παντός τις επόμενες γενιές σε μερική απώλεια της ιστορικής τους μνήμης και ταυτότητας, ούτε να αγνοείτε την ξεκάθαρη βούληση του ελληνικού λαού, ο οποίος την περυσινή χρονιά πραγματοποίησε 140 συλλαλητήρια στην Ελλάδα και το εξωτερικό διαδηλώνοντας την αντίθεσή του.Πράξετε τα δέοντα και αρνηθείτε να κυρώσετε την Συμφωνία σε όποιο κόμμα και αν ανήκετε.

Με τιμή,

Ανδρέας Σταλίδης (MSc, MA, MPhil) Μαθηματικός Αναλυτής, διαχειριστής Αντίβαρου, αρθρογράφος της εφημερίδας *Ε-ΣΤΙΑ*

Ανοικτή επιστολή του «Διπλωματικού κύκλου «πρώην πρέσβεων» 7/1/2019

Προς τα μέλη του ελληνικού Κοινοβουλίου

Αξιότιμοι Κυρίες και Κύριοι Βουλευτές,

Οι κάτωθι υπογράφοντες Πρέσβεις ε.τ. εκφράζουμε την ανησυχία μας και τον έντονο προβληματισμό μας, για την υπογραφείσα στις Πρέσπες την 17η Ιουνίου 2018 συμφωνία μεταξύ των Υπουργών Εξωτερικών της Ελλάδος και της Π.Γ. .Μ. παρουσία των Πρωθυπουργών των δύο χωρών (Ελλάδας και Fyrom).

Η συμφωνία αυτή, όπως πιστεύουμε, αποτελεί πλήρη αποδοχή, και κατά συνέπεια δική μας υποχώρηση, των απαιτήσεων της σκοπιανής πλευράς, η οποία ήδη από της σύστασης του ομόσπονδου κρατιδίου των Σκοπίων μέσα στα πλαίσια της άλλοτε Γιουγκοσλαβίας, αλλά και σήμερα το προκύψαν μετά την διάλυση της Γιουγκοσλαβίας νέο κρατικό μόρφωμα της ΠΓΔΜ εξακολουθεί να εκδηλώνει «αλυτρωτικές» τάσεις κατά της χώρας μας, ενώ ταυτόχρονα δεν φαίνεται να έχει εγκαταλείψει την επεκτατική πολιτική του Τίτο περί «Ενοποιήσεως όλου του μακεδονικού χώρου συμπεριλαμβανομένης και της ελληνικής ιστορικής Μακεδονίας». Φοβούμεθα ότι ούτε η νέα ονομασία που συμφωνήθηκε στις Πρέσπες, ούτε οι τροποποιήσεις των σχετικών με τον «αλυτρωτισμό» διατάξεων του σκοπιανού συντάγματος θα μπορέσουν να ανακόψουν τις επεκτατικές βλέψεις των «πολιτών της Δημοκρατίας της Βόρειας Μακεδονίας» και ιδιαίτερα της νέας γενιάς, η οποία γαλουχήθηκε με το όνειρο επέκτασης της χώρας τους στην κατ' αυτούς «Μακεδονία του Αιγαίου». Οι πολίτες της χώρας αυτής αρνούνται να δεχθούν την ιστορική αλήθεια, ότι η

περιοχή των Σκοπίων ήταν τμήμα της Αρχαίας Δαρδανίας, ως τούτο επιβεβαιώνεται από αδιάσειστα αρχαιολογικά, εθνολογικά, γλωσσικά και άλλα στοιχεία. Ενδεικτικά παραθέτουμε περικοπή από το έργο (Περιηγηματικόν Πικτάκιον εκδοθέν στο Αμστερνταμ το 1706) του νεοέλληνα διανοητή που διακρίθηκε στον Ευρωπαϊκό χώρο Αναστασίου Μιχαήλ, όπου υπογραμμίζει ότι «με τη Μοισία (σημερινή Σερβία) προσομορούσιν (συνορεύουν) οι Δαρδανικοί Σκούποι» (δηλ. τα σημερινά Σκόπια).

Πέραν όμως της διαστρέβλωσης της ιστορικής αλήθειας, που επιχειρείται με την συμφωνία των Πρεσπών, η τελευταία θα δημιουργήσει σειρά προβλημάτων σε πολλαπλά επίπεδα και θα αποτελέσει αιτία προστριβών και αποσταθεροποίησης. Διότι αναγνωρίζεται, εντελώς εσφαλμένα, «η μακεδονική γλώσσα» και «ταυτότητα», ήτοι τα κυριότερα συστατικά στοιχεία για την δημιουργία μιας εθνικής οντότητας. Οι σχετικές διατάξεις της συμφωνίας των Πρεσπών παρέχουν το νομικό πλέον κάλυμμα για να συνεχίσει η σκοπιανή πλευρά την «αλυτρωτική» της πολιτική με άλλα πιο ισχυρά από τα μέχρι τώρα μέσα και μία πιο έντονη ρητορική προβολή τους. Οι δηλώσεις, άλλωστε, του Πρωθυπουργού της ΠΓΔΜ στις Πρέσπες, πριν καν στεγνώσει το μελάνι της υπογραφής της εν λόγω συμφωνίας, όπου διαχώρισε τους Έλληνες από τους «Μακεδόνες», ως και εκείνες παρόμοιας φύσης άλλων αξιωματούχων του κράτους αυτού, δεν αφήνουν περιθώρια αισιοδοξίας ως προς τις προθέσεις των βορείων γειτόνων μας.

Έχοντας αντιμετωπίσει το πρόβλημα αυτό καθ'όλη την διάρκεια της θητείας μας στη διπλωματική υπηρεσία και γνωρίζοντας τις τακτικές, μεθόδους, υστεροβουλίες και αρνητικές έναντι της χώρας μας διαθέσεις των βορείων γειτόνων μας, θεωρούμε χρέος

μας να επισημάνουμε, όπως έπραξε και ο διακεκριμένος Έλληνας πατριώτης Μίκης Θεοδωράκης, τις «ολέθριες συνέπειες» που θα επιφέρει η συμφωνία των Πρεσπών. Η εν λόγω συμφωνία θα αποτελέσει το εφαλτήριο για τη συνέχιση της «αλυτρωτικής» πολιτικής από τους βόρειους γείτονες μας, αναπροσαρμοσμένης στα νέα δεδομένα που τους παραχωρούνται (γλώσσα, ταυτότητα, εθνική υπόσταση) και θα ενσπείρει σύγχυση ως προς την ελληνικότητα της ιστορικής ελληνικής Μακεδονίας. Είναι δε εξωπραγματικό να πιστεύεται, ότι ο πολίτης μιας τρίτης χώρας (π.χ. Αφρικής, Λατινικής Αμερικής κλπ) θα ενδιαφερθεί να ανατρέξει στην παραπάνω συμφωνία, για να πληροφορηθεί ότι η «μακεδονική γλώσσα της Βορείου Μακεδονίας» είναι σλαβική και «ουδεμία σχέση έχει με την γλώσσα του Μεγάλου Αλεξάνδρου». Ομοίως δεν θα πρέπει να θεωρείται λήξαν το θέμα του «αλυτρωτισμού» με την τροποποίηση ορισμένων διατάξεων του σκοπιανού συντάγματος, διότι οι διατάξεις αυτές είναι πλέον περιττές, εφόσον η σκοπιανή πλευρά με την συμφωνία των Πρεσπών –μια διεθνή συνθήκη– πήρε ό,τι μέχρι τώρα επεδίωκε.

Πέραν των ανωτέρω η εν λόγω συμφωνία, ως διαφαίνεται από τις μέχρι τώρα αντιδράσεις, τόσο στο εσωτερικό όσο και στην διασπορά, τείνει να επιφέρει διχασμό στην ελληνική κοινωνία. Συναφώς, με λύπη διαπιστώνουμε ότι χαρακτηρίζονται από ορισμένους κύκλους ως «ακραίοι» οι αντιτιθέμενοι στην συμφωνία αυτή. Δεν πρέπει όμως αυτοί οι κύκλοι, αλλά και οι ξένοι, να λησμονούν ότι οι Έλληνες απέδειξαν το 1940 – 1941 ότι μπορούν να συσπειρωθούν «ακραία» και αποτελεσματικά, όταν η χώρα απειλείται από ξένο επεκτατισμό φασιστικό ή άλλον

Έχοντας υπ'όψη την ανωτέρω διαμορφωθείσα κατάσταση, ως και την πολύχρονη πείρα μας στον χειρισμό και εξέλιξη του εθνικού αυτού θέματος συντασσόμαστε και εμείς με την έκκληση της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών και

1. Διακηρύσσουμε την αντίθεσή μας στην ετεροβαρή και λεό-ντεια συμφωνία των Πρεσπών που βλάπτει τα εθνικά μας συμφέροντα.
2. Καλούμε τους εκπροσώπους του έθνους να μη συμβάλουν στην αποδοχή της συμφωνίας αυτής.
3. Καλούμε την Κυβέρνηση να εξετάσει την δυνατότητα – είμαστε πεπεισμένοι ότι τούτο επιθυμεί η πλειοψηφία του ελληνικού λαού– δημοψηφίσματος επί του κεφαλαιώδους σημασίας εθνικού αυτού θέματος.

Με ιδιαίτερη τιμή

Τα Μέλη του Διπλωματικού Κύκλου

Αλιάγας Σπύρος, Βάσσης Κωνσταντίνος, Γεννηματάς Ιωάννης, Δεναξάς Ευάγγελος, Δοκιανός Σπύρος, Δρακουλαράκος Ιωάννης, Θεοδωρακόπουλος Αθανάσιος, Κοραντής Ιωάννης, Μεγαλοκονόμος Μάνος, Νομικός Αντώνιος, Παπαδόπουλος Ιωάννης, Παπασλιώτης Απόστολος, Πολίτης Κωνσταντίνος, Σταματίου Εμμανουήλ, Στοφορόπουλος Θέμος, Φραγκούλης Ευάγγελος, Χισκακης Μιλτιάδης, Χρυσανθόπουλος Λεωνίδας.

Επιστολή από Παμμακεδονικές Ενώσεις
Υφηλίου, Προς βουλευτές. 10/1/ 2019

Νίνα Γκατζούλη, Συντονίστρια ΠΕΥ

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές,

Τα μέλη των Παμμακεδονικών Ενώσεων Υφηλίου διαφωνούμε ευθαρσώς με την προδοτική «Συμφωνία των Πρεσπών», καθώς αυτή βλάπτει καίρια την υπόσταση της Ελλάδας και τον ελληνισμό. Πρώτιστο και υψίστης σημασίας γεγονός είναι το ότι η «Συμφωνία» αυτή έρχεται σε κατάφωρη αντίθεση με τη θέληση της μεγάλης πλειοψηφίας του ελληνικού λαού, όπως και το ότι προέρχεται από μία διασπασμένη κυβέρνηση κατά την εισήγηση της εν λόγω «Συμφωνίας», η οποία δεν διέθετε πλειοψηφία, καθώς ο κυβερνητικός εταίρος, ΑΝΕΛ, απαραίτητος για την ύπαρξη της κυβέρνησης, επίσημα έχει δηλώσει την αντίθεσή του στην παραχώρηση του ονόματος της «Μακεδονίας».

Πιστεύουμε ότι η Ελλάδα δεν μπορεί να κυβερνάται σαν καθεστώς Πρωθυπουργικής δικτατορίας από ένα κόμμα το οποίο στις τελευταίες εκλογές έλαβε το απολύτως μειοψηφικό ποσοστό 19,3% επί όλων των Ελλήνων που έχουν δικαίωμα ψήφου. Παράλληλα, δεν υπάρχει στη χώρα μας νομοθεσία από την οποία προκύπτει η αρμοδιότητα του Υπουργού Εξωτερικών να εκχωρεί από μόνος του την πανάρχαιη Εθνική μας Ιστορία, επιτρέποντας στους Σλαβοαλβανούς των Σκοπίων να αυτοαποκαλούνται «Μακεδόνες» και η Βουλγαροσλαβική γλώσσα τους «Μακεδονική».
Κορυφαίο ζήτημα είναι ότι καλείστε κυρίες και κύριοι βουλευτές να συμπράξετε με την ψήφο σας ως συνένοχοι σε ένα ανοσιούργημα κατά της ελληνικής δημοκρατίας, με ό,τι αυτό σημαίνει νο-

μικά, καθώς δεν υπάρχει προηγούμενο στα ελληνικά πολιτικά χρονικά που να έχουν φαλκιδευτεί σε καιρό δημοκρατίας τα συνταγματικά δικαιώματα του Προέδρου της Δημοκρατίας μας. Γιατί η υπογραφή της Συμφωνίας των Πρεσπών εκ μέρους της χώρας μας εδράζεται στο άρθρο 36 του Συντάγματος της Ελλάδος και πρόκειται για υλοποίηση αρμοδιότητας του Προέδρου της Δημοκρατίας ως Διεθνούς Παραστάτη της Χώρας. Σύμφωνα με το άρθρο 36 παρ. 1 του Ελλ. Συντάγματος «ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, με τήρηση οπωσδήποτε των ορισμών του άρθρου 35 παράγραφος 1, εκπροσωπεί διεθνώς το Κράτος, […] συνομολογεί συνθήκες ειρήνης, συμμαχίας, οικονομικής συνεργασίας και συμμετοχής σε διεθνείς οργανισμούς ή ενώσεις και τις ανακοινώνει στη Βουλή, με τις αναγκαίες διασαφήσεις, όταν το συμφέρον και η ασφάλεια του Κράτους το επιτρέπουν».

Οι προϋποθέσεις της άσκησης της συγκεκριμένης αρμοδιότητας του Π.τ. . είναι δύο, και συγκεκριμένα: α) η τήρηση των ορισμών του άρθρου 35 παρ.1, Συντ. και β) η ανακοίνωση της συνθήκης στην Βουλή, με τις αναγκαίες διασαφήσεις. Στην προκειμένη περίπτωση λοιπόν παραβιάστηκε καταφανώς το Ελλ. Σύνταγμα και η συμφωνία είναι ακυρώσιμη, αφού ο ΠτΔ ουδέποτε προέβη στην ανακοίνωση της Συμφωνίας των Πρεσπών στην Ελληνική Βουλή και ουδέποτε η υπογραφείσα Συμφωνία δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα της κυβερνήσεως.

Δεύτερος, από τους πολλούς, αλλά κορυφαίος λόγος κατάφωρης παραβίασης του ελληνικού Συντάγματος είναι το ότι καλείστε να γίνεται συνένοχοι με την ψήφο σας σε μια εγκληματική πράξη κατά του πολιτεύματός μας, αφού σας ζητούν να υπερψηφίσετε μία «Συμφωνία» η οποία ήδη σήμερα, 10 Ιανουαρίου 2019 θεωρείται πλέον λήξασα. Πράγμα το οποίο συνιστά ουσιώ-

δη λόγο παραβίασης του άρθρου 60 της Συνθήκης της Βιέννης (λόγω εκπνοής τεθείσης προθεσμίας), αφού στο Α΄ μέρος της «Συμφωνίας των Πρεσπών» το Άρθρο 1, παρ.4, εδαφ.ε, όριζε ότι: «η ΠΓΔΜ όφειλε να ολοκληρώσει στο σύνολό του (in toto) (στο σύνολό τους) τις συνταγματικές τροποποιήσεις έως το τέλος του 2018». Έτσι η μη έγκαιρος τροποποίηση του Συντάγματος της ΠΓΔΜ αντιβαίνει στην ίδια την «Συμφωνία των Πρεσπών».

Θέλουμε να τονίσουμε ξανά το γεγονός, ότι η «Συμφωνία των Πρεσπών» έγινε χωρίς την έγκριση του ελληνικού λαού (ο πρωθυπουργός κ. Α. Τσίπρας χωρίς αμφιβολία φοβήθηκε το δημοψήφισμα), ενώ το άρθρο του συντάγματος 1.2 αποσαφηνίζει πως «Θεμέλιο του πολιτεύματος είναι η λαϊκή κυριαρχία». Ο ελληνικός λαός αποφάσισε σε πάνδημα, μεγαλειώδη συλλαλητήρια σε 24 πόλεις της Ελλάδος, με ειδικά ψηφίσματα σε 43 δήμους της Μακεδονίας μας, με συλλογή πολλών εκατοντάδων χιλιάδων υπογραφών στην Ελλάδα και το εξωτερικό, ότι αυτή η συμφωνία δεν είναι προς το συμφέρον του. Επομένως ο αριθμός των 151 βουλευτών είναι ελάχιστος για να αποφασίσει για την εκφρασμένη πλειοψηφία των 85% του ελληνικού λαού για ένα τόσο σοβαρό εθνικό θέμα. Άλλωστε το άρθρο 28.2 του συντάγματος αναφέρει: «Για την ψήφιση νόμου που κυρώνει αυτή την συνθήκη ή συμφωνία απαιτείται πλειοψηφία των τριών πέμπτων του όλου αριθμού των βουλευτών».

Η Συμφωνία: Πρώτον, δεν λύνει το ζήτημα της ονομασίας των Σκοπίων. Πόσο μάλλον, δεν το λύνει erga omnes. Και ενώ προβλέπει ότι το κράτος θα ονομάζεται «Βόρεια Μακεδονία», εν τούτοις:

1. Η ιθαγένεια θα είναι σκέτο «μακεδονική» (αφορά σε όλους

τους πολίτες της χώρας). Η ιθαγένεια δημιουργεί ταυτότητα, άρα αναγνωρίζει εθνότητα. Η γλώσσα θα ονομάζεται σκέτο «μακεδονική».

2. Τα διεθνή σύμβολα θα είναι MK και MKD, δηλαδή σκέτο «Μακεδονία»

3. Τα εμπορεύματά τους θα είναι σκέτο «μακεδονικά». Όσα ελληνικά προϊόντα χρησιμοποιούν σήμερα την ίδια ονομασία προέλευσης, θα πρέπει να κάνουν αίτηση για να το διατηρήσουν, εάν εγκριθεί από κοινή εμπορική επιτροπή, ή να προσφύγουν σε διεθνή διαιτησία βάσει των κωδίκων Αλικάντε.

4. Το επίθετο «μακεδονικός/η/ο» όσον αφορά σε πρόσωπα, αντικείμενα, αφηρημένες έννοιες, θα μονοπωλείται από τα Σκόπια, δεδομένου ότι αυτοί θα το έχουν στο όνομα του κράτους.

5. Παραμένει στο άρθρο 36 του Συντάγματος των Σκοπίων μετά τις τροποποιήσεις που έκαναν ή προτίθενται να κάνουν η αναφορά σε «μακεδονικό κράτος» χωρίς τον προσδιορισμό «βόρειο».

6. Η ασυμμετρία ότι για εκείνους το «Μακεδονία» θα είναι το όνομα μιας κρατικής οντότητας με διεθνή εκπροσώπηση, υποκείμενο στο διεθνές δίκαιο και τις διεθνείς σχέσεις, ενώ για την Ελλάδα θα είναι –στην καλύτερη περίπτωση- όνομα μίας εσωτερικής περιφέρειας, άρα μόνο εσωτερικής χρήσης, παράγει όλες τις παραπάνω προβληματικές επιφυλάξεις, με αποτέλεσμα όχι απλώς να μην λύνει το «Μακεδονικό ζήτημα», αλλά να το διαιωνίζει και να το δυσχεραίνει ακόμη περισσότερο, εις βάρος μάλιστα των εθνικών μας συμφερόντων.

<u>Δεύτερον,</u> θέτει τις βάσεις για αναγνώριση «μακεδονικής μειονότητας» στην Μακεδονία.

1. Η πρώτη «Στέγη Μακεδονικού Πολιτισμού» των υποτιθέμενων «εθνικά Μακεδόνων» ιδρύθηκε στην Φλώρινα τον Ιανουά-

ριο του 1990, δηλαδή 21 ολόκληρους μήνες ΠΡΙΝ τον Σεπτέμβριο του 1991 όταν η πΓΔΜ αποσχίστηκε από την Γιουγκοσλαβία και αιτήθηκε διεθνούς αναγνώρισης. Δεν είναι καινούργιο, ούτε πρόκειται να σταματήσει.

2. Η υποτιθέμενη επιτυχία της Συμφωνίας ήταν το άρθρο 7 όπου διαχωρίζεται η έννοια της Μακεδονίας. Κανείς δεν διάβασε προσεκτικά την παράγραφο 5 που λέει τα εξής: «Τίποτα στην παρούσα Συμφωνία δεν αποσκοπεί στο να υποτιμήσει καθ' οιονδήποτε τρόπο, ή να αλλοιώσει ή να επηρεάσει τη χρήση από τους πολίτες εκάστου Μέρους.». Δηλαδή δεν μπορεί η Ελλάδα να επηρεάσει την χρήση του όρου «Μακεδονία» από τους Σκοπιανούς.

3. Μετά τις πρόσφατες Συνταγματικές τροποποιήσεις στα Σκόπια στο άρθρο 36 παραμένει η αναφορά σε «Μακεδόνες», που δεν είναι πολίτες της χώρας, αλλά «κατοικούν στο εξωτερικό». Η αναφορά σ' αυτούς, ως σκέτο «Μακεδόνες» αφ' ενός αναγνωρίζει «εθνότητα Μακεδόνων», η οποία χρήζει φροντίδας και προστασίας από το «μακεδονικό κράτος» (είναι το ίδιο άρθρο με αυτό που αυτή η έκφραση παραμένει αναλλοίωτη, αφ' ετέρου εγγυάται τα δικαιώματα όσων «εκδιώχθηκαν ή κυνηγήθηκαν από μακεδονικούς εθνοαπελευθερωτικούς αγώνες». Ο μοναδικός τέτοιος αγώνας, σύμφωνα με το σκεπτικό τους, ήταν ο ελληνικός Εμφύλιος πόλεμος. Θέτει λοιπόν η «Συμφωνία» τις βάσεις πίεσης προς την Ελλάδα, ώστε να παύσει να «εκδιώκει» τους δήθεν «εθνικά Μακεδόνες» στο έδαφός της, δηλαδή όσους σλαβόφωνους ζουν στην Ελλάδα.

4. Μετά τις πρόσφατες Συνταγματικές τροποποιήσεις στα Σκόπια, στο Προοίμιο παραμένει η αναφορά στην διακήρυξη της ΑΣΝΟΜ το 1944 (Αντιφασιστική Διάσκεψη για την Εθνική Απε-

λευθέρωση της Μακεδονίας). Στην διακήρυξη αυτή προβλέπεται ρητά ο στόχος «Ένωσης των Μακεδόνων της Ελλάδας, της Βουλγαρίας και της «Μακεδονίας» σε ένα κράτος».

5. Η σαφής, αναγνώριση «μακεδονικής εθνικής συνείδησης» γίνεται από την Ελλάδα για πρώτη φορά στην Ιστορία με την «Συμφωνία των Πρεσπών». Ενώ:

-Δεν υπάρχει κανένας χάρτης περιηγητή του 19ου ή προηγούμενου αιώνα στον οποίον να αναφέρονται «εθνικά Μακεδόνες», -Σε καμία Οθωμανική απογραφή δεν αναφέρονται «εθνικά Μακεδόνες», -Στην απογραφή που είχε διενεργήσει ο Τούρκος Διοικητής του

βιλαετίου Θεσσαλονίκης, και όχι «Μακεδονίας», ο Χιλμή Πασάς το 1905, δεν αναφέρονται πουθενά «Μακεδόνες».

-Στην απογραφή του 1921 στην Γιουγκοσλαβία δεν αναφέρθηκε κανένας «Μακεδόνας» και καμία ύπαρξη ή χρήση «μακεδονικής γλώσσας», - Έλληνας υπουργός εξωτερικών αναγνώρισε τους Σλαβόφωνους

της Μακεδονίας ως «βουλγαρική μειονότητα» στο Πρωτόκολλο Πολίτη-Καλφώφ το 1924. Το Πρωτόκολλο δεν κυρώθηκε από το ελληνικό Κοινοβούλιο το 1925, άρα δεν εγκρίθηκε η αναγνώριση.

- Έλληνας υπουργός εξωτερικών αναγνώρισε τους Σλαβόφωνους της Μακεδονίας ως «σερβική μειονότητα» το 1926. Η συμφωνία της δικτατορικής κυβέρνησης Θ. Παγκάλου δεν κυρώθηκε από το ελληνικό Κοινοβούλιο το 1927, άρα δεν εγκρίθηκε η αναγνώριση.

- Ερώτημα για αναγνώρισή τους ως «μακεδονική εθνότητα» δεν έθεσε ποτέ κανείς μέχρι σήμερα, διότι δεν υφίσταται τέτοια εθνότητα.

Με τη «Συμφωνία των Πρεσπών» γίνεται έμμεση αναγνώριση όσων απέμειναν στην Ελλάδα μετά τον πόλεμο και τον Εμφύλιο ως «εθνικά Μακεδόνες». Έτσι, απομένει η απόρριψη κύρωσης της συμφωνίας αυτής από το ελληνικό Κοινοβούλιο για τρίτη φορά, σήμερα.

Τρίτον, δεν είναι απλώς μία «Συμφωνία για το όνομα» (άρθρο 1), αλλά μία πολύ γενικότερη συμφωνία κατά την οποία η Ελλάδα παραχωρεί καταναγκαστικά την εμπειρία, τεχνογνωσία και τους πόρους της σε όλα τα πεδία της πολιτικής, κρατικής και άλλης ανθρώπινης δραστηριότητας. Δείτε τα άρθρα 9-18. Επιβάλλεται στην χώρα μας (άρθρο 13), λόγω του ότι τα Σκόπια είναι περίκλειστο κράτος, να ισχύσουν οι «προβλέψεις της Σύμ-βασης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας», αλλά και συμφωνίες που «θα εφαρμόζονται και όταν θα συνομολογούνται», δηλαδή στο μέλλον…! Έτσι η χώρα μας υποχρεώνεται να παραδώσει προς «συνεργασία» τώρα τα λιμάνια της Θεσσαλονίκης και Καβάλας και στο μέλλον την ΑΟΖ της. Επομένως η Ελλάδα δεν θα μπορεί να ξεφύγει απ' αυτήν την «Συμφωνία» ποτέ.

Πρόκειται για μία εθνικά απαράδεκτη «Συμφωνία», η οποία υπονομεύει ευθέως τα συμφέροντα των Ελλήνων, και η οποία επιβραβεύει και ενθαρρύνει έναν επιθετικό εθνικισμό εναντίον μας. Ο επεκτατισμός είναι δομικό στοιχείο του κράτους της ΠΓΔΜ έτσι που δεν νοείται χωρίς αυτόν σε βάρος της Ελλάδος. Είναι τραγικό το ερώτημα που πιστοποιεί την αφαίρεση της πολιτιστικής και πολιτικής μας ταυτότητας: Αν αυτοί είναι Μακεδόνες, τότε εμείς τι είμαστε;

Κυρίες και κύριοι βουλευτές, δεν έχετε το δικαίωμα να αγνοήσετε το γεγονός πως **εμείς είμαστε οι Μακεδόνες**. Όπως

δεν έχετε κανένα δικαίωμα να καταδικάσετε τις επόμενες γενιές σε απώλεια της εθνικής τους ασφάλειας, ιστορικής τους μνήμης και ταυτότητας, ούτε να αγνοείτε την ξεκάθαρη βούληση του 85% του ελληνισμού, ο οποίος την περυσινή χρονιά, 2018, πραγματοποίησε στην Ελλάδα και το εξωτερικό περί τα 140 συλλαλητήρια διαδηλώνοντας την αντίθεσή του με τη «Συμφωνία των Πρεσπών».

Κυρίες και κύριοι βουλευτές, σε οποιοδήποτε κόμμα και αν ανήκετε, κάνετε το καθήκον σας τηρώντας το Σύνταγμα και τους νόμους και πάνω από όλα κάνετε το καθήκον σας προς την πατρίδα μας: αρνηθείτε να κυρώσετε αυτή την συμφωνία.

Με τιμή,

Οι ΠΑΜΜΑΚΕΔΟΝΙΚΕΣ ΕΝΩΣΕΙΣ ΥΦΗΛΙΟΥ

Παμμακεδονική Ένωση ΗΠΑ, Πρ.: Δημήτρης Φιλιππίδης Παμμακεδονική Ομοσπονδία Αυστραλίας, Συντον.: Παναγιώτης Ιασωνίδης, Παμμακεδονική Ένωση Καναδά, Πρ.: Χρήστος Καράτζιος, Παμμακεδονική Ένωση Αφρικής, Πρ.: Αμύντας Παπαθανασίου, Παμμακεδονική Ομοσπονδία Καναδά, Πρ.: Γεώργιος Παπαδάκης, Πανελλήνια Ομοσπονδία Πολιτιστικών Συλλόγων Μακεδόνων (Ελλάδα), Πρ.: Γεώργιος Τάτσιος

Συνυπογράφοντες:

Γεώργιος Ν. Ρωμανός (MSc) / Συγγραφέας, Ιστορικός Ερευνητής
Ανδρέας Σταλίδης (MSc, MA, MPhil) Μαθηματικός Αναλυτής

Ανοιχτή επιστολή 12 καθηγητών πανεπιστημίου, 13/1/2019

Η δημόσια συζήτηση για την αποδοχή και την αναγκαιότητα της-συμφωνίας των Πρεσπών μεταξύ Ελλάδας και ΠΓΔΜ περιλαμβάνει τρεις βασικές ανακρίβειες, οι οποίες πρέπει να αποκατασταθούν. Το αδιέξοδο της διπλωματίας δεν οφειλόταν στην έλλειψη τόλμης ή ευφυΐας. Για 25 χρόνια το βάρος των διαπραγματεύσεων έπεσε στην εξεύρεση μιας μικτής ονομασίας, η οποία θα χαρακτήριζε και τη νέα χώρα και το έθνος που την κατοικεί και τη γλώσσα που ομιλείται, βά-σει της αντίληψης ότι οι λαοί δίνουν την ονομασία τους στις χώρες και τις γλώσσες και όχι το αντίστροφο. Αυτή ήταν η κόκκινη γραμμή τής ελληνικής διπλωματίας και από πουθενά δεν προκύπτει ότι υπήρξε ποτέ διαφορετική προσέγγιση. Δεν μπορούσε να την παραβλέψει κα-μιά κυβέρνηση, διότι, ασχέτως των επιστημονικών προσεγγίσεων, η ιστορία αποτελεί, πέρα από κάθε αμφιβολία, τη ραχοκοκαλιά του ελ-ληνικού έθνους και θέμα εξαιρετικά μεγάλης ευαισθησίας στον ελλη-νικό Βορρά, στην ελληνική Μακεδονία. Η πραγματικότητα αυτή δεν ανατρέπεται ούτε αναθεωρείται με συνοπτικές διαδικασίες. Η Αθήνα δεν μπορούσε να αναγνωρίσει ένα μακεδονικό έθνος δίπλα στον δικό της μακεδονικό πληθυσμό, ασχέτως της ονομασίας του γειτονικού κράτους, για την οποία πάντοτε υπήρχαν προτάσεις και συζητήσιμες λύσεις.

Δεν είναι έντιμος συμβιβασμός

Η συμφωνία των Πρεσπών δεν αποτελεί έναν έντιμο συμβιβασμό. Στην προσπάθειά να προφυλαχθεί –και όχι να καταπολεμηθεί, όπως μερικοί πιστεύουν–, το εθνικό αφήγημα και των δύο κρατών, εντέλει υπονομεύθηκε ανεπανόρθωτα το προβεβλημένο αντίδωρο των Σκο-πίων στην Αθήνα, δηλαδή η μικτή ονομασία erga omnes. Εφόσον,

κατά το περίφημο 7ο άρθρο, με τον όρο «Μακεδονία» νοείται και η επικράτεια της ΠΓΔΜ, η διεθνής ονομασία «Βόρεια Μακεδονία» θα συνυπάρχει χωρίς αντιρρήσεις με τη σκέτη «Μακεδονία», την οποία ουδόλως θα επισκιάσει. Εξάλλου, η ελληνική παραδοχή πως με το επίθετο «μακεδονικός –ή –ό» μπορούν να προσδιορίζονται «η γλώσσα, ο πληθυσμός και τα χαρακτηριστικά του, με τη δική τους ιστορία, πολιτισμό και κληρονομιά», συνιστά –για όσους πολιτικούς και εμπειρογνώμονες δεν το έχουν καταλάβει ακόμη– άμεση αναγνώριση από την Αθήνα μιας εθνότητας, που ονομάζεται «μακεδονική». Σε έναν κόσμο, όπου η άγνοια ιστορίας και γεωγραφίας είναι ο κανόνας,
η ονομασία υπηκοότητας και εθνότητας συνάμα ως «μακεδονικών», δίνει στους γείτονες, εμμέσως πλην σαφώς, ασχέτως των όρων της συμφωνίας περί αρχαιότητας, απεριόριστη πρόσβαση στη μακεδονική κληρονομιά συνολικά και μάλιστα με την υπογραφή μας.

Είναι διάσπαση

Η συμφωνία των Πρεσπών δεν αποτελεί ουσιαστική συμβολή στην προσέγγιση των δύο γειτονικών λαών. Δεν επιλύει τη διαφωνία. Προσπαθώντας να δώσει ίσο βάρος σε δύο απολύτως αντιφατικές ι-στορικές εκδοχές, παραβιάζει την κοινή λογική, αφού αναγνωρίζει ότι αμφότερες είναι κατ' όνομα «μακεδονικές». Η συνωνυμία αυτή δεν αποτελεί επωφελή λύση, γι' αυτό και την αντιμαχόμασταν ανέκαθεν. Εύκολα εκλαμβάνεται ως διάσπαση μιας και μοναδικής μακεδονικής ιστορικής ενότητας, ενώ ο εθνικός προσδιορισμός των «Βορείων» αναπόφευκτα υπερισχύει του τοπικού των «Νοτίων». Αφελής ήταν η αντίληψη των εμπνευστών της ότι οι δύο «αλήθειες» θα μπορούσαν να περιοριστούν και να ισχύουν μόνον μέσα στις αντίστοιχες επικρά-τειες.

Όπως προκύπτει από τις συνεχείς δηλώσεις των πολιτικών της

χώρας ΠΓΔΜ, τα πρόσωπα αυτοπροσδιορίζονται εντός και εκτός της χώρας όπου διαμένουν με τον τρόπο που επιθυμούν. Επιπλέον, η ι-στορία δείχνει ότι οι δύο εκδοχές δεν μπορούν να στεγανοποιηθούν μεταξύ τους. Η ελληνική εκδοχή της αρχαίας μακεδονικής ιστορίας αφορά και γεωγραφικό τμήμα της ΠΓΔΜ, ενώ, από την άλλη, οι λε-γόμενοι «Αιγαιάτες» πολιτικοί πρόσφυγες και οι απόγονοί τους δεν πρόκειται να αποκηρύξουν τη δική τους ιστορική εκδοχή για τις «χα-μένες πατρίδες» τους, όπως προκύπτει από τη διατύπωση του άρθρου 36 στο αναθεωρημένο Σύνταγμα της ΠΓΔΜ. Κοντολογίς η συζήτηση περί ιστορίας και ταυτοτήτων εντός του πλαισίου της συμφωνίας είναι ατελέσφορη και ασύμφορη.

Σφετερισμός

Όλα αυτά, ασχέτως των συναισθημάτων που προκαλούν, δεν είναι οι κύριοι λόγοι που είμαστε αντίθετοι στη συμφωνία των Πρεσπών. Είμαστε αντίθετοι όχι γιατί η υπογραφή του υπουργού των Εξωτερικών αδυνατεί να αποτρέψει με πειστικό τρόπο τον σφετερισμό ευαίσθητων ιστορικών δεδομένων, αλλά γιατί επιτρέπει ρητά αυτόν τον σφετερισμό· όχι γιατί αδυνατεί να συμβιβάσει τα ασυμβίβαστα, αλλά γιατί καταφεύγει σε λογικούς ακροβατισμούς, ώστε να μας πείσει πως το πέτυχε. ***Είμαστε αντίθετοι όχι γιατί η ελληνική κυβέρνηση διαπραγματεύθηκε, αλλά γιατί αδυνατεί να κατανοήσει ποια πράγματα είναι αδιαπραγμάτευτα***. Αδυνατεί να κατανοήσει την ευαισθησία των πολιτών της για την ιστορική τους κληρονομιά, μιαν ευαισθησία που νοηματοδοτείται σε πολλές συνταγματικές διατάξεις και έρχεται ως συνέπεια δύο αιώνων δημόσιας εκπαίδευσης.

Είμαστε αντίθετοι, τέλος, λόγω της ασυνέπειας σε μια εθνική γραμμή, η οποία προσδιόρισε την εσωτερική πολιτική και τη διεθνή θέση της χώρας για 25 χρόνια με τεράστιο κόστος, σε μια γραμμή η

οποία συστράτευσε σχεδόν το σύνολο της κοινής γνώμης. Κι αν το πρόβλημα είχε «κακοφορμίσει», όπως έγραψε πρόσφατα ο τ. υπουργός των Εξωτερικών, ποιος αποφάσισε ότι ο «ακρωτηριασμός» ήταν η δέουσα λύση για την Ελλάδα; Το κράτος μας αντιφάσκει με τον εαυτό του, χωρίς να προτείνει μια βιώσιμη εναλλακτική λύση, ενώ η κυβέρ-νηση έχει εναποθέσει τη δυναμική της συμφωνίας στις μελλοντικές επιλογές των Σκοπίων.

Βασίλης Κ. Γούναρης, Α.Π.Θ., Μάνος Καραγιάννης, King's College London, Σταύρος Κάτσιος, Ιόνιο Πανεπιστήμιο, Ιωάννης Σ. Κολιό-πουλος Α.Π.Θ., Κώστας Α. Λάβδας, Πάντειο Πανεπιστήμιο. Δημήτρης Ξενάκης, Πανεπιστήμιο Κρήτης, Δημήτρης Σκιαδάς, Πα-νεπιστήμιο Μακεδονίας, Άγγελος Συρίγος, Πάντειο Πανεπιστήμιο. Μιχάλης Ι. Τσινισιζέλης, Ε.Κ.Π.Α, Κώστας Υφαντής, Πάντειο Πανε-πιστήμιο, Ι. Κ. Χασιώτης, Α.Π.Θ, Ευάνθης Χατζηβασιλείου, Ε.Κ.Π.Α.

Ανακοίνωση «Συνδέσμου Προάσπισης Μακεδονίας – Θράκης. 14/1/2019

Η Συμφωνία των Πρεσπών της 17ης Ιουνίου 2018 είναι απαράδεκτη, γιατί δεν λαμβάνει υπόψη την ιστορία, και είναι ετεροβαρής και βλαπτική για την Ελλάδα. Παραδίδει το όνομα της Μακεδονίας μας στο νεοπαγές κράτος των Σκοπίων (σαν «Βόρεια Μακεδονία»), και αναγνωρίζει σε αυτό «Μακεδονική εθνότητα» και «Μακεδονική γλώσσα». Επιπλέον η χώρα μας αναλαμβάνει ένα πλήθος από «δουλείες» (λιμάνια, αλιεία, ΑΟΖ, ενεργειακοί αγωγοί), για να εξυπηρετηθούν ανάγκες των Σκοπίων σαν να είναι η Ελλάδα ηττημένη χώρα σε πόλεμο.

Στο κράτος των Σκοπίων κατοικούν κυρίως Νοτιοσλάβοι και Αλβανοί και μιλούν μια τεχνητή βουλγαροσερβική γλώσσα. Ταυτιζόμενοι με την απόφαση του Αρείου Πάγου θεωρούμε ότι δεν υπάρχει Μακεδονική εθνότητα, ούτε Μακεδονική γλώσσα. Το όνομα Βόρεια Μακεδονία είναι απαράδεκτο, γιατί ευθέως υπονοεί μια Μακεδονία χωρισμένη σε βόρεια και νότια και θα τονώνει αενάως τον επεκτατισμό των Σκοπίων. Τα κόμματα που κυβερνούν δεν ανέφεραν στις προεκλογικές τους εξαγγελίες ότι θα επιδιώξουν συμφωνία με τα Σκόπια και παρέδωσαν τα πάντα σαν να είναι η Ελλάδα ηττημένη χώρα σε πόλεμο. Άρα δεν νομιμοποιείται η κυβέρνηση να προβαίνει σε σχετική συμφωνία και έτσι να φαλκιδεύει τη Δημοκρατία. Τέλος έχουμε τη γνώμη ότι για μια τόσο σοβαρή υπόθεση πρέπει να ερωτηθεί ο ελληνικός λαός σε ένα δημοκρατικό και δεσμευτικό Δημοψήφισμα, αν εγκρίνει με ένα «ΝΑΙ» ή απορρίπτει με ένα «ΟΧΙ» τη συμφωνία των Πρεσπών.

Όλα τα μέλη του Συνδέσμου μας δηλώνουμε ότι στο μέλλον δεν πρόκειται να ψηφίσουμε υποψηφίους σε εθνικές και αυτοδιοικητικές εκλογές, οι οποίοι θα έχουν ταχθεί υπέρ της Συμφωνίας των Πρεσπών με λόγους, ψήφο ή άλλες πράξεις ή μέσω του κόμματός τους.

Ο Πρόεδρος

Δημ. Καραμήτσος
Ομ. Καθηγητής ΑΠΘ

Ο Γραμματέας

Κων. Πολυζωίδης Ομ.
Καθηγητής ΑΠΘ

Πόρισμα, με πρωτοβουλία του παραρτήματος Κεντρικής Μακεδονίας του Γεωτεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος που στάλθηκε στο Γραφείο Πρωθυπουργού, σε όλα τα ελληνικά κόμματα και στους Βουλευτές. 15/1/2019

Είναι γνωστό ότι η ονομασία (brand name) ενός ποιοτικού προϊόντος αποτελεί το διαβατήριο του, ενώ πολλές φορές συνιστά καθοριστικό λόγο επιλογής του από τον καταναλωτή. Οι λέξεις «Μακεδονία» ή «Μακεδονικός/ή/ό» στην ονομασία των περίφημων προϊόντων της Μακεδονικής Γης μπορεί να βρίσκονται στην επωνυμία ή στον διακριτικό τίτλο των επιχειρήσεων, στο όνομα των επιμέρους προϊόντων τους, στην ετικέτα ή στην διαφήμιση των προϊόντων ως τόπος παραγωγής κ.ο.κ. Συνεπώς, εκατοντάδες προϊόντα φέρουν το όνομα της Μακεδονίας μας, ενώ υπάρχει ο Μακεδονικός Τοπικός Οίνος και το Τσίπουρο Μακεδονίας που είναι προϊόντα Προστατευόμενης Γεωγραφικής Ένδειξης (ΠΓΕ). Και φυσικά υπάρχει η παράδοση χιλιάδων ετών στην παρασκευή τροφίμων και στην επινόηση συνταγών που αποτελεί το απόσταγμα του διαχρονικού Μακεδονικού Πολιτισμού με όλες τις ζυμώσεις του χρόνου, γι' αυτό και η Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας δημιούργησε τα πρότυπα και το σήμα της «Μακεδονικής Κουζίνας».

Μέσα στο πέρασμα των χρόνων η ονομασία της Μακεδονίας έχει δοθεί σε διατροφικά προϊόντα και από άλλες κοινωνίες, όπως στη Γαλλία, όπου η φρουτοσαλάτα στα γαλλικά λέγεται συχνά macédoine de fruits, δηλαδή κατά λέξη «Μακεδονία φρούτων», ενώ macédoine de legumes λέγεται μια σαλάτα με ψιλοκομμένα λαχανικά, καρότα, μπιζέλια και τα λοιπά, που μοιάζει αρκετά με αυτό που λέμε στα ελληνικά ρώσικη σαλάτα. Μία πι-

θανή επίσημη και αναγνωρισμένη από την Ελλάδα χρήση της ονομασίας «Μακεδονικός/ή/ό» σε διατροφικά ή άλλα προϊόντα από επιχειρήσεις της ΠΓΔΜ μετά την κύρωση της Συμφωνίας των Πρεσπών θα έχει δυσμενέστατες συνέπειες για τα αντίστοιχα προϊόντα των ελληνικών επιχειρήσεων για πολλούς και διάφορους λόγους.

Τα ελληνικά αγροδιατροφικά προϊόντα είναι ποιοτικά και ελεγμένα, ενώ αντίθετα είναι γνωστό ότι στην ΠΓΔΜ δεν υπάρχουν τα πρότυπα και οι έλεγχοι (π.χ. για υπολείμματα γεωργικών φαρμάκων και άλλους επιμολυντές) που γίνονται στις Ευρωπαϊκές Περιφέρειες της Μακεδονίας (Δυτική, Κεντρική και Ανατολική). Το κόστος παραγωγής και οι τιμές των προϊόντων διαφέρουν, επίσης, κατά πολύ, με άμεση συνέπεια τον ορατό κίνδυνο για την παραπλάνηση του καταναλωτή ως προς την προέλευση, τον αθέμιτο ανταγωνισμό κ.ά. Δυστυχώς, η Συμφωνία των Πρεσπών, πέραν των άλλων προβλημάτων που δημιουργεί, αφήνει σε πλήρη αοριστία και το θέμα της εμπορικής ονομασίας, των εμπορικών σημάτων και της επωνυμίας των προϊόντων της Μακεδονικής Γης. Συγκεκριμένα, στο άρθρο 1, παρ. 3, εδ. θ΄ υπάρχει μόνο ένα ευχολόγιο για έναν «ειλικρινή, δομημένο και με καλή πίστη διάλογο» μεταξύ των επιχειρηματικών κοινοτήτων και η αναφορά σε μια ακαθόριστη διμερή ομάδα ειδικών στο πλαίσιο της ΕΕ με συνεισφορά του ΟΗΕ και του ΔΟΤ (ISO), η οποία θα δράσει επί τριετία μετά το 2019, ενώ καμία διαδικασία επιβολής των αποφάσεων της διμερούς ομάδας ειδικών δεν θεσπίζεται. Επιπροσθέτως, σύμφωνα με το άρθρο 1, παρ. 3, εδ. ζ΄ της Συμφωνίας των Πρεσπών οι ιδιωτικές οντότητες της ΠΓΔΜ θα μπορούν να χρησιμοποιούν για πάντα τους όρους «Μακεδονία» ή «Μακεδονικός/ή/ό» χωρίς τον επιθετικό προσδιορισμό «Βόρεια», γεγο-

νός που σε συνδυασμό με τη «Μακεδονική» ιθαγένεια (nationality = εθνικότητα στο πρωτότυπο κείμενο) του άρθρου 1, παρ. 3, εδ. β΄ και τη «Μακεδονική» γλώσσα του άρθρου 1, παρ. 3, εδ. γ΄ θα επιτείνουν την σύγχυση. Παράλληλα, δεν υπάρχει σε κανένα άρθρο της Συμφωνίας μία ανάλογη ρητή κατοχύρωση ότι οι ιδιωτικές οντότητες της Ελλάδας θα μπορούν να χρησιμοποιούν για πάντα τους όρους «Μακεδονία» ή «Μακεδονικός/ή/ό».

Αδιανόητη και απόλυτα δυσμενής για τα Ελληνικά συμφέροντα, είναι και η προβλεπόμενη στο άρθρο 1, παρ. 3, εδ. ε΄ της Συμφωνίας των Πρεσπών χρήση από την ΠΓΔΜ των κωδικών χώρας MK και MKD για όλους τους σκοπούς, εκτός από τις πινακίδες των αυτοκινήτων, για τα οποία και μόνο προβλέπονται οι κωδικοί NM (από τα αρχικά της νέας ονομασίας North Macedonia = Βόρεια Μακεδονία) και NMK (λες και το πρόβλημα εντοπίζεται στο τι θα βλέπουν οι Έλληνες ως σήμανση στα αυτοκίνητα της ΠΓΔΜ όταν επισκέπτονται την Θεσσαλονίκη και την Χαλκιδική).

Αυτή και μόνο η πρόβλεψη ακυρώνει την erga omnes χρήση του νέου ονόματος της κρατικής οντότητας της ΠΓΔΜ, πόσο μάλλον που στο άρθρο 1, παρ. 10 της Συμφωνίας των Πρεσπών προβλέπεται ότι σε όλα επίσημα έγγραφα της ΠΓΔΜ που προορίζονται για διεθνή χρήση, η αλλαγή του ονόματος θα γίνει εντός 5 ετών, ενώ η αλλαγή στα έγγραφα που προορίζονται για εσωτερική χρήση συνδέεται με την εξέλιξη της ενταξιακής διαδικασίας της ΠΓΔΜ στην Ευρωπαϊκή Ένωση με απροσδιόριστο χρονικό ορίζοντα.

Η πηγή των ασαφειών, των κινδύνων και των προβλημάτων, όμως, βρίσκεται κυρίως στο άρθρο 7. Είναι διαχρονικά γνωστό ότι οι δύο πλευρές προσέρχονταν σε αυτό τον διάλογο δίνοντας

διαφορετική έννοια στον όρο «Μακεδονία». Η Ελληνική πλευρά έδινε κυρίως γεωγραφικό περιεχόμενο, ενώ η πλευρά της ΠΓΔΜ έδινε κυρίως εθνολογικό περιεχόμενο καταχρώμενη του ονόματος και πλαστογραφώντας την ιστορία.

Η διακήρυξη στο άρθρο 7, παρ. 1 ότι "τα Μέρη αναγνωρίζουν ότι η εκατέρωθεν αντίληψή τους ως προς τους όρους «Μακεδονία» και «Μακεδόνας» αναφέρεται σε διαφορετικό ιστορικό πλαίσιο και πολιτιστική κληρονομιά" αφήνει να διαπερνά όλη τη συμφωνία η πραγματικότητα ότι το κάθε μέρος κρατάει τις δικές του αντιλήψεις, οι οποίες επ' ουδενί δεν καθορίζονται στο κείμενο της Συμφωνίας και δεν είναι στην πράξη συμβατές.

Η αναφορά σε Ελληνικό πολιτισμό στο άρθρο 7, παρ. 2 και σε αρχαίο Ελληνικό πολιτισμό στο άρθρο 7, παρ. 4 σε καμία περίπτωση δεν διασφαλίζουν την Ελλάδα από την παραχάραξη της ιστορίας της, καθώς για παράδειγμα στο γεωγραφικό χώρο της Μακεδονίας υπήρχαν στην αρχαιότητα αποικίες των Αθηναίων, Κορινθίων, Χαλκιδαίων κλπ., όπως η Όλυνθος ή η Ποτίδαια, οι οποίες για την πλευρά της ΠΓΔΜ αποτελούν τους φορείς του Ελληνικού πολιτισμού στην γεωγραφική περιοχή και με τις οποίες ήρθε σε πολεμική σύρραξη ο Φίλιππος Β΄ ο Μακεδών.

Η αναφορά, λοιπόν, στον αρχαίο Ελληνικό πολιτισμό, αποσυνδέει την «Βόρεια Μακεδονία» από τον Ελληνικό πολιτισμό και την ιστορία του, κατά την αντίληψη του κάθε μέρους, γεγονός παντελώς αδιάφορο για την ΠΓΔΜ, καθόσον το διακύβευμα για αυτήν θα ήταν εάν σαφώς αποσυνδέαμε τη «Βόρεια Μακεδονία» από την αρχαία Μακεδονία και την ιστορία του αρχαίου Μακεδονικού Βασιλείου. Συνεπώς, όχι μόνο δεν απαλείφονται με τη Συμφωνία των Πρεσπών η πλαστογράφηση της Μακεδονικής Ιστορίας και ο Αλυτρωτισμός των Σλάβων της ΠΓΔΜ, αλλά επι-

τείνονται και αποκτούν μια πολύ επικίνδυνη και επίσημη δυναμική, καθώς θα υπάρχει πλέον (μετά την κύρωσή της) μια κρατική οντότητα με το διεθνώς αναγνωρισμένο όνομα «Βόρεια Μακεδονία» και ένας «Μακεδονικός» λαός που θα μπορεί, κατά τη βούλησή του, να εργάζεται πλέον για την εθνική του ολοκλήρωση με την «απελευθέρωση» και προσάρτηση της «Νότιας Μακεδονίας (του Αιγαίου)».

Δεν είναι δύσκολο να αντιληφθεί κανείς ότι μετά από μία πιθανή είσοδο της «Βόρειας Μακεδονίας» στην ΕΕ, σύντομα θα ζητηθεί η αλλαγή της ονομασίας των Προστατευόμενης Γεωγραφικής Ένδειξης προϊόντων μας που περιέχουν τους όρους «Μακεδονία» ή «Μακεδονικός/ή/ό» ή στην καλύτερη περίπτωση η συμπερίληψη σε αυτών και των αντίστοιχων της ΠΓΔΜ, και φυσικά αναμένεται η έντονη και συντονισμένη επιθετικότητα των επιχειρήσεων της ΠΓΔΜ με κάθε ένδικο μέσο στα Ελληνικά προϊόντα που, επίσης, φέρουν τους όρους «Μακεδονία» ή «Μακεδονικός/ή/ό».

Δεν μπορεί να αποκλεισθεί, ακόμη, ούτε το ενδεχόμενο η συναίνεση της «Βόρειας Μακεδονίας» μετά την ένταξη της στην ΕΕ για χρηματοδοτήσεις, προγράμματα κλπ. να περνάει μέσα από επώδυνες δεσμεύσεις της εκάστοτε Ελληνικής Κυβέρνησης, περί αναγνώρισης και παραχωρήσεων για «μακεδονική μειονότητα», αρχαίου μακεδονικού πολιτισμού, διευκολύνσεων στην «Ελληνική Μακεδονία» κλπ.

Το αποτέλεσμα όλων των αυτών των διεκδικήσεων, πέραν της οικονομικής εξάντλησης και της βλάβης των επιχειρήσεων μας, αναμένεται να είναι δυσμενές γιατί θα αντιπαρατίθεται μια χώρα με επίσημα κατοχυρωμένο τον όρο «Μακεδονία» στο όνο-

μα της και στον καθομιλούμενο χαρακτηρισμό της και μια Ελληνική γεωγραφική περιοχή.

Δυστυχώς, η οικονομική ζημία σε κάποιες εκατοντάδες επιχειρήσεις (μόνο στο νομό Θεσσαλονίκης έχουν καταγραφεί 39 επιχειρήσεις αγροδιατροφικών προϊόντων με τον όρο «Μακεδονία» ή «Μακεδονικός/ή/ό» στην επωνυμία ή στον διακριτικό τίτλο τους, χωρίς να συνυπολογίζονται οι επιχειρήσεις που έχουν τους παραπάνω όρους μόνο στην επωνυμία των επιμέρους προϊόντων τους), όσο μεγάλη και αν είναι, δεν θα μπορεί να συγκριθεί με τον αναμενόμενο σφετερισμό και την κλοπή της Μακεδονικής Ιστορίας και Πολιτισμού των οποίων η αξία είναι ανεκτίμητη.

Στην περίπτωση κύρωσης της Συμφωνίας των Πρεσπών από την Ελληνική Βουλή με τα προαναφερθέντα προβλήματα, οι μόνοι τρόποι αντίδρασης για την αποφυγή μέρους των δυσμενών επιπτώσεων για τις Ελληνικές επιχειρήσεις είναι:

α) Η ενθάρρυνση των επιχειρήσεων του αγροδιατροφικού τομέα να καταθέσουν αιτήματα για καταχώρηση εμπορικών σημάτων στο Ευρωπαϊκό Γραφείο του Alicante ή σε οποιοδήποτε φορέα απαιτείται.

β) Η οργάνωση της κατάλληλης νομικής υποστήριξης που είναι ιδιαίτερα απαραίτητη στην περίπτωση διαμφισβητήσεων των σημάτων.

γ) Η οργάνωση και στελέχωση των Ελληνικών δημόσιων υπηρεσιών για τον έλεγχο της ποιότητας και της ασφάλειας των διακινούμενων προϊόντων.

δ) Η κατάλληλη υπεράσπιση των πιστοποιημένων αγροδιατροφικών προϊόντων σύμφωνα με τους Κανονισμούς της ΕΕ.

ε) Η δημιουργία Παρατηρητηρίου για την παρακολούθηση των υποβληθέντων αιτήσεων καταχώρησης σημάτων που περιλαμβά-

νουν τους όρους «Μακεδονία» ή «Μακεδονικός/ή/ό» από όμορες χώρες.

στ) Η άμεση συγκρότηση της επιτροπής ειδικών εμπειρογνωμόνων του άρθρου 1, παρ. 3, εδ. θ΄.

ζ) Η συστηματική προάσπιση των συμφερόντων των Ελληνικών επιχειρήσεων σε περίπτωση μελλοντικής διαδικασίας ένταξης της ΠΓΔΜ στην ΕΕ.

Σύμφωνα με τα ανωτέρω, η Συμφωνία των Πρεσπών θα δημιουργήσει πολύ σοβαρά προβλήματα στις Μακεδονικές επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στον αγροδιατροφικό τομέα και σημαντικούς κινδύνους στην περιοχή της αρμοδιότητάς μας και για αυτό το λόγο σας καλούμε να μην προχωρήστε στην κύρωσή της.».

Στην ομάδα εργασίας συμμετείχαν:

1) ο κ. Αθανάσιος Σαρόπουλος, Πρόεδρος της .Ε. του Παραρτήματος Κεντρικής Μακεδονίας του ΓΕΩΤ.Ε.Ε. και Συντονιστής της Ομάδας Εργασίας με αναπληρωτή τον κ. Δημήτριο Βαφειάδη, Αντιπρόεδρο της .Ε.

2) ο κ. Στυλιανός Θεοδουλίδης, Μέλος του ΔΣ του Συνδέσμου Εξαγωγέων – ΣΕΒΕ με αναπληρωτή τον κ. Συμεών Διαμαντίδη, Οικονομικό Επόπτη του ΣΕΒΕ,

3) ο κ. Εμμανουήλ Βλαχογιάννης, Α΄ Αντιπρόεδρος του Εμπορικού & Βιομηχανικού Επιμελητηρίου Θεσσαλονίκης (ΕΒΕΘ) με αναπληρωτή τον κ. Κωνσταντίνο Μωραϊτίδη, Υπεύθυνο Συμβουλευτικής Υποστήριξης Επιχειρήσεων ΔΣ του ΕΒΕΘ,

4) ο κ. Χρήστος Μαρμαρινός, Αναπληρωτής Πρόεδρος του Τμήματος Βιοτεχνών του Βιοτεχνικού Επιμελητηρίου Θεσσαλονίκης (ΒΕΘ)

5) ο κ. Νικόλαος Σούλτος, Καθηγητής του Τμήματος Κτηνιατρικής της Σχολής Επιστημών Υγείας του Α.Π.Θ. με αναπληρωτή τον κ. Ιωάννη Αμβροσιάδη, Καθηγητή του Τμήματος Κτηνιατρικής της Σχολής Επιστημών Υγείας του Α.Π.Θ.

6) η κα Μαρία Γιακουλάκη, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια του Τμήματος Δασολογίας και Φυσικού Περιβάλλοντος της Σχολής Γεωπονίας, Δασολογίας και Φυσικού Περιβάλλοντος του Α.Π.Θ. με αναπληρωτή τον κ. Αθανάσιο Παπαϊωάννου, Αναπληρωτή Καθηγητή του Τμήματος Δασολογίας και Φυσικού Περιβάλλοντος της Σχολής Γεωπονίας, Δασολογίας και Φυσικού Περιβάλλοντος του Α.Π.Θ.

7) η κα Ευθυμία Τσακιρίδου, Καθηγήτρια, Διευθύντρια του Τομέα Αγροτικής Οικονομίας, του Τμήματος Γεωπονίας της Σχολής Γεωπονίας, Δασολογίας και Φυσικού Περιβάλλοντος του Α.Π.Θ. με αναπληρώτρια την κα Παναγιώτα Σεργάκη, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια του Τομέα Αγροτικής Οικονομίας, του Τμήματος Γεωπονίας της Σχολής Γεωπονίας, Δασολογίας και Φυσικού Περιβάλλοντος του Α.Π.Θ

8) η κα Καλλιόπη Παπαοικονόμου, Μέλος της .Ε. του Παραρτήματος Κεντρικής Μακεδονίας του ΓΕΩΤ.Ε.Ε. με αναπληρώτρια την κα Σταυρούλα Κυρίτση, Μέλος της .Ε. του Παραρτήματος Κεντρικής Μακεδονίας του ΓΕΩΤ.Ε.Ε.

9) η κα Μαρία Καλαϊτζίδου, Ταμίας της .Ε. του Παραρτήματος Κεντρικής Μακεδονίας του ΓΕΩΤ.Ε.Ε. με αναπληρωτή τον κ. Άγγελο – Λώρη Θώμα, Μέλος της .Ε. του Παραρτήματος Κεντρικής Μακεδονίας του ΓΕΩΤ.Ε.Ε.

Πρόσκληση Μητροπολίτη Μεσογαίας Σεβασμιωτάτου κ.κ. Νικολάου.16/1/2019

Πρὸς
Τοὺς εὐσεβεῖς Χριστιανοὺς
Τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Ὅπως ἀσφαλῶς θὰ ἔχετε πληροφορηθεῖ, τὴν Κυριακὴ 20 Ἰανουαρίου ὀργανώνεται παλλαϊκὴ ἐκδήλωση στὴν πλατεῖα Συντάγματος γιὰ τὴ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ μας. Ἐπειδὴ καὶ πάλι πολλοὶ ρωτοῦν γιὰ τὸ ἂν ὑπάρχει πρόβλημα μὲ τὴ συμμετοχή τους σὲ αὐτὸ τὸ συλλαλητήριο, θὰ ἤθελα νὰ ἐπαναλάβω στὴν ἀγάπη σας δυὸ λόγια ποὺ εἶχα πεῖ καὶ πέρσι.

Ἕνα ἁγνὸ πατριωτικὸ συλλαλητήριο, ποὺ μάλιστα στηρίζει τὰ ὅσα ἔχει πεῖ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος σὲ παλαιότερη Ἀνακοίνωσή της καὶ ὅσα πρόσφατα διετράνωσαν ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ Μητροπολῖτες τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Μακεδονίας μας, ἀποτελεῖ, ὅπως καὶ οἱ ἐκλο-γὲς ἢ ἕνα δημοψήφισμα, ἔκφραση τῆς λαϊκῆς βούλησης, ἀρκεῖ νὰ μὴν τὸ κακοποιήσουν ἀκρότητες καὶ κρυφὲς ποταπὲς σκοπιμότη-τες. Τὰ περσινὰ συλλαλητήρια τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τῶν Ἀθηνῶν, τὰ τραγούδια τῶν μαθητῶν, καὶ οἱ κινητοποιήσεις σὲ ὁλόκληρη τὴν Ἑλλάδα, ἦταν μία συγκλονιστικὴ λαϊκὴ κραυγή, μιὰ φωνὴ ἀναστεναγμοῦ πανεθνικοῦ διαμετρήματος, ὅ,τι καλύ-τερο εἶδε ἡ πατρίδα μας τὰ τελευταῖα χρόνια. Ὁ τρόπος τῆς ἀντί-δρασης καὶ τῆς πολεμικῆς αὐτῶν ποὺ τὸ ἀπορρίπτουν καὶ ἡ

ἐπίμονη ἄρνηση τῶν ὑποστηρικτῶν τῆς λεγόμενης «Συμφωνίας τῶν Πρεσπῶν» νὰ ἀκούσουν τὸν ἀναστεναγμὸ τῆς ἱστορικῆς ἀλήθειας ἀπὸ μόνα τους φανερώνουν τὴ σημασία καὶ τὴν ἀξία του. Τὸ θέμα τῆς Μακεδονίας δὲν εἶναι πολιτικό· εἶναι ἐθνικὸ καὶ πνευματικό.

Εὐκαιρία νὰ μαζευτοῦμε ὅλοι μαζὶ στὴν Ἀθήνα, μπροστὰ στὴ Βουλή, καὶ νὰ διατρανώσουμε τὴν ἀγάπη μας στὴν πατρίδα καὶ τὴν ἀνάγκη μας γιὰ ἐθνικὴ ἀξιοπρέπεια καὶ ὑπερηφάνεια. Ἀρκετὰ ἔχουμε πληρώσει τὰ λάθη μας. Καιρὸς νὰ ὀρθώσουμε ὡς λαὸς ὅ-λοι μαζὶ τὸ ἀνάστημά μας καὶ νὰ ἀναστήσουμε τὴν ἀξιοπρέπειά μας.

Ἂς πιέζουν καὶ ἂς ἐκβιάζουν τὰ κέντρα τῶν διεθνῶν συμφε-ρόντων, ἂς ἀπειλοῦν οἱ ἐκφραστὲς τοῦ πολιτικοῦ συμβιβασμοῦ. Ἡ ἠχὼ τῆς ἱστορίας δὲν σκεπάζεται καὶ ἡ κραυγὴ τοῦ ἀγνοῦ λαοῦ δὲν πνίγεται. Ἐμεῖς λοιπὸν θὰ δώσουμε φωνὴ στὴ συνείδησή μας καὶ θὰ καταθέσουμε τὴν ὁμολογία τῆς παρουσίας μας. Αὐτὸ εἶναι καὶ εὔκολο ἀλλὰ καὶ πολὺ οὐσιαστικό. Ὅσοι λοιπὸν μπορεῖτε καὶ τὸ θέλετε, μὴ διστάσετε νὰ τὸ κάνετε. Ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ θὰ εἶ-ναι μαζί σας. Μὴν ἀμφιβάλλετε καθόλου.

Ἐννοεῖται ὅτι κι ἐγώ, πρῶτα ὁ Θεός, θὰ εἶμαι παρὼν στὸ Σύν-ταγμα τὴν ἐρχόμενη Κυριακή 20 Ἰανουαρίου στὶς 2:00μ.μ. μαζί σας.

Μετὰ πολλῶν εὐχῶν,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
† Ὁ Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Ανακοίνωση της Ιεράς Κοινότητας του Αγίου Όρους, 17/1/2019

Η Ιερά Κοινότης του Αγίου Όρους εν συνεχεία της από 26ης Ιουνίου 2018 ανακοινώσεως αυτής, με την οποία είχε εκφρασθεί η αντίθεσίς της πρός την υπογραφείσα Συμφωνία των Πρεσπών, μετά την επικείμενη κατάθεση της Συμφωνίας πρός ψήφιση από το Ελληνικό Κοινοβούλιο, τονίζει εκ νέου ότι το Άγιον Όρος θεωρεί ως περιφρόνηση της ιστορίας και της αληθείας την αναγνώριση «μακεδονικής γλώσσης» και «μακεδονικής εθνικότητος» υπό της Ελληνικής Πολιτείας εις το γειτονικό Κράτος.

Ζητεί από την Ελληνική Κυβέρνηση να σεβασθεί την βούληση του Ελληνικού λαού προχωρώντας εις την διεξαγωγή δημοψηφίσματος προ της κυρώσεως τής Συμφωνίας, δεδομένου ότι με αυτήν παραχωρείται το ιστορικό όνομα της Μακεδονίας εις γειτονικό έθνος με όλες τις συνέπειες τούτου. Επομένως θα πρέπει οπωσδήποτε να εκφρασθεί ο Ελληνικός λαός.

Επίσης η Ιερά Κοινότης απεφάσισε να αποστείλει εκπροσώπους της εις την συγκέντρωση διαμαρτυρίας, η οποία διοργανώνεται εις Αθήνας την ερχομένη Κυριακή, 20ή Ιανουαρίου, ενώνοντας την φωνή του Αγίου Όρους με την φωνή των Ελλήνων κατά της σχεδιαζομένης κυρώσεως της Συμφωνίας.

Δεόμενοι προς τον Θεόν και προς την προστάτιδα του Αγιωνύμου Τόπου Κυρίαν Θεοτόκον να διαφυλάττουν το Γένος μας, ποιούμεν υστάτην έκκλησιν προς τα μέλη του Ελληνικού Κοινοβουλίου, έστω και κατά την εσχάτην στιγμήν, να μην προχωρήσουν εις την κύρωση της Συμφωνίας, προ της διενεργείας δημοψηφίσματος.

Άπαντες οι εν τη κοινή Συνάξει Αντιπρόσωποι και Προϊστάμενοι των είκοσιν Ιερών Μονών του Αγίου Όρους Άθω».

Κοινή Δήλωση Αρχιερέων Ν. . Ελλάδας και Ιονίων Νήσων 19/1/2019

Οί κατωτέρω ἀναγραφόμενοι Μητροπολῖται τῆς Ν. . Ἑλλάδος καί τῶν Ἰονίων Νήσων δηλοῦμεν πρός Ὑμᾶς τά ἑξῆς: Συμφωνοῦμεν ἀπολύτως καί προσυπογράφομεν ἐκθύμως τήν ἀπό 19ης Δεκεμβρίου 2018 δήλωσιν τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀδελφῶν μας, τῶν Μητροπολιτῶν τῆς Μακεδονίας μας, ἐν τῷ συνόλῳ αὐτῆς.

Συμμεριζόμεθα ἀπολύτως τήν ἀνησυχίαν των, ἥτις ἐδράζεται εἰς τάς ἀλυτρωτικάς καί κακοβούλους διαθέσεις τῶν ἡγετικῶν Πολιτικῶν τε καί Ἐκκλησιαστικῶν Παραγόντων τῆς γειτονικῆς χώρας ἔναντι τῆς φιλτάτης ἡμῶν Πατρίδος καί εἰδικώτερον τῆς Μακεδονίας μας!

Ἡ μέθη τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ τῶν Σκοπίων δέν ἔχει ὅρια! Ἐπιθυμεῖ νά ἰσοπεδώση τά πάντα! Ὅλως αὐθαιρέτως οἰκειοποιεῖται καί προσεταιρίζεται τό ὄνομα τῆς Μακεδονίας μας! Ἡ Ἑλλάδα μας κινδυνεύει!

Βαθυσεβάστως καί λίαν ἐντίμως ὑπογραμμίζομεν ὅτι Μακεδονία εἶναι μία καί αὕτη εἶναι μόνον Ἑλληνική! Δέν θά τήν ἄφησωμεν ἀνυπεράσπιστον! Σᾶς ἱκετεύομεν ὅπως μή ἐπικυρώσετε τήν συμφωνίαν! Μή βάλετε τήν ὑπογραφήν σας εἰς μίαν Συμφωνίαν, ἡ ὁποία θά δημιουργήση τεράστια προβλήματα καί μεγάλην ἀναστάτωσιν τόσον εἰς τήν φιλτάτην Πατρίδα μας, ὅσον καί εἰς τήν Μητέρα Ἐκκλησίαν μας.

Ἐπ' εὐκαιρία, ἀπευθυνόμενοι πρός τόν Πρωθυπουργόν κ. Ἀλέξιον Τσίπραν, ἀναφωνοῦμεν: Τιμήσατε καί προσέξατε ἰδιαιτέρως τόν ἱερόν Ἐφημεριακόν Κλῆρον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Σεβασθῆτε δεόντως τήν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος, τήν Μητέρα καί Τροφόν τοϋ Ἑλληνικοῦ Γένους! «Νῦν ὑπέρ πάντων ὅ ἀγών!»

ΟΙ ΠΡΟΣΥΠΟΓΡΑΦΟΝΤΕΣ ΑΡΧΙΕΡΕΙΣ

Ὁ Καλαβρύτων καί Αἰγιαλείας Ἀμβρόσιος
Ὁ Μαντινείας καί Κυνουρίας Ἀλέξανδρος
Ὁ Κερκύρας καί Παξῶν Νεκτάριος
Ὁ Κυθήρων Σεραφείμ

Κείμενο αντιπροέδρου Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών κ. Γεωργίου Σ. Πουρνάρη, 17/1/2019

Φίλες και φίλοι,

Το κρατίδιο των Σκοπίων ή Νοτιοσλαβία, ουδέποτε θα γίνει αποδεκτό στην συνείδηση των Ελλήνων ως Μακεδονία ή παράγωγό του, διότι το όνομα αυτής αποτελεί μέρος της εθνικής μας συνειδήσεως τουλάχιστον από το 1.100 π.Χ. με την κάθοδο των Δωριέων. Δεν υφίστανται μακεδονική γλώσσα και εθνότητα. Είναι έκτοτε ελληνικές και έτσι θα παραμείνουν. Η ιστορία γράφεται μία φορά. Εμείς είμεθα Μακεδόνες και οι άλλοι είναι Σλάβοι και Αλβανοί.

Η ιθαγένεια και υπηκοότητα είναι ταυτόσημες έννοιες. Όμως η εθνικότητα είναι διαφορετική έννοια. Είναι η σχέση του ατόμου με τον πολιτισμό, τις ηθικές αξίες, τα ήθη και τα έθιμα του τόπου από τον οποίο προέρχεται. Είναι έγκλημα τραγικό να δίνεις στον ανύπαρκτο πολυφυλετικό λαό της νοτίου άλλοτε Γιουγκοσλαβίας ένδοξη ιστορική εθνικότητα. Ουδείς έχει αυτό το δικαίωμα.

Η αλήθεια για το μείζον εθνικό μας θέμα, έχει πολλές εκφάνσεις. Ορισμένες όψεις, εκτίθενται παρακάτω, όπως είδαν το φώς της δημοσιότητος.

Ο Νοτιοσλάβος πρωθυπουργός κατά την υπογραφή της συνθήκης στα ελληνικά σύνορα ανέφερε ενώπιον πάντων, «εμείς οι Μακεδόνες και εσείς οι Ελληνες»!!!

Ο Βούλγαρος καθηγητής Μποζιντάρ Dimitrov είπε, «Εδώ και 70 χρόνια οι παγκόσμιες και βουλγαρικές σλαβικές μελέτες λένε ότι δεν υπάρχει μακεδονική γλώσσα».

Ο Βούλγαρος υπουργός Αμύνης προσφάτως διετράνωσε ότι, «δεν υπάρχει μακεδονική γλώσσα και κανείς δεν μπορεί να την καθιερώσει. Τα Σκόπια να σταματήσουν την παραχάραξη της ιστορίας. Η Βουλγαρία δεν θα επιτρέψει την γλώσσα που αυτοί θέλουν ως επίσημη στην Ευρωπαική Ενωση, δεν θα επιτρέψουμε συμβιβασμό με την ιστορία μας».

Ο Tontor Petrov, Σλάβος καθηγητής της ιστορίας ανέφερε, «μόλις η Ελλάδα κυρώσει την σύμβαση, θα ζητήσουμε αποζημιώσεις τριών δισεκατομμυρίων ευρώ από το διεθνές δικαστήριο της Χάγης, διότι οι Ελληνες κατέχουν τμήμα της Μακεδονίας του Αιγαίου και για την γενοκτονία κατά του μακεδονικού λαού καθώς και για την εκμετάλλευση φυσικών πόρων και αρχαιολογικών θησαυρών από τους Βαλκανικούς πολέμους του 1912 -13 μέχρι σήμερα.Ο διωγμός 100.000 "Μακεδόνων" την περίοδο 1947-49 ήταν μια ξεκάθαρη πράξη γενοκτονίας».

Ο Γκλιγκόροφ, πρώην Νοτιοσλάβος πρόεδρος παραδέχθηκε ότι οι κάτοικοι της FYROM είναι Σλάβοι που ήρθαν στην περιοχή αυτή μετά τον 6^{ον} μ.Χ. αιώνα.

Ο νυν πρωθυπουργός κ. Τσίπρας είπε «είναι πατριωτική η συμφωνία των Πρεσπών, είναι ακροδεξιοί όσοι διαμαρτύρονται».

Ο ιστορικός Πολύβιος, έγραφε πολλούς αιώνες πριν ότι, «γαρ αιεί ποτ' αν εν μεγάλοις κινδύνοις τα κατά τους Ελληνας, ει μη Μακεδόνας είχομεν πρόφραγμα», δηλαδή θα διατρέχαμε μεγάλο κίνδυνο εμείς οι Ελληνες αν δεν είχαμε τους Μακεδόνες ως πρόφραγμα, δηλαδή προστασία.

Ο Nicolas Hammond διάσημος ιστορικός είπε, «Η αναγνώριση της Δημοκρατίας των Σκοπίων ως Μακεδονίας συνιστά βιασμό της ιστορικής αληθείας».

Ο πολιτικός Παναγιώτης Κανελλόπουλος ονομάζει στα κείμενά του, τον Μακεδονικό Αγώνα «αναμέτρηση συνειδήσεων». Αναμετρήθηκε τότε η ελληνικότητα με τον βουλγαρισμό και νίκησε η ελληνικότητα.

Ο στρατηγός Κωσταράκος μάς τονίζει ότι: «Ο αγώνας για την δική μας ελληνική μακεδονική ταυτότητα πρέπει να εντατικοποιηθεί. Καμία αλλαγή ονόματος ή εγκαταστάσεων ή επιχειρήσεων. Αλέξανδρος, Μακεδονία, Φίλιππος, Βεργίνα, Αιγές, Αριστοτέλης, Παύλος Μελάς, Τέλος Αγρας, Μακεδονικός Αγών, Βάλτος, όλα αυτά τα δικά μας, για τα οποία είμαστε υπερήφανοι, πρέπει να είναι και να παραμείνουν συνέχεια στο προσκήνιο. Στην πρώτη γραμμή της εθνικής μας δραστηριότητος, επικοινωνιακής πολιτικής και διεθνούς προβολής σε όλους τους χώρους».

Ο Μητροπολίτης Φιλίππων Στέφανος είπε: Η Μακεδονία έχει τιμηθεί από τους προγόνους μας με αγώνες, θυσίες, γλώσσα, πολιτισμό και θρησκεία. Οι πρόγονοί μας ήταν ελληνικό δωρικό φύλλο. Ο σλαβικός και αλβανικός λαός των Σκοπίων δεν δικαιούται να καπηλεύεται το πολιτιστικό αγαθό και το όνομα της Μακεδονίας.

Ο Κωνσταντίνος Χρυσόγονος, Ευρωβουλευτής έγραψε: Σε τελική αναφορά το ζητούμενο δεν είναι τι ζητούν οι Σλάβοι και Αλβανοί, αλλά πως αισθανόμαστε εμείς οι κάτοικοι της Ελληνικής Μακεδονίας. Εμείς είμαστε Ελληνες Μακεδόνες και ουδείς θα μπορέσει ούτε να παραχαράξει την ιστορία ούτε να αλλοιώσει την συλλογική μας ταυτότητα..

Ο Α. Σαμαράς πρώην πρωθυπουργός είπε: «Μας κυβερνούν αυτοί που δεν αγάπησαν τον Μέγα Αλέξανδρο, τον Παύλο Μελά και δεν ένιωσαν την ορθοδοξία σαν κομμάτι της εθνικής τους ταυτότητος. Οι άνθρωποι του ΣΥΡΙΖΑ υπερφορολόγησαν την

μεσαία τάξη και υπονόμευσαν το μέλλον της χώρας μας. Εχουν διεθνιστική αντίληψη».

Η Ζωή Κωνσταντοπούλου είπε: «Η συμφωνία των Πρεσπών συνιστά εθνική προδοσία, διότι εκχωρεί κομμάτι της ιστορίας και μέρος της πατρίδος μας. Δίνεις όνομα δίνεις έδαφος… ».

Ο Μητροπολίτης Μεσογαίας Νικόλαος μας προτρέπει,«Η εθνική μας υπερηφάνεια στηρίζεται σε μια ιστορία που όλοι τους ζηλεύουν. Οφείλουμε να μεταμορφώσουμε ξανά την Ελλάδα σε πατρίδα μας, την ιστορία της σε ταυτότητα μας, τα παραδείγματα των προγόνων μας σε βιώματα μας και να επιστρέψουμε: από τον ασύνετο νεοπλουτισμό στην αξιοπρεπή λιτότητα και ολιγάρκεια, από τις υποτελικές υποχωρήσεις στον ηρωισμό και από τον παγκόσμιο διασυρμό στην εθνική υπερηφάνεια και τον πανθομολογούμενο θαυμασμό…»

Ο Οδυσσέας Ελύτης άφησε παρακαταθήκη: «το μόνο όνομα με τον όρο Μακεδονία που είναι αποδεκτό για τα Σκόπια είναι Ψευδομακεδονία».

Ο Σαράντος Καργάκος, μακαριστός, με τεράστια προσφορά στο Εθνος μας έγραψε: «τρομερή συμφορά έρχεται εάν η Ελλάς επιτρέψει στα Σκόπια να κλέψουν το όνομα Μακεδονία».

Ο Δήμος Βεροίας ανακοίνωσε: «ότι γράφτηκε με αίμα δεν ξεγράφεται με ψέμα».

Ο Σεφέρης μας είπε, «να νοσταλγείς τον τόπο σου ζώντας στον τόπο σου, τίποτε δεν είναι πιο πικρό(…) μας έλεγαν θα νικήσετε όταν υποταχτείτε, υποταχτήκαμε και βρήκαμε την στάχτη».

Η συμφωνία των Πρεσπών είναι τόσο κακή, που δεν επιδέχεται καμία διόρθωση και καμία διευκρίνιση. Αφού τους δόθηκε το

όνομα Βόρειος Μακεδονία» γιατί δεν ονοματίζουν την γλώσσα και υπηκοότητα τους «Βορειομακεδονική»; Πουθενά στον κόσμο δεν υπάρχει διακρατική συμφωνία που να ορίζει ποια γλώσσα ομιλεί το ένα από τα δύο κράτη. Η κύρωση της συμφωνίας αναγνωρίζει «μακεδονική» μειονότητα στην χώρα μας. Μετά την υπάρχουσα μουσουλμανική μειονότητα στην Θράκη η πατρίδα μας αντέχει και ακόμη μία; Οι πολιτικές δυνάμεις οφείλουν να πετάξουν το ταχύτερο δυνατόν την συμφωνία των Πρεσπών στο καλάθι των αχρήστων, ενώ στην επομένη απόπειρα επιλύσεως του προβλήματος με τους Σλαβοαλβανούς των Σκοπίων θα πρέπει να λάβουν υπόψιν τους την Ιστορία, την γεωγραφία και την βούληση του κυρίαρχου λαού.

Εμείς οι Ελληνες Μακεδόνες οφείλουμε να συνεχίσουμε την αγωνιστική προσπάθειά μας μέχρι την πλήρη αναγνώριση των εθνικών μας δικαίων, για όσο χρόνο και με όποιο κόπο απαιτηθεί. Επιθυμούμε συνεργασία και σύμπραξη με τους γειτονικούς λαούς στον δρόμο της ειρήνης και της προόδου. Όμως δεν δεχόμαστε την αρπαγή της εθνικής μας ταυτότητος από κανένα.

Τα μέλη του ελληνικού κοινοβουλίου δεν έχουν το δικαίωμα να αγνοούν την βούληση του λαού μας –που πραγματοποίησε παλλαϊκά συλλαλητήρια– και να καταδικάσει τις επόμενες γενιές σε μερική απώλεια της εθνικής τους μνήμης και ταυτότητος. Η κύρωση της συμφωνίας των Πρεσπών συνιστά εθνικό έγκλημα. Μόνο το 5,9 % των Βορειοελλαδιτών εγκρίνει την βλαπτική αυτή συμφωνία. Το 85% των πολιτών την απορρίπτει ως εθνικά επιζήμια.

Η Μακεδονία είναι Ελλάς. Δεν εκχωρείται, δεν πωλείται, δεν χαρίζεται.

Από Βασ. Θ. Θωμαΐδη, MD, FRA. Η Μακεδονία δεν θα σας το συγχωρήσει ποτέ. 17/1/2019

Η ώρα της αλήθειας έφθασε. Η Μακεδονία ανηφορίζει τον Γολγοθά της. Κι αυτοί που ψηφίζουν «σταυρωθήτω», ας μην ελπίζουν ότι θα ακουσθεί και πάλι «οὐ γὰρ οἴδασι τὶ ἐποίησαν». Γιατί όλοι γνωρίζουν τι πρόκειται να συμβεί εάν «περάσει» η Συμφωνία των Πρεσπών. Μια συμφωνία που από την πρώτη στιγμή δεν τη σεβάσθηκε ο ίδιος ο Πρωθυπουργός των Σκοπίων, όταν προχθές ακόμα απεκάλεσε το κράτος του Μακεδονία και σήμερα, ο υπουργός των Εξωτερικών στην Άγκυρα απεκάλεσε την γλώσσα του Μακεδονική. Επιχείρημα ορισμένων, που ίσως έχουν πρόθεση να ψηφίσουν θετικά, είναι ότι έτσι εμποδίζουμε την FYROM να πέσει στην αγκαλιά της Τουρκίας! Κάνουν σα να μην γνωρίζουν την πάγια τακτική της Άγκυρας να αγνοεί κάθε αρχή του Διεθνούς Δικαίου και να επιχειρεί σε κάθε ευκαιρία να διευρύνει τα γεωπολιτικά της σχέδια, αγνοώντας κάθε είδους «συμφωνία». Και αναφέρω ότι, όπου κρίνει ότι κάτι τής συμφέρει, επιχειρεί να παραβιάσει ακόμα και καθιερωμένες Συνθήκες, όπως η Συνθήκη της Λωζάνης, που ήδη από την πρώτη στιγμή της εφαρμογής της το 1923, την παρεβίασε, αγνόησε το ειδικό άρθρο 14 που «προστατεύει» την Ίμβρο και την Τένεδο και οι κυβερνήσεις της Τουρκίας κατέστρεψαν τα δύο νησιά, τα άλλαξαν όνομα, εκτόπισαν τους γηγενείς κατοίκους και τα ενσωμάτωσαν στο τουρκικό κράτος. Η αγκαλιά της Τουρκίας θα είναι πάντα ανοιχτή να δεχθεί όσους εξυπηρετούν τα επεκτατικά της σχέδια και ιδιαίτερα στο Αιγαίο, τη Μακεδονία και τη Θράκη. Κι’αυτό δεν θα μεταβληθεί με οποιαδήποτε αλλαγή στο όνομα της FYROM.

Ανερμήνευτη επίσης παραμένει η επιμονή των Σκοπιανών, αλλά και των υποστηρικτών τους, να αποκαλούν την ιθαγένεια (;) τους και την γλώσσα τους Μακεδονική, αφού στην ρηματική διακοίνωση τους δέχονται ότι η γλώσσα τους ανήκει στην ομάδα των Νοτιοσλαβικών γλωσσών και η εθνότητά τους είναι Σλαβική. Άραγε η τόση εμμονή τους στον χαρακτηρισμό «Μακεδονική» υποκρύπτει μελλοντικές διεκδικήσεις; Διεκδικήσεις που έρχονται από το σκοτεινό παρελθόν, όταν ο ΕΛ.Α.Σ. και άλλες «αντιφασιστικές» δυνάμεις, σε μια σειρά διαβουλεύσεων, απεφάσιζαν, μετά την αποχώρηση των Γερμανών (1944) να προχωρήσουν σε ένωση των τμημάτων της Μακεδονίας, που ανήκουν στην Ελλάδα, την Βουλγαρία και την Γιουγκοσλαβική «Μακεδονία»; Τότε το σχέδιο αυτό απέτυχε διότι ο στρατιωτικός αρχηγός του ΕΛ.Α.Σ. Μάρκος Βαφειάδης αρνήθηκε να υπογράψει και το θέμα έκλεισε. Ωστόσο όχι οριστικά. Τώρα μετά από 78 χρόνια, μια «συμφωνία» με το κρατίδιο των Σκοπίων, ανοίγει «κερκόπορτα» για μελλοντική αξίωση των Σλάβων για την δημιουργία της Μεγάλης Μακεδονίας, με πρωτεύουσα την Θεσσαλονίκη. Αν η σκέψη αυτή συνδυαστεί με την αναφορά της Συμφωνίας των Πρεσπών, σε «Μακεδόνες» που ζουν σε άλλες χώρες, εκτός της «Μακεδονίας», τότε έχουμε ένα ολοκληρωμένο προσχέδιο αυτών που θα επιδιώξουν στο μέλλον οι Σκοπιανοί: Μια νέα «Μεγάλη Μακεδονία του Αιγαίου» στην οποία θα συναθροισθούν όλοι όσοι, μετά τον εμφύλιο, παρέμειναν εκτός Ελλάδος, όσοι Σλαβομακεδόνες διεκδικούν «προγονικές» περιουσίες στα χωριά της Μακεδονίας και «ό,τι άλλο ήθελε προκύψει!!! και θα φανεί στο μέλλον». Και η Ελλάδα δέσμια των Διεθνών Συνθηκών θα παρακολουθεί, ανήμπορη να σταματήσει την καταστροφή. Και ο καθένας από εμάς τους «ιθαγενείς» της Μακεδονίας, τους Μακεδό-

νες κατοίκους της Ελλάδας πώς θα συστήνεται; Τι θα απαντά στους φίλους του τους ξένους, τους Άγγλους, τους Γάλλους, τους Γερμανούς όταν τον ρωτούν: «εσείς από πού είσθε»; Κι όταν πείτε από την Νάουσα και σας ξαναρωτήσουν: «που είναι αυτή η πόλη»; και απαντήσετε «στην Μακεδονία», θα σας ξαναρωτήσουν: «Δηλαδή δεν κατοικείτε στην Ελλάδα»; και με το δίκιο τους. Αφού σ' όλο τον κόσμο οι Σκοπιανοί θα τρέξουν να μονοπωλήσουν το όνομα Μακεδονία για τη χώρα τους. Αφού εμείς τους το χαρίζουμε απλόχερα.

Ωστόσο, παραμένει ακατανόητη η σπουδή για υπογραφή μιας ανώφελης, όσο και δυνητικά επικίνδυνης για τα εθνικά μας συμφέροντα συμφωνίας, που διακυβεύει το όνομα και πιθανόν την υπόσταση της Μακεδονίας μας. Και αυτό η κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός οφείλουν να το διευκρινίσουν καθαρά. Γι' αυτό απευθύνω θερμή παράκληση προς κάθε υπεύθυνο. Σταματήστε τον κατήφορο τώρα. Γιατί αύριο θα είναι πολύ αργά.

Με εξαιρετική εκτίμηση, Βασ. Θ. Θωμαΐδης.

Δήλωση-Έκκληση καθηγητή κ. Γεωργίου Κασιμάτη, 19/1/2018

Με την ευθύνη του Έλληνα Πολίτη και του επιστήμο-να, καθώς και με βάση τις επιστημονικές μου γνώσεις για το συμφέρον του Ελληνικού Λαού, διατυπώνω τις ακόλουθες θέσεις για τη Συμφωνία των Πρεσπών:

1. **Πολιτικά,** η Συμφωνία των Πρεσπών, ως πράξη εξω-τερικής πολιτικής της Ελλάδας, **είναι απαράδεκτη:**

α. Γιατί αποτελεί παραχώρηση κυριαρχικού δικαιώματος, η οποία εξυπηρετεί κυριαρχικά και γεωπολιτικά συμφέ-ροντα **μόνο ξένων κρατών, ενώ αντίστοιχα βλάπτει ου-σιαστικά τα συμφέροντα της Ελληνικής Πολιτείας.**
β. Γιατί **απειλεί και μειώνει καίρια: την ασφάλεια της εδαφικής κυριαρχίας.**
γ. Γιατί **αμφισβητεί σοβαρά την εθνική, την ιστορική και την πολιτισμική ταυτότητα της Ελλάδας.**

2. Νομικά (από πλευράς κύρους), η Συμφωνία των Πρεσπών **είναι άκυρη και ανυπόστατη, γιατί ουσιαστι-κά και διαδικαστικά παραβιάζει:**
α. Το Σύνταγμα της Ελλάδας,
β. Το Σύνταγμα των Σκοπίων και
γ. Το Διεθνές Δίκαιο.

3. **Η παραβίαση του Συντάγματος της Ελλάδας**:

α. **Είναι ουσιαστική**, γιατί η κυβερνητική απόφαση παραβιάζει την αρχή προστασίας της Κυριαρχίας της Ελληνικής Δημοκρατίας, ο χειρισμός του θέματος παραβίασε ήδη και παραβιάζει τη δημοκρατική αρχή και την αρχή της λαϊκής κυριαρχίας.

β. **Η Συμφωνία των Πρεσπών είναι ανυπόστατη λόγω του ότι περιέχει παραχώρηση κυριαρχικού δικαιώματος, το οποίο δεν μπορεί, σύμφωνα με το Σύνταγμα, να είναι αντικείμενο ούτε διεθνούς σύμβασης, ούτε άσκησης κυβερνητικής και νομοθετικής εξουσίας.**Το

όνομα «Μακεδονία», δεν αποτελεί α-πλώς **περιορισμό** εθνικής κυριαρχίας ή ούτε μεταφορά
αρμοδιοτήτων σε διεθνείς οργανισμούς, βάσει πάντοτε εθνικού συμφέροντος, που να αναγνωρίζεται ως τέτοιο από το Σύνταγμα, αλλά παραχώρηση στοιχείου ταυτότητας ης Ελλάδας, ως κυρίαρχου κράτους. Αυτό αποτε-λεί **κυριαρχικό δικαίωμα και δεν υπόκειται σε καμιά συντεταγμένη εξουσία.**

β. **Είναι διαδικαστική** τόσο με βάση το Σύνταγμα, όσο και με βάση το Διεθνές Δίκαιο.

4. **Η παραβίαση του Συντάγματος των Σκοπίων είναι αμφίδρομη:**

α. Η διαδικασία σύναψης της Συμφωνίας των Πρεσπών έγινε κατά παράβαση του Συντάγματος των Σοπίων.

β. **Η αναθεώρηση του Συντάγματος των Σκοπίων δεν τήρησε τη Συμφωνία των Πρεσπών,** άρα, η τελευταία είναι, σύμφωνα με το αναθεωρημένο Σύνταγμα, αντισυ-

νταγματική, ενώ η Συμφωνία, αν και ήδη ανυπόστατη, υπόκειται σε καταγγελία για μη τήρησή της από την αντισυμβαλλόμενη Χώρα ως προς την αναθεώρηση.

5. Η παραβίαση του Διεθνούς δικαίου είναι ουσιαστική και τυπική:

α. **Είναι τυπική,** (είναι τυπικά άκυρη), γιατί δεν τηρήθηκαν οι κανόνες σύναψης και κύρωσης της Σύμβασης, που ορίζουν τα Συντάγματα και των δύο Χωρών.

β. Είναι ουσιαστική, γιατί ως άκυρη Σύμβαση αποτελεί παραβίαση της Κυριαρχίας της Ελλάδας και της συνταγματικής τάξης και των δύο μερών.

Β. Με βάση τις παραπάνω θέσεις μου, απευθύνομαι προς στους πολιτικούς αντιπροσώπους του Ελληνικού Λαού, που έδω-σαν τον όρκο πίστης στην πατρίδα και στη Δημοκρατία και τή-ρησης του Συντάγματος **και κάνω με πλήρη συνείδηση την ακόλουθη έκκληση και δήλωση:**

1. Να μην παραβιάσουν τον όρκο τους απέναντι στον Ελληνικό Λαό, ψηφίζοντας υπέρ της αντισυνταγματικής αυτής Συμφωνίας, η οποία παραβιάζει και απειλεί ζωτικά συμφέροντα κυριαρχίας της Ελλάδας.

2. Εάν, παρ' ελπίδα, υπάρξει πλειοψηφία αντιπροσώπων του Λαού, που θα υπερψηφίσουν τη Συμφωνία των Πρεσπών, παραβιάζοντας το Σύνταγμα και τον όρκο τους, η εν λόγω Συμφωνία δεν θα έχει καμμιά απολύτως ισχύ και δε δημιουργεί καμιά υποχρέωση για την Ελλάδα. Την επόμενη ο Ελληνικό Λαός θα έχει το δικαίωμα και την υποχρέωση να συνεχίσει τον Αγώνα.

19 Ιανουαρίου 2019

Γιώργος Κασιμάτης
Ομ. Καθηγητής του Συνταγματικού
Δικαίου στο Πανεπιστήμιο Αθηνών

Δήλωση Μίκη Θεοδωράκη 19/1/2019

«Εχει περάσει σχεδόν ένας χρόνος από τότε που εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι, όλων των πολιτικών πεποιθήσεων, ενώθηκαν στο Σύνταγμα απαιτώντας να μην προχωρήσουν οι εθνικές παραχωρήσεις εις βάρος της Ελλάδας στο Μακεδονικό. Τότε, μίλησα σε εκείνους, όπως και σε όλους τους Έλληνες για τους μεγάλους κινδύνους που κρύβει για την πατρίδα μας αυτή η αναίτια υποχώρηση.

Η κυβέρνηση αγνόησε και τους κινδύνους και τον ελληνικό λαό και, χωρίς καμία λογική, αποφάσισε να προχωρήσει, με κάθε κόστος. Για ένα θέμα στο οποίο δεν έχουμε κανένα απολύτως λόγο να κάνουμε πίσω, ένα θέμα που δεν χρειάζεται να «λυθεί» γιατί για την Ελλάδα είναι λυμένο. Για να μας επιβληθεί μία συμφωνία που μόνο δεινά επιφυλάσσει για τη χώρα μας αλλά και για τα Βαλκάνια στο σύνολό τους.

Και μάλιστα, την ώρα που τα ίδια τα Σκόπια δεν έχουν από τότε μέχρι σήμερα σταματήσει επισήμως να μιλούν για «μακεδονικό» έθνος, «μακεδονική» γλώσσα και «μακεδονική» ταυτότητα, παραβιάζοντας καθημερινά ακόμα και αυτή την ίδια τη Συμφωνία των Πρεσπών. ΟΛΟΙ. Από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας τους και την αντιπολίτευση μέχρι τον «καλών προθέσεων» πρωθυπουργό τους και τον υπουργό Εξωτερικών τους που τον ακούσαμε και προχθές ακόμα στην επίσημη επίσκεψή του στην Τουρκία.

Σήμερα απευθύνομαι όχι μόνο σ' εκείνους που θα διαδηλώσουν αύριο ξανά στο Σύνταγμα, αλλά κυρίως, σε όσους θα βρίσκονται μέσα στο κτίριο της Βουλής και θα πάρουν μια απόφαση που αφορά το μέλλον της Ελλάδας. Απευθύνω έκκληση προς όλους τους βουλευτές: μην προχωρήσετε σ' αυτό το έγκλημα εις βάρος της Ελλάδας. ***Η ζημιά που θα προκαλέσετε στον τόπο μας θα είναι ανεπανόρθωτη. Αλλά και η κρίση της Ιστορίας και του ελληνικού λαού θα είναι αμείλικτη.***

Σας θυμίζω την επίσημη ανακοίνωση που εκδόθηκε μετά τη λήξη του Συμβουλίου των τότε πολιτικών αρχηγών που συνεδρίασαν στις 13.4.1992 παρουσία του τότε προέδρου της Δημοκρατίας Κωνσταντίνου Καραμανλή:

«Η πολιτική ηγεσία της χώρας» (σ.σ.: Κωνσταντίνος Μητσοτάκης, Ανδρέας Παπανδρέου, Μαρία Δαμανάκη (Συνασπισμός), Αλέκα Παπαρήγα), «με εξαίρεση το ΚΚΕ, συμφώνησε ότι η Ελλάδα θα αναγνωρίσει το ανεξάρτητο κράτος των Σκοπίων μόνο εάν τηρηθούν και οι τρεις όροι που έθεσε η ΕΟΚ στις 16 Δεκεμβρίου του 1991, με την αυτονόητη διευκρίνιση ότι στο όνομα του κράτους αυτού δεν θα υπάρχει η λέξη Μακεδονία».

ΚΑΘΟΛΟΥ. Με κανένα γεωγραφικό ή άλλο προσδιορισμό.

Η τυχόν απομάκρυνση από εκείνη την απόφαση πολιτικών ιστορικού διαμετρήματος που εκπροσωπούσαν σχεδόν ολόκληρο τον πολιτικό χώρο είναι πράξη ιστορικά απαράδεκτη, στα όρια της εθνικής μειοδοσίας και θα έχει ολέθρια αποτελέσματα για το μέλλον της χώρας μας.

Τα Σκόπια με όχημα το όνομα «Μακεδονία» και παραμορφώνοντας τα ιστορικά γεγονότα σε βαθμό γελοιότητας, επιδιώκουν στην πραγματικότητα την επέκταση των συνόρων τους εις βάρος των δικών μας για τη δημιουργία της λεγόμενης «Μακεδονίας του Αιγαίου».

Είναι ανάγκη να αντιταχθούμε σ' αυτή την παραχάραξη της ιστορίας και να επαγρυπνούμε για την διαφύλαξη της εθνικής μας ακεραιότητας, που κινδυνεύει από τις διεθνείς δυνάμεις που στοχεύουν ανοιχτά στη σαλαμοποίηση της περιοχής των Βαλκανίων. Η περίπτωση της Γιουγκοσλαβίας είναι νωπή. Το επόμενο θύμα θα είναι η χώρα μας.

Αν τα Σκόπια γίνουν μέλος του ΝΑΤΟ και της Ευρώπης με την ψήφο τη δική μας, ώστε να μπορούν αύριο – μεθαύριο να μας απειλούν από ισχυρότερη θέση, τότε θα είμαστε άξιοι της Μοίρας μας.

Επειδή είναι ιστορικά αποδεδειγμένο ότι η Μακεδονία ήταν και είναι Ελληνική, δεν πρέπει να τους αναγνωρίσουμε ποτέ με το όνομα αυτό, αφού γνωρίζουμε ότι μόνον εμείς μπορούμε να τους δώσουμε την ιστορική νομιμοποίηση. Δεν έχει σημασία αν υπάρχουν χώρες που αναγνώρισαν τα Σκόπια με το όνομα «Μακεδονία» παραβλέποντας ότι έτσι γελοιοποιούνται μπροστά στην ιστορία. Θυμηθείτε το παράδειγμα της Δυτικής Γερμανίας, που δεν αναγνώρισε ώς το τέλος την Ανατολική Γερμανία παρά το ότι δεκάδες χώρες είχαν συνάψει μαζί της διπλωματικές σχέσεις, θεωρώντας πως δεν μπορεί η αποδοχή από τους άλλους να παραχαράξει τελεσίδικα την ιστορία χωρίς τη δική τους νομιμοποίηση.

Βεβαίως πρέπει να συνεχίσουμε να στηρίζουμε την ειρηνική συνύπαρξη με το κράτος των Σκοπίων. Όμως, όσο εκφράζουν με κάθε τρόπο αλυτρωτικές τάσεις και διεκδικούν την ιστορική μας ταυτότητα προχωρώντας σε «παραχωρήσεις» που θα μπορούσαν να απευθύνονται μόνο σε λαό ηλιθίων και γονατισμένων και παραβιάζοντας προκλητικότατα (άρα ΑΚΥΡΩΝΟΝΤΑΣ) και την ίδια την συμφωνία των Πρεσπών που υπέγραψαν, δεν πρέπει σε καμιά περίπτωση να έχουν την ψήφο μας για την ένταξή τους στην Ε.Ε. και στο ΝΑΤΟ.

Το θέμα της ονομασίας των Σκοπίων δεν είναι ένα όποιο θέμα που αύριο μπορεί πανεύκολα να ρυθμιστεί διαφορετικά. Η ψήφος του ελληνικού λαού δεν έδωσε σε κανένα εν λευκώ εξουσιοδότηση για χειρισμό του θέματος αυτού κατά το δοκούν. Καμιά κυβέρνηση (ακόμα κι αν ήταν κυβέρνηση πλειοψηφίας) δεν μπορεί να πάρει τόσο σοβαρές για την χώρα αποφάσεις. Γι' αυτό η μόνη συνετή απόφαση από πλευράς της σημερινής κυβέρνησης είναι να καταφύγει στην κρίση του Κυρίαρχου Ελληνικού Λαού με τη διενέργεια Δημοψηφίσματος.

Αθήνα, 19.1.2019\

Μίκης Θεοδωράκης»

***Από Νικόλαο Σταυριανίδη, Ἐφέτη . ., Διπλωματούχο μεταπτυχιακῶν Σπουδῶν Ἐμβαθύνσεως (D.E.A.) στό Δημόσιο Δίκαιο και στη Φιλοσοφία τοῦ Δικαίου*.* 19/1/2019**

Τά ἄρθρα 27 καί 28 τοῦ Συντάγματος, παρέχουν **ἐξουσίες** πού τελοῦν ὑπό τόν ἀπαράβατο ὅρο τοῦ ἄρθρου 1 παρ. 1 αὐτοῦ, ὅτι **ἀσκοῦνται ὑπέρ ... καί τοῦ ἔθνους.**

Μέ τή συμφωνία τῶν Πρεσπῶν ἐκχωρεῖται ἐθνική κυριαρχία καί στό ὄνομα Μακεδονία, ἀλλά καί στήν πρόσβαση στό λιμάνι τῆς Θεσσαλονίκης καί στήν θάλασσα περαιτέρω, ἄρα ἔχει καί τόν χαρακτῆρα δεσμευτικοῦ προσυμφώνου, γιά ἄσκηση δικῆς μας ἐθνικῆς κυριαρχίας, ἀπό τά Σκόπια, στήν θάλασσα καί δή καί στήν ΑΟΖ μας στό Αἰγαῖο.

1^{ον}) Ἄρθρο 27 τοῦ Συντάγματος , Ἐκχώρηση ἐθνικῆς κυριαρχίας.

Ἡ ἀπόλυτη πλειοψηφία τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν (151 σήμερα) πού ἀναφέρονται στο άρθρο 27 τοῦ Συντάγματος, δέν ἀρκοῦν, γιά ἐκχώρηση ἐθνικῆς κυριαρχίας μέ τήν Συμφωνία Τσίπρα-Ζάεφ. Περί ἀμυντικοῦ διαπραγματευτικοῦ ὅπλου πρόκειται. Ὄχι γιά δυνατότητα Κυβερνήσεως νά φέρῃ στήν Βουλή, κατά βούληση, ἐκχώρηση ἐθνικῆς κυριαρχίος μας. Διότι τότε, δέν θά εἶχε νόημα τό άρ. 28 τοῦ Συντάγματος.

Δηλαδή, κατ' ὀρθή ἑρμηνεία τοῦ ἄρθρου 27, αὐτό ἔχει λόγο ὑπάρξεως καί εἶναι χρησιμοποιήσιμο, μόνο σέ περίπτωση σοβαρῆς ἤττας σέ πόλεμο, ὥστε νά μετριασθῆ ἡ ἀναγκαστική ἐκχώρηση ἡ συνισταμένη σέ μεταβολή τῆς Ἐπικρατείας. Τοῦτο, διά τῆς προβολῆς τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ, ἀπό τούς διαπραγματευτές μας. Δηλαδή, νά δύνανται νά προβάλλουν πειστικῶς, ὅτι ἔχει λό-

γο ὁ λαός στήν συμφωνία διά τοῦ ἀντιπροσωπευτικοῦ του σώματος, ἔτσι ὥστε ὅ,τι ἐκχώρηση τυχόν συμφωνηθῆ λόγῳ τῆς ἥττας, νά εἶναι ὅσο πιό περιορισμένη γίνεται.

2ον) Ἄρθρο 28 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος, Διεθνεῖς συνθῆκες γενικῶς

Α) Τό ἄρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, ἀφορᾶ στήν ἐπικύρωση γενικῶς τῶν διεθνῶν συνθηκῶν, δηλαδή ἔχει γενικό χαρακτῆρα, καί δέν ἀρκεῖ ἀπό μόνο του γιά τήν ἐπικύρωση τῆς Συμφωνίας τῶν Πρεσπῶν, ἀφοῦ μέ αὐτήν ἐκχωροῦνται ἐθνικά κυριαρχικά δικαιώματα μεταξύ τῶν ὁποίων καί τό ὄνομα τῆς Μακεδονίας στό γειτονικό αὐτῆς κράτος.

Β) Ἄρθρο 28 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος , Ἀναγνώριση ἁρμοδιοτήτων ἀπό τό Σύνταγμα σέ διεθνεῖς ὀργανισμούς.

Τό ἄρθρο 28 παρ. 2 του Συντάγματος, ἀπαιτεῖ αὐξημένη πλειοψηφία 3/5 τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν, ὑπό πρόσθετες εἰδικές προϋποθέσεις - ὄχι ὅμως γιά τήν ἐκχώρηση κυριαρχικῶν δικαιωμάτων (ἄλλων πλήν τῶν ἐπί τῆς Ἐπικρατείας κυριαρχικῶν δικαιωμάτων, πού καλύπτονται ἀπό τό ἄρθρο 27 με τήν προαναφερθεῖσα ἔννοιά του), ἀλλά - γιά τήν ἁπλῆ "ἀναγνώριση ἁρμοδιοτήτων κατά τό Σύνταγμα" σέ διεθνεῖς ὀργανισμούς. Δέν ἔχει τέτοιο κύριο ἀντικείμενο ἡ Συμφωνία τῶν Πρεσπῶν.

Γ) Ἄρθρο 28 παρ. 3 τοῦ Συντάγματος , Περιορισμοί στήν ἄσκηση ἐθνικῆς κυριαρχίας

Τό ἄρ. 28 παρ. 3 τοῦ Συντάγματος, δέχεται μέν ὅτι γιά τήν ἐξυπηρέτηση σπουδαίου ἐθνικοῦ συμφέροντος εἶναι δυνατόν νά ἀποφασισθοῦν περιορισμοί στήν ἄσκηση ἐθνικῆς κυριαρχίας, μέ 151 βουλευτές, ἀλλά

α) ὄχι ἐκχώρηση ἀσκήσεως ἐθνικῆς κυριαρχίας, σέ ξένη χώρα ἡ σέ διεθνῆ ὀργανισμό,

β) ὄχι ἀναγνώριση ἀρμοδιοτήτων κατά τό Σύνταγμα, σέ ξένη χώρα ή σέ διεθνῆ ὀργανισμό,

γ) ὄχι γιά βλάβη τοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντος, ὅπως αὐτό ἀπορρέει ἀπό τό ἄρθρο 1 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος, ἀλλά καί ὅπως ὅπως αὐτό ἔχει προσδιορισθῆ μέ τήν **ἀπόφαση τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν τοῦ 1992**.

Ἡ ἀπόφαση αὐτή, εἶναι πολιτικοῦ μέν χαρακτῆρος, ἀλλά **εὑρίσκεται ὑπεράνω τῆς τρεχούσης ἀσκήσεως κυβερνητικῆς ἐξουσίας,** ἔχει δεσμευτικό χαρακτῆρα γιά τήν ἄσκηση τῆς "κυβερνητικῆς" ἐξουσίας καί **ἀποτελεῖ πολιτικό μπούσουλα, ὑποχρεωτικό κατά συνταγματικό ἔθιμο**. Πράγματι

, τό πολιτικό σύστημα δέν ἀπέστη αὐτῆς ἀπό τό 1992 μέχρι καί τό 2017, δηλαδή ἐπί 25 χρόνια, καί **αὐτό τό συνταγματικό ἔθιμο** δέν παραβιάσθηκε ἐν τέλει οὔτε καί ὑπό τίς δυσμενέστατες συνθῆκες τῶν διαπραγματεύσεων τοῦ 2008 (ὁπότε τέθηκαν στά Σκόπια ἀπό τήν Ἑλλάδα προϋποθέσεις αὐστηρότερες τοῦ τότε ὁρίου ὑποχωρήσεώς τους).

δ) Ὑπάρχουν καί ἄλλες προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 28 παρ. 2 τοῦ Συντάγματος, πού θίγονται ἀπό τήν συμφωνία τῶν Πρεσπῶν, ὅπως ὅτι **δέν ὑπάρχει ἀμοιβαιότης γιά τήν ἐκχώρηση τοῦ ὀνόματος τῆς Μακεδονίας, οὔτε ἀμοιβαιότης γιά τήν πρόσβαση τῶν Σκοπίων στή θάλασσα.** Δέν ὑπῆρξε ποτέ στό διεθνές δίκαιο, διαίρεση στά τρία τῆς Μακεδονίας, αὐτό εἶναι διαπιστωμένα ψεῦδος τῆς προπαγάνδας τῆς Βουλγαρίας πρό 100 καί πλέον ετῶν, καί δέν πέρασε στήν συνθήκη τοῦ Βουκουρεστίου τοῦ 1918. Τήν χρήση τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ γιά μέρος κράτους, τήν Γιουγκοσλαβία, τήν ἀνέχθηκε μέν ἡ Ἑλλλάδα, ἀλλά πάντα ἀμφισβητώντας τήν de jure ἀλήθεια τῆς ὀνομασίας αὐτῆς. Συνεπῶς, γιά τή ἐκχώρηση τοῦ ὀνόματος τῆς Μακεδονίας σέ

ἀνεξάρτητο κράτος, δέν μπορεῖ νά ὑπάρξῃ ἀμοιβαιότητα - πολλῶ μᾶλλον καθ' ὅσον στό κράτος αὐτό, ἐπί 65 ἔτη ἤδη, προωθεῖται ὁ «ἀλυτρωτικός» ἐπεκτατισμός εἰς βάρος τῆς Μακεδονίας. Ἔχουν, ἐξ ἄλλου, τά Σκόπια ποτάμια πού καθίστανται πλεύσιμα - τί ἀνταλλάγματα πήραμε; Κανένα.

ε) Τό σπουδαιότερο ἀπό ἀπόψεως διαδικασίας: **Οἱ 151 βουλευτές ἀρκοῦν για περιορισμούς στήν ἄσκηση ἐθνικῆς κυριαρχίας, μόνον ἐφ΄ὅσον "ἡ Ἑλλάδα προβαίνει ἐλεύθερα μέ νόμο..." στήν λήψη τέτοιας ἀποφάσεως** (άρ. 28 τοῦ Συντάγματος). **Μία Βουλή ὅμως, πού θά ἔχῃ τήν πίεση τοῦ ΝΑΤΟ καί τῆς Ε.Ε., πραγματικῶς ἤ ἠθικῶς, νά κυρώσῃ τήν συμφωνία τῶν Πρεσπῶν, δέν εἶναι ἐλεύθερη. Πολλῶ μᾶλλον, ἐάν τα Σκόπια ἔχουν ἤδη εἰσέλθει σέ ἐνταξιακές διαπραγματεύσεις μέ τούς ἐν λόγῳ φορεῖς!**

Συμπέρασμα: Τά ἄρθρα 27 καί 28 τοῦ Ἑλληνικοῦ Συντάγματος, ἔτσι ὅπως ἔχουν τά πράγματα, δηλαδή α) ἡ μέχρι τώρα διαδικασία, β) ἡ διαδικασία πού ἔχει ἀποφασισθῆ νά ἀκολουθηθῆ περαιτέρω, γ) τό περιεχόμενό της, καί δ) **τό θέμα τῆς παραχωρήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ ὀνόματος τῆς μοναδικῆς ἱστορικῶς Ἑλληνικῆς Μακεδονίας σέ γειτονικό αὐτῆς κράτος, χωρίς δυνατότητα ἀμοιβαιότητας ἀπό μέρους του στό θέμα αὐτό, μέ πρόκληση ἔτσι ἀμέσου κινδύνου ἀμφισβητήσεως τῶν ὁρίων** τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας, **δέν ἐπιτρέπει στήν Συμφω-νία τῶν Πρεσπῶν νά περάσῃ ἐγκύρως ἀπό τήν Ἑλληνική Βουλή, καί νά ξεπεράσῃ** ἔτσι, **τό ἐπίπεδο μιᾶς ἁπλῆς «συμφω-νίας κυρίων»** - ἀπό ἀπόψεως Ἑλληνικοῦ Συνταγματικοῦ δικαίου, χωρίς προηγούμενη ἀπόφαση τῆς Βουλῆς, εἶναι ἕνα ἀνεπίσημο ἔγγραφο ἐκφράσεως προσωπικῶν προθέσεων αὐτῶν πού τό

ὑπέγραψαν ἀπό τήν πλευρά τῆς Ἑλλάδος, ἀφοῦ στεροῦνταν σχετικῆς πρός τοῦτο ἁρμοδιότητος ἤ ἐξουσιοδοτήσεως.

Αὐτή ὅλη ἡ προοπτική τοῦ Ἑλληνικοῦ Συνταγματικοῦ δικαίου, ἀληθής καί ἀκριβής, δέν εἶναι δυνατόν νά ἀγνοηθῆ ἀπό τό διεθνές δίκαιο χωρίς παραμόρφωση τῶν ἀρχῶν του.

Δήλωση του κ. Πάρι Μπίλλια, Προέδρου ΤΕΕ/ΤΚΜ. 20/1/2019, (δημοσιεύτηκε στη *Μακεδονία*).

Μηχανικός ων, θα προσεγγίσω το θέμα ως οικοδόμημα και θα συνοψίσω την εκτίμησή μου σε μια φράση: αν ήταν κτίριο προς ανέγερση, δεν θα έπαιρνε άδεια από καμιά πολεοδομία! Διότι πολύ απλά, η στατική μελέτη πάσχει. Εκτιμώ ότι η Συμφωνία των Πρεσπών, τόσο από πλευράς «κεντρικής ιδέας», όσο και σαν νομικό κείμενο –προορισμένο μάλιστα να «σταδιοδρομήσει» σε διεθνές περιβάλλον– δημιουργεί νέα προβλήματα για την Ελλάδα, χωρίς κατ' ουσίαν να επιλύει κανένα από τα παλιά. Η «κεντρική ιδέα» της άρσης της καχυποψίας μεταξύ δυο γειτονικών λαών δεν υπηρετείται, αφού ο γεωγραφικός προσδιορισμός «Βόρεια» σε συνδυασμό με την αναγνώριση «μακεδονικής» εθνότητας και γλώσσας, λειτουργεί ως θρυαλλίδα ενός συγκεκαλυμμένου αλυτρωτισμού, με αποκαλυπτικές τις σχετικές αναφορές του ίδιου του Ζάεφ στη Βουλή των Σκοπίων, περί διδασκαλίας της «μακεδονικής γλώσσας» στα «παιδιά τους» που ζούνε στην Ελλάδα. Όταν δε σε ποσοστό άνω του 70% σε κάθε δημοσκόπηση, οι Έλληνες τοποθετούνται αρνητικά στη Συμφωνία, αντιλαμβάνεται κανείς, πως η Συμφωνία προσκρούει στο λαϊκό αίσθημα. Τα προϊόντα Γεωγραφικής Ένδειξης της ελληνικής μακεδονικής γης μένουν απροστάτευτα. Υποχρεώσεις της γείτονος παραπέμπονται προς σταδιακή υλοποίηση σε βάθος χρόνου. Η Ελλάδα καλείται να αναπροσαρμόσει και τα δικά της σχολικά βιβλία σε συνεργασία με τον δράστη του σφετερισμού. Όλα αυτά καθιστούν τη Συμφωνία επιεικώς προβληματική για τα εθνικά μας συμφέροντα. Και την ευθύνη των βουλευτών που θα την ψηφίσουν ακόμη μεγαλύτερη…

Του Δρ Βενιαμίν Καρακωστάνογλου, Διεθνολόγου, Μόνιμου Λέκτορα Νομικής Σχολής ΑΠΘ και Πρώην Διπλωμάτη Διεθνών Οργανισμών στα Βαλκάνια. 20/1/2009 (δημοσιεύτηκε στη *Μακεδονία*).

1. Η Ελλάδα, μετά το 1991, αμυνόμενη απέναντι στο σφετερισμό του Μακεδονικού ονόματος από τα Σκόπια και στον παρεπόμενο (ψευδο)αλυτρωτισμό κατά της Μακεδονίας μας, χρησιμοποίησε κυρίως τους Διεθνείς Οργανισμούς και την απειλή του θεσμικού «όπλου» του βέτο, για να επιτύχει αφενός την προάσπιση των νόμιμων συμφερόντων της και αφετέρου καλή γειτονία με τη γειτονική χώρα, στη βάση της ιστορικής αλήθειας και της διεθνούς νομιμότητας.

Αντίθετα τα Σκόπια δεν διαπραγματεύτηκαν καλόπιστα και παραβίασαν ή καταχράστηκαν, για την παγίωση των διεκδικήσεών τους, τα διεθνή κείμενα και την Ενδιάμεση Συμφωνία (1995).

Δυστυχώς, η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ δεν αξιοποίησε το ελληνικό διπλωματικό κεκτημένο και την πιεστική ανάγκη των Σκοπίων να εισέλθουν στο ΝΑΤΟ και την Ευρωπαϊκή Ένωση και υπέγραψε μια εντελώς ετεροβαρή και βλαπτική για τη χώρα μας Συμφωνία, που εκχωρεί το όνομα Μακεδονία (Βόρεια), γεγονός που αποτελεί όπλο ακαταμάχητο υπέρ των Σκοπίων, γιατί:

α) θα είναι διεθνές κρατικό όνομα (η Ελληνική Μακεδονία μόνο εσωτερική Περιφέρεια),

β) συνδυαζόμενο με την εκχώρηση της ιθαγένειας, της εθνότητας και της γλώσσας ως «Μακεδονικών», ολοκληρώνει το ιδεο-

λόγημα του «Μακεδονικού Έθνους» που διεκδικούσαν από το 1944 οι Σλάβοι των Σκοπίων, τώρα και με την υπογραφή της επίσημης Ελλάδος!

2. Η Συμφωνία, όχι μόνο δεν λύνει ουσιαστικά τα μέχρι τώρα προβλήματα, αλλά δημιουργεί προϋποθέσεις εκδήλωσης και νέων σοβαρότερων. Θυμίζω ότι χύθηκε πολύ Ελληνικό αίμα για την απελευθέρωση και υπεράσπιση της ελληνικής Μακεδονίας διαχρονικά και τώρα ανοίγουν «οι ασκοί του Αιόλου»!

3. Οι Έλληνες αντιπρόσωποι του λαού στο Κοινοβούλιο, οφείλουν να απορρίψουν την Συμφωνία και (με μια άλλη κυβέρνηση βέβαια) να επιδιωχθεί μία δίκαιη και ισορροπημένη Συμφωνία.

Επιτροπής Αγώνα για την Ελληνικότητα της Μακεδονίας 20/1/2019

Η τελευταία ομιλία στο συλλαλητήριο της 20ης Ιανουαρίου που διακόπηκε από τα δακρυγόνα είναι η ακόλουθη:

Αδέρφια Ελληνίδες και Έλληνες,

Εμείς, ο ελληνικός λαός, ο κυρίαρχος και το αφεντικό της χώρας, θα αφήσουμε ή θα εμποδίσουμε την ολοκλήρωση της εθνοκτόνου Συμφωνίας των Πρεσπών;

Η ελληνική «Βουλή των προθύμων» έχει ήδη αποφασίσει, έχει μαγειρέψει και ετοιμάζεται με μία πράξη της, την κύρωση της «Συμφωνίας των Πρεσπών»,να διαπράξει δύο μεγάλα εγκλήματα:

1ον: Ετοιμάζεται να παραχαράξει και να προδώσει τη βούληση του ελληνικού λαού, πλαστογραφώντας την. Ετοιμάζεται, να ακυρώσει de facto τη Δημοκρατία, με ό, τι αυτό σημαίνει για όλα τα θέματα που τυραννούν τον ελληνικό λαό. Από την Οικονομία, ως την Εθνική Άμυνα του.

2ον: Ετοιμάζεται να παραδώσει σε αλλόφυλους, τα απαράδοτα. Αυτά που δεν παραδίδονται ούτε και μετά από πολεμική ήττα: Την ελληνικότητά της Μακεδονίας, μαζί με την ένδοξη ιστορία της και τη μελλοντική αμφισβήτηση τήςεδαφικής της κυριαρχίας.

Και όλα αυτά, προκειμένου να εξυπηρετηθούν οι τρέχουσες γεωπολιτικές επιδιώξεις των «προστατών» μας, συνεταίρων και συμμάχων που, στο όνομα της Ειρήνης, οργανώνουν πόλεμο!

Θα επιτρέψουμε αυτό το διπλό εθνικό έγκλημα; Ή θα κάνουμε πράξη αυτό που αποφασίσαμε στα μεγάλα συλλαλητήρια;

Είμαστε ή δεν είμαστε, εμείς, ο κυρίαρχος λαός, το αφεντικό της χώρας;

Το ερώτημα απευθύνεται στον κάθε Έλληνα και Ελληνίδα.

Όσοι λέμε ΟΧΙ και είμαστε ΑΠΟΦΑΣΙΣΜΕΝΟΙ να μην επιτρέψουμε τον περαιτέρω εξευτελισμό της Δημοκρατίας μας και την παράδοση της Μακεδονίας μας, καλούμαστε από την Ιστορία μας, από τις θυσίες των προγόνων μας και από το Σύνταγμα (άρθρο 120.2 & 4) **να αναλάβουμε δράση.**

Αδέρφια Ελληνίδες και Έλληνες.

Τα λόγια τελείωσαν.

Μετά την υβριστική αγνόηση της Δημοκρατίας που επέδειξε ο φασισμός των κυβερνώντων απέναντι στην πρωτογενή λαϊκή βούληση που εκφράσθηκε με τα μεγάλα συλλαλητήρια που εμείς, ο λαός, δημιουργήσαμε,

Η μόνη πράξη που μένει να γίνει για να αποτρέψει τον εξευτελισμό, τόσο της Δημοκρατίας όσο και της εθνικής μας υπόστασης, είναι μία:

Στις επόμενες λίγες μέρες που μένουν για την αισχρή πράξη της κύρωσης της «Συμφωνίας των Πρεσπών», θα τους πάρουμε τα μολύβια από τα χέρια.

Πως θα γίνει αυτό;

Σήμερα, βρίσκονται εδώ πολίτες που έφθασαν από κάθε μέρος της Ελλάδας με περισσότερα από τρεις χιλιάδες λεωφορεία.

Από αύριο, σε κάθε πόλη της Ελλάδας, κάθε λεωφορείο γίνεται ο πυρήνας της πόλης του που μαζεύεται κάθε μέρα και αποφασίζει για τις ενέργειές του.

Το κεντρικό σημείο αναφοράς, παραμένει η γνωστή σε όλους σας στο **Facebook Σελίδα της Επιτροπής Αγώνα**.

Το παράδειγμα του Δημάρχου του ηρωϊκού Δοξάτου Δράμας που μας μίλησε, ο οποίος την επομένη της υπογραφής της «Συμφωνίας των Πρεσπών», έκλεισε το Δήμο του, ας γίνει παράδειγμα σε κάθε Δήμαρχο και σε κάθε πολίτη.

Η σημερινή ανεπανάληπτη πανελλαδική και παλλαϊκή αυτή εθνοσυνέλευση, δεν είναι η κορύφωση και το τέλος του αγώ-να για την αποτροπή της κύρωσης της επαίσχυντης «Συμφωνίας των Πρεσπών». **Είναι η αρχή του!**

Σας πληροφορώ ότι, μεγάλες κοινωνικές ομάδες βρίσκονται ήδη «στο πόδι».• Οι αγρότες ζεσταίνουν τα τρακτέρ τους.• Σύσσωμος ο Κλήρος της Εκκλησίας της Ελλάδας βρίσκε-ται στο πλευρό μας.• Εργαζόμενοι στον ιδιωτικό και δημόσιο το-μέα περιμένουν ένα σύνθημα.• Μικρομεσαίοι επαγγελματίες α-δημονούν να συνεισφέρουν.• Οι Δήμαρχοι της Μακεδονίας και όχι μόνο είναι έτοιμοι να στηρίξουν κάθε προσπάθεια για την ακύρωση της Συμφωνίας των Πρεσπών.• Η μαθητική κοινότητα "βράζει".

Όλη η κοινωνία ΘΕΛΕΙ και ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ να ΔΩΣΕΙ κάτι στον αγώνα σωτηρίας της Μακεδονίας και της Δημοκρατίας.

Οι αγωνιστές του Μακεδονικού αγώνα και των διαχρονικών αγώνων για τη Δημοκρατία, που έχουν προσφέρει τη ζωή τους για εμάς, "τοις κείνων ρήμασι πειθόμενοι", μας παρακολου-θούν. Ο μεγάλος μας ποιητής Ανδρέας Κάλβος, μας χαιρετά:

Όσοι το χάλκεον χέρι
βαρύ του φόβου αισθάνονται,
ζυγόν δουλείας άς έχωσι.
Θέλει αρετήν και τόλμην η Ελευθερία.

Η διακήρυξη – ψήφισμα το οποίο δεν παραδόθηκε στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας λόγω των δακρυγόνων και το οποίο θα παραδοθεί αύριο είναι το εξής:

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ – ΨΗΦΙΣΜΑ

Πανεθνική Λαϊκή Σύνοδος, που έγινε την Κυριακή 20 Ιανουαρίου 2019, στην Πλατεία Συντάγματος -Αθήνα

Εμείς, η Πανεθνική Λαϊκή Σύνοδος που εκπροσωπεί και τους απανταχού απόδημους Έλληνες, συγκεντρωθήκαμε εδώ, σήμερα, σε μια ελεύθερη, ανοιχτή και δημοκρατική συνέλευση για να δηλώσουμε ότι: η Μακεδονία είναι Ελλάδα και ως εκ τούτου αδιαπραγμάτευτη. Έτσι, δεν παραδίδουμε την ιστορία μας, το ιερό όνομα της Μακεδονίας μας, αλλά ούτε αντίστοιχη εθνότητα και γλώσσα σε αλλοεθνείς.

Η σημερινή Πανεθνική Λαϊκή Σύνοδος αποτελεί συνέχεια των πάνδημων, μεγαλειωδών συλλαλητηρίων που έγιναν σε πλήθος πόλεων της Ελλάδος, εκφράζοντας τη συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού για την απόλυτη ελληνικότητα της Μακεδονίας μας. Για το ίδιο θέμα υπήρξαν ψηφίσματα 43 δήμων της Μακεδονίας μας, κοινή δήλωση 22 Μητροπολιτών της Βορείου Ελλάδος, δήλωση του Αγίου Όρους, ενώ κατετέθησαν δημοσίως επιστολές, ψηφίσματα και εκατοντάδες χιλιάδες υπογραφών Ελλήνων πολιτών στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

Μετά από όλες αυτές τις δημόσιες τοποθετήσεις του λαού δηλώνουμε ότι: Η «Συμφωνία των Πρεσπών» είναι άκυρη, κατα-

στρέφει τη χώρα μας, είναι αντίθετη σε πολλές διατάξεις δημοσίου Διεθνούς Δικαίου και του Ελληνικού Συντάγματος και εκθέτει την πατρίδα μας σε άμεσο κίνδυνο διαμελισμού.

ΕΝΤΕΛΛΟΜΑΣΤΕ

1) Προς τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, να τηρήσει το Άρθρο 1, παράγραφος 2 του Συντάγματός μας όπου ρητά αναγράφεται ότι: «Θεμέλιο του πολιτεύματος είναι η λαϊκή κυριαρχία» και την παράγραφο 3 που επιτάσσει, ότι: «Όλες οι εξουσίες πηγάζουν από το Λαό, υπάρχουν υπέρ αυτού και του Έθνους και ασκούνται όπως ορίζει το Σύνταγμα». Έτσι τον καλούμε να προβεί σε κάθε δυνατή ενέργεια για την ακύρωση της «Συμφωνίας των Πρεσπών» με ύστατη πράξη την υποβολή παραίτησής του.

2) Προς την Κυβέρνηση, να αναγνωρίσει τον λανθασμένο χειρισμό του θέματος και να ακυρώσει αμέσως, πριν την εισαγωγή της στη Βουλή, τη «Συμφωνία των Πρεσπών», καταγγέλλοντας την σκοπιανή πλευρά για τις παραβιάσεις της «Συμφωνίας» αυ-τής, από την επομένη της υπογραφής της. Άλλως να διενεργήσει αμέσως Δημοψήφισμα.

3) Προς τη Βουλή των Ελλήνων, να εκφράσει τη δηλωμένη επί του θέματος λαϊκή βούληση, καταψηφίζοντας τη «Συμφωνία των Πρεσπών».

4) Προς τη Δικαιοσύνη, να διενεργηθούν αμέσως τα προβλεπόμενα από αρμόδιους εισαγγελείς με αντικείμενο τη διερεύνηση ποινικών αδικημάτων με σχέδιο, σκοπό και δόλο, από τους πολιτικούς εκπροσώπους μας στο κοινοβούλιο, όπως της εσχάτης προδοσίας, ενεργητικής ή παθητικής δωροδοκίας, πράγμα που αναφέρθηκε στο Υπουργικό Συμβούλιο, του σφετερισμού λαϊκής κυριαρχίας, και κατάχρηση κρατικής εξουσίας.

Παράλληλα, να καταγγελθούν διεθνώς και αρμοδίως ό-σοι συνήργησαν σε αυτήν τη διεθνή απάτη σε βάρος της χώρας μας, ώστε να επιβληθούν οι νόμιμες κυρώσεις και να απαιτηθούν αποζημιώσεις από αυτούς.

Η Πανεθνική Λαϊκή Σύνοδός μας ψηφίζει αυτή τη Διακήρυξη με ακλόνητη πίστη στην πατρίδα και τη δημοκρατία, έτοιμη να τηρήσει όσα προβλέπει το ακροτελεύτιο άρθρο 120 του Συντάγματος, και ειδικά στην παράγραφο 4 όπου καθορίζεται ρητά: «Η τήρηση του Συντάγματος επαφίεται στον πατριωτισμό των Ελλήνων, που δικαιούνται και υποχρεούνται να αντιστέκονται με κάθε μέσο εναντίον οποιουδήποτε επιχειρεί να το καταλύσει με τη βία».

Ο Σύνδεσμος Προάσπισης Μακεδονίας – Θράκης

εργάζεται με κάθε νόμιμο τρόπο για την προάσπιση της ακεραιότητας της ιστορίας και του πολιτισμού ακριτικών περιοχών της Ελλάδας και πρωτίστως της Μακεδονίας και της Θράκης.

Φωνή λαού